

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต

เรื่อง "แตกต่างกัน"

DIRECTING OF DRAMATIC SHORT FILM

TITLE "THE BROKEN ON DIFFERENT"

นางสาว พิศตาภรณ์ เจริญผล

Miss Lasitaporn Charoenpol

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 71325
วัน,เดือน,ปี..... 8 พ.ค. 2550

b.....
i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาภาพยนตร์ ภาควิชาศิลปะศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2548

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต เรื่อง "แตกต่าง"

DIRECTING OF DRAMA SHORT FILM TITLE "THE BROKEN ON DIFFERENT"

นางสาว พลิตาภรณ์ เจริญผล

Miss Lasitaporn Charoenpol

ภาควิชาศิลปะการแสดง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
ภาพยนตร์และวีดิโอ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

(อาจารย์ กิตติ ศรีมณี)

วันที่

๕ ธ.ค. ๕๙

หัวหน้าภาควิชา

(อาจารย์ รวีศักดิ์ รักใหม่)

วันที่

16 ธ.ค. ๕๙

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์ การกำกับภาพยนตร์แนวชีวิต เรื่อง “แตกต่าง”

DIRECTING OF DRAMATIC SHORT FILM TITLE “THE BROKEN ON DIFFERENT”

ชื่อ นางสาว พัสิตาภรณ์ เจริญผล
สาขา วิชา ภาพยนตร์และวีดีโอ
ภาควิชา นิเทศศิลป์
คณะ สถาบันพัฒนบริหารศาสตร์
ปีการศึกษา 2547
อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ กิตติ ศรมณี

บทคัดย่อ

ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิตเรื่อง “แตกต่าง” มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาในด้านการกำกับภาพยนตร์แนวดราม่า

โดยนำเสนอรูปแบบของสังคมเล็กๆสังคมหนึ่งที่มีการเอาใจเขามาใส่ใจเราแบบวิถีชีวิตของการใช้ชีวิตระหว่าง เพศหญิง และเพศชาย เมื่อหญิงสาวที่เข้าทำงานในบริษัทก่อสร้างเล็กๆ และพบกับสถาปนิกหนุ่ม แต่เมื่อความรักนั้นจบลง เธอกลับถูกทรยศด้วยการเอาเรื่องราวระหว่างที่ทั้งคู่คบกันมาเปิดเผย ต่อกับเพื่อนร่วมงาน ทำให้เกิดการดูถูก และไม่ให้เกียรติจนเธอทนไม่ได้จึงต้องหนีปัญหาทั้งหมดไปด้วยการลาออก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

โครงการกำกับภาพยนตร์แนวชีวิตเรื่อง “แตกต่าง” นี้ ขอขอบคุณอาจารย์ที่ปรึกษาและ
อาจารย์คณะกรรมการทุกท่าน นักแสดงและเพื่อนๆ ที่ให้ความช่วยเหลือ และที่สำคัญที่สุดคือ
ครอบครัวที่ให้ความช่วยเหลือและความเข้าใจ จนสามารถทำงานนี้จนสำเร็จได้

สมาชิกครอบครัวเจริญผล

อาจารย์ กิตติ ศรรมณี คณะกรรมการทุกท่าน

นักแสดง ทีมงาน เพื่อนๆ รุ่นพี่ รุ่นน้องที่ให้ความช่วยเหลือ

ทุกท่านเป็นอย่างสูง

นางสาว พัสิตาภรณ์ เจริญผล

มีนาคม 2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญภาพประกอบ.....	จ
บทที่	
1. บทนำ	
ลักษณะของโครงการ.....	1
วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	2
แนวทางบรรลุเป้าหมาย.....	2
ขอบเขตของโครงการ.....	2
2. การศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล	
ความหมายของภาพยนตร์.....	3
ลักษณะแนวทางในการนำเสนอ.....	4
การทำกับการแสดง.....	6
3. การเขียนบทภาพยนตร์.....	7
โครงเรื่อง.....	8
การหาข้อมูลเท็จจริงเพื่อสนับสนุนโครงเรื่อง.....	9
ข้อมูล.....	10
โครงเรื่องและลักษณะตัวละครสำคัญ.....	23
การสร้างตัวละคร.....	24
การเขียนบทภาพยนตร์.....	29
บทภาพยนตร์.....	30
การตีความบท.....	48
บทภาพยนตร์สำหรับการถ่ายทำ.....	49
4. ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์.....	60
การคัดเลือกนักแสดง.....	60

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลักการทำงานนักแสดง.....	61
Casting ภาพยนตร์เรื่อง แตกต่าง.....	65
สถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์.....	69
การทำกับศิลป์.....	69
การออกแบบเครื่องแต่งกายตัวละคร.....	72
เอกสารนัดเรียกตัวนักแสดง.....	78
เอกสารแยกยศยบทภาพยนตร์.....	82
5. ขั้นตอนการถ่ายทำ (Production).....	87
การทำกับการแสดง.....	87
การจัดแสง.....	88
ขั้นตอนการถ่ายทำ.....	91
การจัดการกองถ่าย.....	93
6. ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ (Post production).....	95
หลักการตัดต่อภาพยนตร์.....	95
เสียง(SOUND).....	99
เพลงประกอบภาพยนตร์.....	100
การจัดงบประมาณในการสร้างภาพยนตร์.....	100
7. บทสรุปการทำงานและแนวทางแก้ไข.....	102
ปัญหาในขั้นตอนก่อนการถ่ายทำ.....	103
ปัญหาในการลำดับภาพ.....	104
ข้อเสนอแนะ.....	104
ภาคผนวก	
ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง แตกต่าง.....	106
บรรณานุกรม.....	111
ประวัติผู้เขียน.....	112

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	
4.1 ภาพนักแสดง เปรมจิต.....	65
4.2 ภาพนักแสดง กิจจา.....	66
4.3 ภาพนักแสดง ปรีชา.....	67
4.3.2 ภาพนักแสดง ทองถึง.....	68
4.4.1 การออกแบบฉาก "สำนักงาน".....	69
4.4 กลุ่มภาพสถานที่ที่ถ่ายทำภายในสำนักงาน.....	70
4.5 กลุ่มภาพสถานที่ที่ถ่ายทำบริเวณภายนอกสำนักงาน.....	71
4.7.1 การออกแบบเครื่องแต่งกายนักแสดง.....	72
4.7 การแต่งกายของนักแสดง เปรมจิต.....	74
4.8 การแต่งกายของนักแสดง กิจจา.....	75
4.9 การแต่งกายของนักแสดง ปรีชา.....	76
4.10 การแต่งกายของนักแสดง ทองถึง.....	77
5.1 กลุ่มภาพตัวอย่างการจัดแสงโทนสว่าง.....	89
5.2 กลุ่มภาพตัวอย่างจากแสงโทนสว่าง.....	89
5.3 กลุ่มภาพตัวอย่างแสงในโทนสลัว.....	90
5.3.1 กลุ่มภาพแสดงผังไฟ ฉากที่ 2.....	90
5.3.2 กลุ่มภาพแสดงผังไฟ ฉากที่ 13.....	90
5.4 กลุ่มภาพตัวอย่างจากภาพยนตร์เรื่อง One hour photo.....	91
5.5 กลุ่มภาพตัวอย่างจากภาพยนตร์เรื่อง Erin Brockovich.....	91
5.6 ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง One Hour Photo.....	92
5.7 กลุ่มภาพเบื้องหลังการถ่ายทำ.....	94
6.1 กลุ่มภาพตัวอย่างการตัดต่อ ฉากที่ 1.....	100
6.2 กลุ่มภาพตัวอย่างการตัดต่อ ฉากที่ 14.....	100

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

หัวข้อโครงการ

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิตเรื่อง “แตกต่าง”

แรงบันดาลใจและที่มาของเรื่อง

ในสังคมที่มีแต่การแก่งแย่งแข่งขัน ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นมายาวนาน “การกดขี่ทางเพศ” ยังคงเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นอยู่บ่อยครั้ง แต่ในความเป็นสังคมไทย ที่คนส่วนใหญ่เต็มใจยอมรับกับวิถีทางแห่งชนชั้นระหว่างเพศ จึงทำให้เรื่องที่ไม่ยุติธรรม กลายเป็นเรื่องธรรมดาในการใช้ชีวิตของคนในสมัยนี้ไป

เรื่องไม่ยุติธรรมที่ไม่มีใครสนใจ แต่แท้จริงแล้ว มันคือรากลึกที่กำลังบงบออยู่เสมอว่า เกิดอะไรขึ้น กับอิสระ และทางเลือกของสตรี เกิดอะไรขึ้นกับความเท่าเทียมที่ทุกคนร่ำร้องเรียกหาอยู่

ภาพยนตร์เรื่อง “แตกต่าง” จึงนำเสนอ สถานการณ์ที่หญิงสาวคนหนึ่งต้องเผชิญ เมื่อเลือกเดินทางในแบบที่ตนเองรู้สึก แต่การกระทำนั้น กลับกลายเป็นเหตุให้เกิดความอับอาย เจ็บปวด ด้วยน้ำมือของคนที่เธอเรียกว่าคนรัก และ เพื่อนร่วมงาน

ลักษณะของโครงการ

เป็นการศึกษาเฉพาะกรณีในเรื่องการกำกับภาพยนตร์ โดยนำเสนอในรูปแบบภาพยนตร์สั้นเชิงขนาดสั้น แนวชีวิต เพื่อจะนำเสนอเรื่องราวของสังคมที่ยังคงใช้กฎระเบียบ มาลิดรอนสิทธิ บางอย่างด้วยความไม่ยุติธรรม เป็นบ่อเกิดของการกดขี่ทางเพศ โดยอีกฝ่ายหลงลืมไปว่า ตนเองเป็นฝ่ายที่สร้างปัญหาเสียเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์ของโครงการ

เพื่อนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาภาพยนตร์ มาประยุกต์ใช้ในการกำกับภาพยนตร์ แนวชีวิต

ขอบเขตของโครงการ

เขียนบทภาพยนตร์ ขั้นตอนเตรียมการถ่ายทำ ถ่ายทำภาพยนตร์ด้วยระบบ ดิจิตอล วิดีโอ ผ่านขั้นตอนหลังการถ่ายทำ เป็นภาพยนตร์ขนาดสั้น ความยาว 15 นาที

แนวทางบรรลุเป้าหมาย

1. ศึกษาหาข้อมูลและลักษณะของภาพยนตร์แนวชีวิต การกำกับและการแสดงในภาพยนตร์แนวชีวิต แนวทางในการสร้างสรรค์การแสดงให้ตัวละครเกิดบุคลิก เรื่องราว อารมณ์ โดยศึกษาจากแหล่งข้อมูลต่อไปนี้
 - 1.1. ดูตัวอย่างจากภาพยนตร์แนวชีวิตที่มีความน่าสนใจ และศึกษาเปรียบเทียบกับภาพยนตร์แนวใกล้เคียง
 - ERIN BROCKOVICH กำกับโดย Steven Soderberg
 - ONE HOUR PHOTO กำกับโดย Mark Romanek
 - 1.2. หาข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์จากตัวอย่างกรณีศึกษาที่มี เรื่องราวชีวิตคล้ายคลึงกับประเด็นที่ต้องการนำเสนอ
 - 1.3. ศึกษาแนวทางจากบทความด้านจิตวิทยา โดย Eric Fromm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การศึกษาคุณค่าและวิเคราะห์ข้อมูล

ความหมายของภาพยนตร์¹

ภาพยนตร์คือเรื่องราวสะท้อนชีวิตของมนุษย์ และบุคคลรอบๆตัวเราในสังคม บอกเล่าเรื่องราวผ่านตัวละครที่มีประสบการณ์ชีวิต ตัวละครที่ต้องต่อสู้กับปัญหาชีวิตที่ตัวเองประสบ เช่น ปัญหาครอบครัว การงาน ความรัก ซึ่งทั้งหมดที่เกิดขึ้น จะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของความจริง เป็นที่ยอมรับและสอดคล้องกับยุคสมัย บ่งบอกถึงสภาพปัญหาของตัวละคร ทั้งสภาพร่างกาย และสภาพจิตใจ และยังบอกถึงวิธีการแก้ปัญหาของตัวละครซึ่งจะบอกถึงลักษณะนิสัย ใจคอของตัวละครได้เป็นอย่างดีแม้ว่าความเป็นจริงในชีวิตนั้นอาจจะเต็มไปด้วยเรื่องราวที่โหดร้าย และอุปสรรคต่างๆ แต่คุณค่าและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ก็จะเป็นเสมือนเครื่องเตือนใจให้เรามีชีวิตอยู่ต่อไป

จุดประสงค์ในการนำเสนอและวิธีการเข้าถึงคนดู

"ภาพยนตร์แนวชีวิต เป็นการถ่ายทอดเรื่องราวของความเป็นมนุษย์ ซึ่งมีวิธีการเข้าถึงคนดู โดยการเข้าหาความเป็นจริง เพื่อคนดูจะได้รู้และเข้าใจความเป็นมนุษย์มากขึ้น ทั้งในด้านการเผชิญปัญหา การแก้ไขปัญหา เพื่อนำปรัชญาไปปรับใช้ให้เป็นประโยชน์ในการดำเนินชีวิตให้สมดุลมากขึ้น และเข้าถึงความเป็นอยู่ของสังคมที่แตกต่างซึ่งนำไปสู่วิธีการแก้ปัญหาที่ต่างกันอย่างออกไป"²

ซึ่งในภาพยนตร์เรื่องแตกต่าง สิ่งที่ต้องการถ่ายทอดนำเสนอออกมาแท้จริงคือ การเรียกร่องสติทางอย่างที่เราเห็นไม่ได้รับอย่างยุติธรรม ซึ่งนำเค้าโครงเรื่องมาจากการรวมเอาข้อมูล และชีวิตจริงต่างๆมาแต่งและเรียบเรียงขึ้น มีทั้งการประสบพบเจอปัญหา การถูกกระทำจากเพศตรงข้าม ผ่านความสัมพันธ์ที่มีเงื่อนไขเป็นความรับผิดชอบในหน้าที่การงาน เปรียบเสมือน กฎเกณฑ์ ที่บังคับไว้มิให้ฝ่ายหญิงได้ต่อสู้เรียกร้องใดๆ แต่ถึงแม้จะไม่ได้มีการพูดถึง

¹ อรรถประโยชน์ของบทคัดย่อ "การกำกับภาพยนตร์" บทที่ 1 ผู้กำกับภาพยนตร์ เอกสารประกอบการเรียนวิชา "การกำกับภาพยนตร์"

² บทคัดย่อ บทคัดย่อของบทคัดย่อเรื่อง "บทสรุปท้าย" ศิลปนิพนธ์ ศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต

การแก้ไขปัญหา การพยายามแก้ไขกับอคติที่เกิดขึ้น แต่ภาพยนตร์ต้องการเพียงสะท้อน ความไม่ยุติธรรมในด้านสิทธิทางเพศ ที่อาจทำให้คนหนึ่งคนมีความทรงจำที่เลวร้าย และทำลายทัศนคติในแง่ดีของผู้ถูกกระทำไป

ลักษณะแนวทางในการนำเสนอ³

เนื้อเรื่องส่วนใหญ่จะเกี่ยวกับปัญหาของตัวละคร ในเรื่องนี้ตัวละครที่ประสบปัญหาคือนางเอก ซึ่งเป็นปัญหาที่เกิดจากเรื่องของความแตกต่างระหว่างเพศ เรื่องจึงมักจะเน้นถึงตัวละครเป็นอย่างมาก เพราะว่าตัวละครนั้นต้องสามารถถ่ายทอดความรู้สึกได้อย่างลึกซึ้ง ในทุกแง่มุมจนสามารถที่จะสร้างความสะเทือนใจต่อคนดูได้ เพราะการสร้าง ความสะเทือนใจเป็นส่วนสำคัญในภาพยนตร์แนวชีวิต ที่ต้องการอารมณ์ร่วมไปกับความรู้สึกของตัวละคร เหตุการณ์หรือปัญหาที่เกิดขึ้นกับตัวละคร มักจะสร้างความยุ่งยาก สลับซับซ้อน สร้างความน่าสงสัย ซึ่งกว่าที่จะฝ่าฟันอุปสรรคในเรื่องได้ ก็ต้องใช้เวลาาน หรือไม่ก็แก้ปัญหาเหล่านั้นได้อย่างทุลักทุเล

ระยะเวลาของเรื่องมักจะมีการสลับเหตุการณ์และความคิด หรืออดีตของตัวละคร แต่บางครั้งก็จะเล่าเรื่องตามลำดับเวลา ซึ่งเกี่ยวข้องกับลักษณะของเรื่อง ของตัวละคร ซึ่งไม่ว่าจะวิธีไหนก็ตาม ในแต่ละซีนนั้นจะเน้นอารมณ์ของตัวละครเป็นอย่างมาก เพื่อให้คนดูเข้าถึงความรู้สึกนึกคิด อารมณ์ และความรู้สึกของตัวละครที่รู้สึกอยู่ในเวลานั้น มีการใช้ลักษณะทางภาพให้ผู้ชมตีความ ซึ่งสัญลักษณ์ ที่ให้จะต้องสื่อถึงอารมณ์ของตัวแสดง หรือประเด็นที่ผู้กำกับต้องการนำเสนอ

มีการใช้ภาพ หรือการตัดต่อที่ยืด -หด timing ของแต่ละซีนที่แตกต่างกันออกไปจากความเป็นจริง ซึ่งมีผลต่ออารมณ์ความรู้สึกของคนดู มีความสมจริงอย่างเป็นธรรมชาติ แต่ในขณะเดียวกันก็ต้องการความสวยงามด้วย ซึ่งเป็นส่วนที่ต้องปรุงแต่งเพิ่มเติมเข้าไป เพื่อสร้างอารมณ์ และสุนทรียภาพให้กับคนดู สร้างความน่าสนใจ ซึ่งจะต้องไม่เกินจากความเป็นจริงมากนัก โดยที่จะต้องให้คนดูนั้นยังสามารถปะติดปะต่อเรื่องราวได้เป็นสำคัญ ซึ่งการสื่อสารอารมณ์ความรู้สึก

มีการจัดแสง เพื่อให้ผลทางอารมณ์และความสวยงาม แต่ที่สำคัญต้องยึดหลักความเป็นจริงเอาไว้ ไม่ให้ดูเหมือนเป็นการปรุงแต่งมากเกินไป เพราะจะทำให้หนังไม่ดูน่าเชื่อถือ

³ บท ประพันธ์ เติษอนันต์ “การกำกับภาพยนตร์” บทที่ 1 ผู้กำกับภาพยนตร์เอกสารประกอบการเรียนวิชา “บทกำกับภาพยนตร์”

ในภาพยนตร์ สิ่งที่ทุกคนเห็นและสัมผัสกัน ก็คือความหมายภายนอกที่แสดงออกมาเป็นภาพ เป็นการแสดง ทุกคนสามารถรู้สามารถเข้าใจได้เพียงเปลือกนอกของมัน เช่น ชายแต่งตัวมอซอค ทำทางรับร้อนคนนั้นรีบวิ่งไปที่สถานีตำรวจ คนที่ดูก็จะเข้าใจว่าคนๆนั้นก็แคว้งไปที่สถานีตำรวจ แต่ถ้าวิเคราะห์ความหมายแฝงแล้ว อาจหมายถึง ชายคนนี้มีเรื่องเดือดร้อนอะไร เขาอาจโดนจับปล้น หรือเขาอาจเป็นสายลับของตำรวจก็ได้ หรือบางครั้งภาพนั้น อาจเป็นความหมายแฝงในเชิงสัญลักษณ์ เช่น โรงพัก หมายถึงความเดือดร้อน หรืออิทธิพลของความชั่วร้าย

สัญลักษณ์ที่นำมาใช้ในภาพยนตร์เรื่องนี้ สอดแทรกอยู่ในหลายๆฉาก จึงเลือกใช้ ในลักษณะของ ICON และ INDEX เช่น ฉากที่พระเอกนางเอกพบรักกันนั้น ดูเหมือนจะเป็นความสุขสมหวัง แต่จริงๆแล้ว มันคือการที่นางเอกกำลังจะถูกเปลี่ยนชีวิตไปในทางเลวร้าย แต่ในตอนนั้น เธอได้ลุ่มหลงไปกับความดีที่พระเอกแสดงทำ จึงใช้ ขวดเหล้า กระป๋องเบียร์เป็นพร็อพราวต์ระหว่างคนสองคนในฉากที่ไปเที่ยวคาราโอเกะกัน เพื่อ แทนความหมายว่า ลุ่มหลงมัวเมา

ในภาพยนตร์เรื่อง Shawshank Redemption สัญลักษณ์ที่สื่อความหมายที่ลึกซึ้งฉากหนึ่งในภาพยนตร์ คือ ฉากที่ ตัวพระเอก หนีออกมาจากคุกทาง ท่อน้ำเสีย แล้วออกมาเจอกับป่อน้ำ ในเวลาที่ฝนตกหนัก ฉากนี้สื่อถึง การเดินทางของชีวิตที่ต้องผ่านเรื่องราวเลวร้าย และเมื่อพระเอกออกมาเจอฝนและป่อน้ำ ก็สื่อถึงการชำระล้างความสกปรก และสิ่งชั่วร้ายในชีวิต

จึงขอหยิบเอาตัวอย่างนั้นมาไว้ในภาพยนตร์เรื่องนี้ เช่น ฉากเปรมจิตได้ลาออกจากงาน และเดินออกมาจากสถานที่ทำงาน ฉากของเรื่องเป็น ทางเดินออกจากที่ทำงาน แต่จะสังเกตเห็นได้ว่า ตำแหน่งของประตูหน้าต่าง ถูกบังแสงภายนอกไว้ด้วยกำแพง ส่วนทางเดินเมื่อเดินออกไปอีกหน่อยก็จะเห็นที่โล่งที่ไม่มีอะไรบังแสง และตัวเปรมจิตก็ถอดเสื้อนอกออก สื่อถึง การเดินออกจากความอึดอัด และก้าวไปสู่สิ่งใหม่ที่สว่าง การถอดชุดนอกออก สื่อถึง ตัวเปรมจิต ตัดสินใจลาขาดจากสภาพแวดล้อมที่เลวร้าย ที่เกิดขึ้นกับเธอ

การจัดวางภาพที่มีพร็อพราวต์เป็นกำแพงปูนหนา เพื่อสื่อถึงสภาพจิตใจของนางเอก ที่สร้างกำแพงหนาขึ้นในใจ เมื่อพบเจอประสบการณ์เลวร้ายนั้นไปแล้ว เหมือนเปลี่ยนทัศนคติจากการมองโลกในแง่ดีเป็นคนที่มีทัศนคติแง่ร้ายต่อโลกใบนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การกำกับการแสดง

หน้าที่ของผู้กำกับ

ในกองถ่ายผู้กำกับจะเป็นผู้ประสานประโยชน์ในกองให้สามารถดำเนินงานถ่ายทำอย่างมีประสิทธิภาพ รับผิดชอบในการจัดการ ฝึกซ้อมการแสดงให้ออกมาอย่างสร้างสรรค์ และถูกต้องตรงตามเนื้อหาที่ต้องการนำเสนอ

หน้าที่ในการกำกับหนึ่งเรื่องนี้ เป้าหมายหลักคือ พยายามเข้าถึงความคิด ทำหน้าที่แทนสายตาของผู้ชมต้องเข้าใจถึงสิ่งที่ผู้ชมต้องการ เป็นนักเล่าเรื่องคนแรกสุดโดยผ่านคำพูดและลีลาการแสดงต่างๆ และเล่าเรื่องให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน มีความชัดเจน มีความน่าสนใจให้คนดูคล้อยตาม

นักแสดงเปรียบเหมือนเครื่องมือสื่อสารที่สำคัญในการสื่อสารกับคนดู โดยที่เขาคือสื่อสารผ่านลีลาการเคลื่อนไหวและน้ำเสียงที่สื่อความหมายอย่างมีศิลปะ นักแสดงแต่ละคนมีบุคลิกและพรสวรรค์ที่แตกต่างกัน จึงเป็นเรื่องยุ่งยากที่จะกำหนดรูปแบบการแสดงขึ้น ผู้กำกับต้องศึกษาถึงความสามารถของนักแสดงแต่ละคน และพยายามนำเอาความสามารถนั้น ออกมาใช้ให้ได้มากที่สุด

ผู้กำกับและนักแสดง หากเปรียบเทียบกันแล้วทั้งสองมีอะไรคล้ายกันหลายอย่าง เนื่องจากทั้งสองต้องเป็นผู้สามารถในการสร้างมโนภาพ รอบรู้ รับรู้ กล้าแสดงออก และมีความเป็นผู้นำ

ผู้กำกับที่ดีควรทำงานประสานกับนักแสดง ความสัมพันธ์ของทั้งสองจะสะท้อนออกมาในผลงาน ผู้กำกับคือ คนที่ช่วยนักแสดงค้นแนวคิด मनการตีความบท ผู้กำกับไม่จำเป็นต้องไปช่วยสอนนักแสดงจนกว่าเขาจะแสดงผิดพลาด ไม่ควรบอกว่าการแสดงเขาควรแสดงอย่างไร นอกจากนักแสดงต้องการคำแนะนำ

บทที่ 3

บทภาพยนตร์

ในขั้นตอนการเขียนบทภาพยนตร์ เราจะพบกับหลายๆ สถานการณ์ ที่เป็นอุปสรรคต่อการเขียนเรื่องราว ตัวจุดมิกวาระ ประสบการณ์ ที่เรายังไปไม่ถึง เราจึงต้องหาข้อมูลเสริม ด้วยการค้นคว้า สัมภาษณ์ สังเกตพฤติกรรมของบุคคลตัวอย่างข้อมูลต้นแบบ แล้วนำมาหลอมรวมให้เกิดเป็นภาพ แล้ว ค่อยเรียบเรียงออกมาเป็นตัวอักษร

กำหนดประเด็น สิ่งที่ต้องการนำเสนอ

สิ่งแรกสุดก่อนจะเริ่มทำการเขียนบทภาพยนตร์นั้นคือ ควรสำรวจตัวเองเสียก่อนว่าสิ่งที่เรากำลังต้องการจะเสนอนั้นคืออะไร ซึ่งประเด็นหลักเป็นสิ่งที่สำคัญมาก อะไรคือประเด็นหลักนั้น จุดยืนและมุมมองของเราต้องการจะไปในทิศทางใด สาเหตุที่ควรสำรวจก็เพราะบางครั้งถ้าเราไม่สามารถกำหนดสิ่งต่างๆ เหล่านี้ก่อน เมื่อเราทำงานไปเรื่อยๆ เราอาจจะหลงทิศออกจากสิ่งที่เราจะนำเสนอก็ได้

การกำหนด แก่นเรื่องก็เหมือนการตีกรอบให้งานเราเอง เพื่อให้ไม่เกิดปัญหาหลงทาง และตรงตามจุดประสงค์ที่เราจะนำเสนออย่างแท้จริง

กำหนดเรื่องราว ทิศทางของเรื่อง

หลังจากที่เรามีการรอบและทิศทางที่จะนำเสนอแน่นอนแล้ว สิ่งต่อไปคือ การกำหนดเรื่องราวรวมไปถึงตัวละครที่จะเป็นตัวสื่อสารสิ่งที่เราต้องการจะนำเสนอ เรื่องนั้นก็ควรเป็นเรื่องราวที่น่าสนใจ ร่วมสมัย ดูสนุก บอกข้อมูลที่เรากำลังจะบอกได้เป็นอย่างดี มีประสิทธิภาพ เช่น เราต้องการจะสื่อสารถึงความพยายามของคน เราก็ต้องมาคิดกันแล้วว่าสมัยนี้ความพยายามของคนน่าจะออกมาในรูปแบบไหน ถ้าจะให้ออกมาในลักษณะเช่น ภาพยนตร์เรื่องวัลลี ก็คงดูเขยไม่เหมาะกับยุคสมัยนี้ บางครั้งก็เกิดขึ้นกับสิ่งที่เราสนใจหรือผ่านหูผ่านตามาก็ได้ อย่างคนที่มีควมหลังกับการสอบเข้าโรงเรียน เขาก็อาจจะให้ประเด็นความพยายามของคน ผูกเข้ากับเรื่องราวของการสอบเข้าโรงเรียน โยงกันไปโยงกันมาก็เป็นได้ สรุปคือ คิด และทำในสิ่งที่เรารู้จักอย่างคุ้นเคย และสนใจกับสิ่งนั้น ไม่ควรทำเรื่องราวไกลตัว ไม่เคยรู้จัก ต้องมานั่งค้นคว้าตั้งแต่เริ่ม นอกจากจะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทำให้เราเบื่อและความคิดตีบตัน ไม่สนุกกับงาน บางที ตัวบทก็จะออกมาอย่างประดักประเดิด ไม่สมเหตุสมผล เหมือนคนรู้ไม่จริงเล่าเรื่อง

โครงเรื่อง

ในขั้นตอนก่อนที่ เข้าสู่การค้นหาข้อมูล ภาพยนตร์เรื่องนี้มีการวางโครงเรื่องคร่าวๆ ซึ่งมาจากแรงบันดาลใจในการชมภาพยนตร์เรื่อง Thelma & Louise และ Erin Brockovich โดย ตัวเอกของเรื่อง เป็นหญิงสาวที่เข้าทำงานในบริษัทแห่งหนึ่ง ซึ่งมีพนักงานชายที่เป็นเพื่อนกัน โดยที่ ชายคนหนึ่งได้เป็นคนรักของเธอในเวลาต่อมา และกลายเป็นว่า หัวข้อสนทนาลับหลังของกลุ่มเพื่อนร่วมงานชายในบริษัท จะเป็นเรื่องของ นางเอกเสียส่วนใหญ่ และเป็นเรื่องที่ไม่ดี

ในขั้นตอนการคิดโครงเรื่องครั้งแรกนั้น ยังประสบปัญหาโครงเรื่องขาดความกระชับ โดยที่เหตุการณ์ที่ไม่จำเป็นต่อเรื่องส่วนใหญ่ อาจต้องถูกตัดออกไปบ้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา⁸ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การหาข้อมูลเท็จจริง เพื่อสนับสนุนเรื่อง

ในส่วนของการหาข้อมูลเพื่อสร้างโครงเรื่อง ในเรื่องนี้ ประเด็นใหญ่ๆเกี่ยวข้องกับการล่วงละเมิดสิทธิทางเพศ จึงกำหนดแนวทางในการหาข้อมูลจากการศึกษาบทความที่เกี่ยวข้อง ระยะเวลาการณ้ , กฎหมาย , ข้อความทางวิชาการ ที่เกี่ยวกับการเรียกร้องสิทธิเท่าเทียมระหว่าง ชายหญิง เพื่อนำมาเป็นข้อเท็จจริงในการกำหนดเรื่องราวทั้งหมด ซึ่งมีความสำคัญที่จะทำให้เรื่องราวที่แต่งขึ้นเพื่อเป็นบทภาพยนตร์บันเทิง สมจริงและมีสาระ ทำให้เกิดความคล้อยตาม และข้อเท็จจริงที่ได้จากการหาข้อมูลทั้งหมด จะเป็นกุญแจสำคัญซึ่งใช้ในการตอบคำถามทุกปัญหาที่สร้าง ปมขัดแย้งขึ้นมาในเรื่องได้ทั้งหมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่างข้อมูลด้านวิชาการ

ฟรอมม์กับเรื่องเพศ และแบบจำลองที่ขัดแย้งกัน¹

Fromm on Gender: Conflicting Models

ในความเรียงต่างๆ ซึ่งเริ่มต้นขึ้นในช่วงปลายทศวรรษที่ 1940 จนกระทั่งการถึงแก่กรรมของเขา ฟรอมม์เป็นคนแรกของนักทฤษฎีวิพากษ์ที่ได้พัฒนามุมมองเกี่ยวกับเพศ โดยโฟกัสลงบนการทำให้ความแตกต่างกันระหว่างชายและหญิงเป็นทฤษฎีขึ้นมา. แต่อย่างไรก็ตาม มุมมองของเขาได้เปลี่ยนแปลงไปอยู่เสมอ และมีความขัดแย้งกันอย่างเด่นชัด ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นการพิสูจน์ถึงความยุ่งยากต่างๆ เกี่ยวกับการทำให้เรื่องเพศ(gender)เป็นทฤษฎี และการเอาชนะอคติทั้งหลายที่มาครอบงำอุดมคติ

ในความเรียงเรื่องหนึ่งซึ่งเขียนขึ้นมาในปี ค.ศ.1943 เรื่อง "sex and Character"(เท็กซ์และอัตลักษณ์), ฟรอมม์ได้สร้างงานอันละเอียดอ่อนเกี่ยวกับแบบจำลองที่มาครอบงำมีอัตลักษณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศ และได้เสียดสีภาพที่เป็นมุมมองของตัวเองเองขึ้น. เขาเริ่มต้นโดยกิติกรรมประกาศถึงชีวิตอันยืนยาวของโครงการเกี่ยวกับการวิเคราะห์แยกแยะความแตกต่างระหว่างเพศ โดยอ้างถึงคำอธิบายในพระคัมภีร์ไบเบิล เกี่ยวกับความผิดแผกที่เป็นแก่นแท้ระหว่างเพศ และถัดจากนั้นได้ชี้ถึงธรรมชาติทางการเมืองที่ได้เข้ามาควบคุมด้วยความมานะพยายาม โดยการขัดแย้งกับที่มั่นต่างๆของเสรีภาพในยุคสว่าง (Liberal Enlightenment positions) ซึ่งมัน"ไม่มีความแตกต่างกันภายในระหว่างเพศ" กับ "ข้ออ้างต่างๆในแนวอนุรักษนิยมและโรแมนติคเกี่ยวกับความผิดแผกที่เป็นแก่นสารซึ่งถูกนำมาใช้เพื่อสนับสนุนการครอบงำของผู้ชาย และได้ให้เหตุผลความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศ" (Fromm 1943, p. 21)

จริงๆแล้ว ฟรอมม์ต้องการวิเคราะห์ความแตกต่างที่ดำรงอยู่ระหว่างเพศ โดยปราศจากข้ออ้างหรือคำยืนยันที่ไม่สมบูรณ์ ซึ่งจะมาให้เหตุผลเกี่ยวกับการครอบงำของเพศๆหนึ่งที่มีต่อเพศอีกเพศหนึ่ง. เขาให้เหตุผลว่า มันเป็นข้อสรุปของเอกสารฉบับนี้ที่ว่า ความแตกต่างทางชีววิทยาบางอย่างเป็นผลลัพธ์มาจากข้อแตกต่างในเชิงอัตลักษณ์; ความผิดแผกแตกต่างกันนั้น ได้รับการผสมคลุกเคล้าด้วยสิ่งซึ่งได้ถูกผลิตขึ้นมาโดยตรงจากปัจจัยทั้งหลายทางสังคม; และอันหลังนี้ มัน

¹ Erich Fromm แนวคิดสตรีนิยม มาตาธิปไตย และสันติภาพ สมเกียรติ ตั้งนโม : แปลจากต้นฉบับเรื่อง

Fromm, Feminism, and the Frankfurt School By Douglas Kellner

เข้มแข็งกว่ามากในผลหรืออิทธิพลของมัน และสามารถพอกพูนขึ้นมาเพิ่มเติมได้ด้วย นอกจากนี้ มันยังสามารถที่จะจัดหรือพลิกกลับความแตกต่างทั้งหลายที่เป็นรากเหง้าทางชีววิทยาได้เช่นกัน; และในท้ายที่สุด ความแตกต่างทั้งหลายในเชิงอัตลักษณ์ระหว่างเพศดังที่พวกเขาเป็น มันไม่ได้ถูกกำหนดโดยตรงจากวัฒนธรรม, และไม่เคยสถาปนาความแตกต่างทั้งหลายในเรื่องของ"คุณค่า"แต่อย่างใด (Fromm 1943, pp. 22-23).

ฟรอมม์เริ่มต้นการวิเคราะห์ของเขาเกี่ยวกับความแตกต่างทางเพศในเชิงชีววิทยา โดยการชี้ให้เห็นถึง สิ่งที่เขาพิจารณาเกี่ยวกับความแตกต่างที่เด่นชัดระหว่าง"ผู้ชาย"กับ"ผู้หญิง"ในเรื่องกิจกรรมทางเพศ. เขาให้เหตุผลว่า องค์ชาติของผู้ชายจะต้องตั้งตรงและรักษาสภาพของมันอันนั้นเอาไว้ในระหว่างที่มีปฏิบัติการทางเพศ จนกระทั่งเขาถึงจุดสุดยอดทางเพศ; ทั้งนี้เพื่อต้องการให้ความพึงพอใจกับผู้หญิง เขาจะต้องชะลอมันเอาไว้จนกระทั่งผู้หญิงถึงจุดสุดยอด(1943, p. 23)

ข้อเท็จจริงทั้งหลายเหล่านี้ ฟรอมม์เชื่อว่า มันได้ชี้ถึงความกังวลใจทางเพศที่แตกต่างกันระหว่างชายและหญิง. ผู้ชายปฏิบัติการด้วยความกังวลใจ และกลัวที่จะล้มเหลว. "ส่วนอีกด้านหนึ่งนั้น ความเปราะบาง ความไม่มั่นคงของผู้หญิง นอนเนื่องอยู่ในการที่เธอต้องพึ่งพาผู้ชาย; บัจจัยอันเป็นแก่นของความไม่มั่นคงถูกเชื่อมโยงกับบทบาทหน้าที่ทางเพศของเธอ ซึ่งไม่ได้วางอยู่ในความล้มเหลว แต่มันอยู่ในการถูก"ทอดทิ้งเพียงลำพัง". ในการถูกทำให้ไม่สมหวัง, ในการที่ไม่ได้รับความอบอุ่นเต็มที่เหนือกระบวนการดังกล่าว ซึ่งนำไปสู่ความพึงพอใจทางเพศ (ibid)

อย่างชัดเจน การวิเคราะห์อันนี้ได้สันนิษฐานเอาการร่วมประเวณีกับเพศตรงข้ามในฐานะที่เป็นแบบจำลองของเรื่องเพศ แต่ไม่ได้มีการบ่งชี้ถึงวิธีการอื่น ๆ ที่การกระตุ้นปลุกเร้าด้วยมือหรือด้วยปาก ซึ่งสามารถที่จะทำให้เกิดการหลั่งหรือถึงจุดสุดยอดทางเพศได้เช่นกัน อันนี้ได้ชี้ถึงรากเหง้าเกี่ยวกับการวิเคราะห์ของฟรอมม์ ในปฏิบัติการทางเพศเกี่ยวกับภาวะแวดล้อมของตัวเขาเอง

ในอีกด้านหนึ่งนั้น ผู้หญิงได้ถูกบีบคั้นให้กระตุ้นความสนใจผู้ชาย และด้วยเหตุดังนั้น ความถือตัว ท่าทีความหยิ่งทะนงของผู้หญิง โดยสภาวะแล้วเป็นความต้องการอันหนึ่งที่จะดึงดูดใจผู้ชาย และความต้องการที่จะพิสูจน์ตัวของเธอเองว่า เธอสามารถที่จะกระตุ้นความสนใจ และเป็นคนที่มีความสนใจต่อเพศตรงข้ามนั่นเอง (Fromm 1943, p. 21)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฟรอมม์ยังได้อธิบายด้วยว่า ระบบสังคมทั้งหมดนั้น ได้กระตุ้นและให้การสนับสนุนการ แข่งขันของผู้ชายและความภูมิใจในตัวเอง เช่นเดียวกับอำนาจและการครอบงำเหนือผู้หญิงเพื่อ ครอบงำจากความกลัวในการที่จะถูกเยาะเย้ย และเพื่อบรรลุถึงชื่อเสียงเกียรติคุณที่จะต่อสู้กับความ ไร้แก่นใจ ฟรอมม์เสนอว่า ในการพันดูเกี่ยวกับเพศตรงข้าม องค์ชาติเป็นอาวุธอันหนึ่ง ซึ่งผู้ชาย สามารถครอบงำผู้หญิงได้อย่างทารุณ, แม้ว่าผู้หญิงสามารถที่จะเยาะเย้ยผู้ชายได้ และกระทั่งทำ ให้พวกผู้ชายไร้สมรรถภาพ(หรือปราศจากอำนาจ):

"การต่อสู้ของผู้ชายจะต้องใช้กำลังบังคับ, แต่การต่อสู้ของผู้หญิงกลับใช้การทำให้อ่อน กำลังลง"("Man specific hostility is to overpower; woman's is to undermine") (Fromm 1943, p. 28)

ท้ายที่สุด, ในเรื่อง"เพศและอัตลักษณ์"(Sex and Character) ฟรอมม์เน้นว่า ความ แตกต่างของปัจเจกบุคคลระหว่างคนที่แตกต่างกัน เป็นพื้นฐานเบื้องต้นมากกว่าความแตกต่างกัน ทางเพศ, เขาเขียนว่า : "ความแตกต่างอะไรก็ตามที่มีอยู่ระหว่างเพศ มันมีนัยสำคัญค่อนข้างมาก ในเชิงเปรียบเทียบกับความแตกต่างในด้านอัตลักษณ์ที่ได้ถูกค้นพบระหว่างบุคคลที่มีเพศเดียวกัน" (1943, p. 30). การเน้นที่ความแตกต่างของปัจเจกเป็นอันดับแรก และความต้องการของแต่ละ บุคคลเพื่อสร้างเอกลักษณ์ของตัวเองในหมู่พวกเขาขึ้นมา ได้ทำให้ความเรียงในเรื่องต่อมา เกี่ยวกับเรื่องเพศเป็นรูปเป็นร่างขึ้นมาด้วย

ด้วยเหตุนี้ ฟรอมม์จึงไปลบความเป็นปรปักษ์ระหว่างเพศ ซึ่งเป็นอัตลักษณ์พิเศษในการ วิเคราะห์ของเขาเกี่ยวกับเรื่องเซ็กซ์ ไปสู่แบบจำลองที่เป็นอุดมคติเอามากๆอันหนึ่งของ"การให้" และ"การรวมกันเป็นหนึ่งเดียว"(union). สำหรับฟรอมม์ ผู้ชายได้ให้อวัยวะเพศและน้ำกามของเขา แก่ผู้หญิง ในขณะที่ผู้หญิงก็ให้เช่นกัน นั่นคือ การเปิดประตูสู่ใจกลางของความเป็นผู้หญิงของเธอ(1956, p. 19)

ในหนังสือเล่มนี้ ฟรอมม์ตีความ"ความรัก"ในฐานะที่เป็น "หนทางแห่งความพึงพอใจมาก ที่สุดของการสลายความตึงเครียดต่างๆเกี่ยวกับสถานการณ์ของมนุษย์ และในการบรรลุถึงการ หลอมรวมในความเป็นหนึ่งเดียวกับคนอื่นและกับโลก".

สำหรับฟรอมม์ ปรากฏการณ์ของความรัก โดยสาระแล้ว ได้แสดงถึงความปรารถนา กันหนึ่งเพื่อจะรวมตัวกันกับเพศตรงข้าม และ การหยิบยกเรื่องความรักและเรื่องเพศที่สำคัญนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อที่ 12 และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขึ้นมา เขาอ้างว่า ความรักจะช่วยเติมเต็มหรือทำให้ความต้องการในการรวมตัวกันระหว่างข้อ
ความเป็นชายและความเป็นหญิงบรรลุผลสมบูรณ์ที่สุด(Fromm 1956, pp. 27ff.)

ต่อด้วยรูปแบบที่สำคัญอย่างยิ่งนี้ ฟรอมม์ได้อธิบายว่า อุดมคติของความเป็นชาย"มี
คุณสมบัติต่างๆของการทะลุทะลวง, การนำทาง, กิจกรรมเคลื่อนไหว, ระเบียบวินัย, และการชอบ
เสี่ยงภัย; ส่วนอึดลักษณะของความเป็นหญิง(ถูกนิยาม)โดยคุณสมบัติของการเป็นผู้รับที่มี
ประสิทธิผล, การปกป้อง, ความจริง, ความอดทน, และมีความเป็นแม่(p.31). ฟรอมม์ได้อธิบาย
คุณสมบัติอันนี้โดยบ่งชี้ว่า: "จะต้องระลึกในใจเสมอว่า ปัจเจกชนแต่ละคน อุดมคติทั้งคู่นี้
(หมายถึงความเป็นชายและความเป็นหญิง)ต่างถูกคลุกเคล้าเข้าด้วยกัน แต่จะมีอึดลักษณะ
บางอย่างซึ่งมีอิทธิพลมากกว่า ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเพศของเขาหรือเธอนั่นเอง(ibid)

สำหรับหนังสือ Art of Loving, การวิเคราะห์ของเขาเต็มไปด้วยข้อกำหนดต่างๆที่เป็นเรื่อง
ของบรรทัดฐานซึ่งสอดคล้องลงรอยกับแนวคิดอนุรักษนิยมเกี่ยวกับเรื่องเซ็กซ์ ดังเช่นเมื่อเขาเขียน
ว่า: "ความรัก โดยแก่นแท้แล้ว ควรที่จะเป็นการกระทำของเจตจำนง เกี่ยวกับการตัดสินใจที่จะ
มอบหรือผูกมัดชีวิตของเราอย่างสมบูรณ์กับบุคคลอื่นอีกคนหนึ่ง(1956, p. 47). การวิเคราะห์ของ
เขายังมีลักษณะเป็นอุดมคติด้วยและ หันเข้าสู่การวิเคราะห์อันยืดยาวเกี่ยวกับ"ความรักของพระเจ้า
เป็นเจ้า" (pp. 53ff), แม้ว่าในบางโอกาส มันจะเป็นเครื่องหมายในเชิงวิพากษ์สังคมที่แหลมคมบาง
ประการ ในการวิเคราะห์ของเขาเกี่ยวกับ"ความรัก และการไม่เกี่ยวข้องกันผลประโยชน์ในสังคม
ตะวันตกร่วมสมัย (pp. 70ff)

รูปลักษณะของเมโนคาสนาไม่ใช่เรื่องของความอุดมสมบูรณ์ของผืนแผ่นดินอีกต่อไปแล้ว
อันเป็นต้นตอกำเนิดของสรรพชีวิตและการสร้างสรรค์, แต่มันกลายมาเป็นเรื่องของสติปัญญาซึ่งได้
สร้างประดิษฐ์กรรมใหม่ๆ, ได้สร้างเทคนิค, ความคิดนามธรรม, และกฎหมายแห่งรัฐขึ้นมา. มัน
ไม่ใช่เรื่องของมดลูกหรือครรภ์มารดาอีกต่อไปแล้ว แต่เป็นเรื่องของจิตใจซึ่งได้กลายมาเป็นพลังใน
การสร้างสรรค์, และด้วยสิ่งนี้, มันจึงไม่ใช่ผู้หญิง, แต่เป็นผู้ชายที่ครอบงำสังคม (pp. 163-164)

ดังนั้น ฟรอมม์จึงจำแนกผู้หญิงในที่นี้ ในแบบที่ค่อนข้างเป็นสาร์ตนิยามและปีตาธิปไตย
กับ มดลูกหรือครรภ์มารดา, ขณะที่ผู้ชายได้ถูกจำแนกให้อยู่ด้านของจิตใจ เป็นการพลิกกลับการ
อุปมาอุปไมยของปรัชญาความเป็นผู้ชายที่เสนอผ่าน Plato, Aristotle, Aquinas, และคนอื่นๆ

อย่างไรก็ตาม ฟรอมม์สรุปความเรียงของเขา ด้วยการเรียกร้องให้มีการสังเคราะห์หลักการ
แม่เป็นศูนย์กลางและพ่อเป็นศูนย์กลางเข้าด้วยกัน และรวมเอาคุณค่าในแบบแม่เป็นศูนย์กลางเข้ากับ
ความยุติธรรมและความมีเหตุผล ผสมผสานกับความเสมอภาคและความเมตตาแบบแม่เป็น
ศูนย์กลาง(bid)

ทัศนะแบบเฮเกลเลียนนี้เกี่ยวกับการสังเคราะห์ระหว่างหลักการที่ตรงข้ามกัน ได้ไปรื้อ
โครงสร้าง(deconstruct)ความแตกต่างทางเพศที่แท้จริง และได้ให้แนวทางสำหรับการสร้าง
บุคลิกภาพต่างๆขึ้นมา ซึ่งรวมเอาสิ่งที่เรียกว่าลักษณะเฉพาะของผู้ชายและผู้หญิงเข้าด้วยกัน และ
การสร้างสังคมหนึ่งขึ้นมา ซึ่งได้รวมเอาหลักการที่แม่เป็นศูนย์กลางและพ่อเป็นศูนย์กลางมาไว้
ด้วยกัน

ฟรอมม์ยังได้สร้างภาพสเก็ตช์ของเขาอันนี้ในงานหนังสือเล่มหลังของเขา เรื่อง *For
the Love of Life* ที่ที่เขาได้ทำการวินิจฉัยอีกครั้งถึง "วิกฤตของกฎเกณฑ์แบบปิตาธิปไตย" และได้
ให้เหตุผลในแง่บวกต่อ "การปฏิบัติของผู้หญิง" และ "ความก้าวหน้าที่น่าสนใจนี้"

ผู้หญิง ก็เหมือนกับเด็กๆ มักจะได้รับการพิจารณาในฐานะที่เป็นวัตถุ, เป็นสมบัติของสามี
ของเธอ. ข้อพิจารณาเช่นนี้กำลังเปลี่ยนไป พวกเขาอาจยังคงอยู่ในสถานะที่เสียเปรียบในโลก
ของผู้ชาย ตัวอย่างเช่น พวกเขาได้รับค่าจ้างที่น้อยกว่าผู้ชายสำหรับงานชนิดเดียวกัน; แต่สถานะ
ทั้งหมดของพวกเขา, ความสำนึกของพวกเขา, เข้มแข็งกว่าที่เป็นอย่างน่าพิจารณา. และ
เครื่องหมายต่างๆทั้งหมด ดูเหมือนว่า การปฏิบัติของผู้หญิงจะก้าวไปข้างหน้า เทียบเคียงกับการ
ปฏิบัติของเด็กและเยาวชนที่กำลังก้าวหน้าไปเรื่อยๆ. พวกเขาจะยังคงให้คำจำกัดความต่อไป, และ
เปล่งเสียงออกมาอย่างชัดถ้อยชัดคำ และลุกยืนขึ้นเพื่อสิทธิของพวกเขาเอง (Fromm 1986, p.
25)

การตีพิมพ์บทสัมภาษณ์ในอิตาลีช่วงปี ค.ศ. 1975 ฟรอมม์ได้แสดงข้อคิดเห็นตรงๆเกี่ยวกับ
ขบวนการเคลื่อนไหวสตรีนิยม. เมื่อถูกถามความคิดเห็นต่อการรับรู้เกี่ยวกับขบวนการเคลื่อนไหว
สตรีนิยมในฐานะ "การเปิดให้มีการต่อสู้ด้วยความรุนแรงกับผู้ชาย" ฟรอมม์ตอบว่า:

ไม่มีใครเข้าใจจิตวิทยาของผู้หญิง และในทำนองเดียวกันนั้น ก็ไม่มีใครเข้าใจจิตวิทยาของ
ผู้ชาย และไม่มีสักคนที่เข้าใจธาตุแท้ของชาตินิยม เกี่ยวกับความเป็นปรปักษ์และการทำลายล้างใน
ผู้ชายและผู้หญิง ถ้าคนๆนั้นไม่พิจารณาถึงว่า มันมีสงครามอันหนึ่งระหว่างเพศที่ดำเนินมาในหก

พันปีหลังนี้ มันเป็นสงครามกองโจรชนิดหนึ่ง ผู้หญิงได้ถูกทำให้แพ้อายโดยลัทธิปีศาจปโตโดยเมื่อหกพันปีมาแล้ว และสังคมได้สร้างตัวของมันขึ้นมาด้วยอิทธิพลครอบงำของผู้ชาย.

ผู้หญิงเป็นสมบัติครอบครองต่างๆ และจะต้องยินดีต่อการเป็นผู้ยอมจำนนที่ผู้ชายทำกับพวกเธอ. แต่ความจริง มันไม่มีอิทธิพลของมนุษยชาติส่วนหนึ่งส่วนใดที่จะมาครอบงำอีกส่วนหนึ่งได้ ไม่ว่าจะเป็ชชนชั้นทางสังคม หรือประชาชาติหนึ่งต่อประชาชาติหนึ่ง หรือเพศหนึ่งเหนือกว่าเพศอีกเพศหนึ่ง เว้นแต่ มันจะมีการกบฏอยู่ข้างใต้ มีความเดือดดาล ความเกลียดชัง และปรารถนาที่จะแก้แค้นกับคนเหล่านั้นซึ่งมากดขี่บีบตาและตักดวงผลประโยชน์ และมันมีความกลัวในความไม่มั่นคงในหมู่ผู้ที่ทำการตักดวงผลประโยชน์ และต้องการปราบปรามควบคุม (Fromm 1975, p. 59) [8]

ในคำถามเกี่ยวกับผู้หญิงที่ว่า มีความไว้ใจได้ และ มีลักษณะเฉพาะในชนบจารีตเกี่ยวกับการยั่วยวน ซึ่งมีบางคนให้เหตุผลว่าผู้หญิงเป็นเช่นนั้น, พร้อมมีตอบว่า:

ผู้หญิงได้ถูกกดขี่มาโดยตลอด ซึ่งพวกเธอต่างยอมรับมันอย่างไร้สำนึกถึงบทบาทซึ่งเพศที่มีอำนาจปกครองหรือพวกผู้ชายได้ให้กับพวกเธอ. พวกเธอเชื่อในคำโฆษณาชวนเชื่อของผู้ชาย ซึ่งมันคล้ายคลึงกันมากกับการโฆษณาชวนเชื่อในสงครามอื่นๆ เช่น สงครามต่างๆที่มีต่อผู้คนในอาณานิคม เป็นต้น. ผู้หญิงได้ถูกพิจารณาว่าเป็นคนที่ไว้ใจได้: พรอยด์กล่าวเอาไว้ว่า พวกเธอเป็นพวกที่หลงใหลในรูปลักษณ์ของตัวเอง (narcissistic), ขาดความสนใจในความจริง, อ่อนแอที่ฉลาด, รู้สึกดีต่อกว่าผู้ชายในเรื่องกายวิภาค, สติปัญญาน้อยกว่า, และศีลธรรมจรรยาน้อยกว่า.

ข้อเท็จจริงก็คือว่า ผู้หญิงเป็นคนที่หลงใหลในรูปลักษณ์ของตัวเองน้อยกว่าผู้ชาย สำหรับเหตุผลง่ายๆก็คือว่า เกือบจะไม่เคยเลยที่ผู้ชายจะทำอะไร ซึ่งไม่ได้มีวัตถุประสงค์ของการสร้างความประทับใจขึ้นมา. แต่ผู้หญิงทำอะไรมากมาย หลายสิ่งหลายอย่างกระทำไปโดยปราศจากแรงกระตุ้นนี้ และในความเป็นจริง สิ่งที่คุณเรียกว่าเป็นความหยิ่งยะโสถือตัวของผู้หญิง มันเป็นเพียงความจำเป็นที่เธอจะทำให้ผู้ชายพึงพอใจเท่านั้น (what you might call women's vanity is only the necessity to please the victors).

และการกล่าวว่า ผู้หญิงขาดความสนใจในความจริง สิ่งที่เราควรจะกล่าวเกี่ยวกับความสนใจในความจริงของผู้ชายในยุคหนึ่งก็คือ รัฐบาล ของประเทศตะวันตกทั้งหลาย, ที่ประกอบด้วยผู้ชาย, ต่างใช้จ่ายเงินทองของพวกเขาไปกับการสร้างระเบิดปรมาณู แทนที่จะให้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อ¹⁵ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความเข้าใจใส่ต่อการคุกคามผู้หญิง แทนที่จะหลีกเลี่ยงหยวนๆและภัยพิบัติซึ่งคุกคามโลกทั้งมวล ?
(Fromm 1975, pp. 59 and 94)

สงครามระหว่างเพศ ฟรอมม์เชื่อว่า ได้สร้างความเกลียดชังและความชาติสมขึ้นมาอย่างมากทั้งสองฝ่าย: "การตีktivงผลประโยชน์และผู้ทีktivงผลประโยชน์ทั้งหลาย ทั้งสองฝ่ายอยู่บนเวทีลำเดียวกันหรือเป็นอย่างเดียวกันกับนักโทษกับคนดูแลนักโทษ: พวกเขาทั้งคู่ต่างคุกคามซึ่งกันและกันและก็เกลียดชังกัน พวกเขาต่างก็เกรงกลัวการโจมตีของอีกฝ่ายหนึ่ง. ด้วยเหตุที่กล่าวนี้ ผู้ชายจึงเกรงกลัวผู้หญิง และพวกเขาหลอกตัวเองว่าไม่เท่านั้น" (Fromm 1975, p. 94)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

เรื่องสิทธิมนุษยชน : สิทธิสตรี⁵

สตรีเป็นประชากรครึ่งหนึ่งของทุกสังคมและโลก ถ้าโลกนี้ขาดเพศหญิง มวลมนุษยชาติจะไม่สามารถดำรงเผ่าพันธุ์หรือมีชีวิตต่อไปได้เลย ผู้หญิงเป็นเพศมารดา เป็นทั้งแม่ ผู้ให้กำเนิดและเลี้ยงดู อบรมบ่มนิสัยลูก เป็นผู้มีบทบาทสำคัญยิ่งของครอบครัว เป็นกำลังการผลิต และกิจกรรมของชุมชนและสังคมทุกประเทศ

แต่ทว่า ตั้งแต่สมัยโบราณถึงปัจจุบัน สภาพและสถานภาพของสตรีจะต่ำต้อยด้อยค่า ไม่เสมอภาคเท่าเทียมชาย และที่สำคัญ สตรีถูกกดขี่ ขูดรีด เขี่ยกดหยาม และกีดกันทางสังคม เศรษฐกิจและการเมือง สภาพดังกล่าว ถือเป็นไม่เคารพสิทธิมนุษยชนของสตรีในทุกสังคม จึงมีการลุกขึ้นเรียกร้องสิทธิสตรี รัฐและสังคมประเทศต่างๆ ค่อยยอมรับฐานะและบทบาทของสตรี สิทธิสตรี ในระดับสากล มีการออกอนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ ค.ศ. 1979 (พ.ศ. 2522) ซึ่งประเทศไทยได้รับรองอนุสัญญาฯ ดังกล่าวไว้ สิทธิสตรีได้รับการคุ้มครองอย่างน้อยก็ไม่ให้ถูกเลือกปฏิบัติ และเสมอภาค เท่าเทียมกันในด้านการทำงาน ค่าจ้าง การประกันสังคม การตัดสินใจมีบุตร สิทธิในการพัฒนา ทั้งการศึกษาและสันติภาพ การมีส่วนร่วมทั้งการเลือกตั้ง การรับตำแหน่ง การปฏิบัติหน้าที่ราชการในทุกๆ ระดับ ฯลฯ นอกจากนี้ยังมีมาตรการพิเศษที่เอื้อให้คุ้มครองสิทธิสตรี เช่น การให้บริการสำหรับสตรีที่มีครรภ์

กล่าวเฉพาะรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ได้รับรองคุ้มครองสิทธิสตรีไว้หลายมาตรา มาตราที่สำคัญอย่างมาก อาทิ มาตรา 30 ที่มีใจความว่าบุรุษและสตรีมีความเท่าเทียมกันตามกฎหมาย จะเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมต่อสตรีไม่ได้ และที่สำคัญคือการมีมาตรการที่กำหนดขึ้นเป็นพิเศษเพื่อสตรีก็ไม่ถือว่าเป็นการเลือกปฏิบัติ เนื่องจากสตรีถูกเอาเปรียบอย่างมากและอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังมีอีกหลายมาตราที่ส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิสตรี ไม่ว่าจะ เป็นด้านแรงงาน รวมถึงการยกเว้นกฎหมายที่เกี่ยวกับสตรีก็ต้องมีตัวแทนที่ประกอบด้วยสตรีอยู่ด้วย

การละเมิดสิทธิสตรียังดำรงอยู่อย่างกว้างขวาง แม้จะน้อยลงเมื่อเปรียบเทียบกับสมัยที่ผ่านๆ ทั้งนี้เป็นเพราะโครงสร้างทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมที่ผู้ชายยังเป็นใหญ่

⁵ ถอดความจากบทสัมภาษณ์ ผศ.จรัส ดิษฐาภิรักษ์ กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

โดย ทวีศักดิ์ โหมมมีสกุล : มติชนรายวัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งาน 71325 เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อที่ 17 และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่านิยมในสังคมไทยที่ครอบงำสังคมให้ผู้หญิงอยู่ภายใต้อำนาจเป็นมาอย่างต่อเนื่อง สังคมยังมี
ทรรณะว่าผู้ชายเป็นช้างเท้าหน้าผู้หญิงเป็นช้างเท้าหลัง ผู้ชายมีภรรยาได้หลายคน ผู้หญิงต้อง
ทำงานบ้าน เลี้ยงลูก มีบทบาทสำคัญในครัว หรือถ้าผู้หญิงทำงาน นอกบ้านก็ยังคงกลับมา
ทำงานในบ้านด้วย รวมถึงทัศนคติที่คิดว่าหน้าที่ผู้หญิงออกมาเรียกร้องสิทธิมากกว่า ทำให้ครอบครัว
เกิดความแตกแยก สังคมปั่นป่วน ฯลฯ

สภาพดังกล่าว ก่อให้เกิดปัญหาสะสม พอกพูนขึ้นเรื่อยๆ ไม่ว่าจะปัญหาการเลือกใช้นามสกุลตามสามี โดยที่ผู้หญิงไม่สามารถเลือกใช้นามสกุลของตนเองได้ ปัญหากฎหมายที่
บัญญัติให้สามีสามารถข่มขืนภรรยาของตนเองได้ ปัญหาการมีส่วนร่วมทางการเมืองหรือการเข้า
ไปมีบทบาทในตำแหน่งสำคัญของภาคราชการและเอกชน ผู้หญิงก็ยังได้ตำแหน่งโดยมีสัดส่วน
น้อยมากเมื่อเทียบกับผู้ชาย รวมถึงปัญหาการค้ามนุษย์ซึ่งส่วนมากเป็นเด็กและสตรี รายงานของ
กระทรวงต่างประเทศสหรัฐฯ ระบุว่าประเทศไทยเป็นทั้งทางผ่านและจุดหมายปลายทางของ
การค้าสตรีและเด็ก โดยการค้าเด็กสตรีที่เป็นคนไทยลดจำนวนลง แต่ค้าคนต่างชาติโดยใช้ไทยเป็น
จุดแวะพักปลายทางมีจำนวนเพิ่มขึ้น การค้าสตรีและเด็กกระทำในหลายรูปแบบ อาทิ หลอกเด็ก
อายุ 15 ว่าเป็นเด็กเสิร์ฟที่ประเทศมาเลเซียได้เงินเดือนหลายหมื่นบาท แม้แต่ผู้หญิงที่
บรรลุนิติภาวะและมีการศึกษาถึงระดับอนุปริญญายังถูกหลอกว่าจะให้ไปทำงานแต่ก็ยังถูกนำไป
ขายที่ประเทศสิงคโปร์ ถ้าไม่ยอมขายบริการทางเพศก็จะถูกทรมานด้วยวิธีการต่างๆ เหล่านี้เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อ¹⁸ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปข้อมูล

แนวความคิดของ อิริค ฟอรัม เป็นไปในทางของสตรีนิยม ซึ่ง อิริค มีความเชื่อในสัญชาติญาณของแต่ละเพศ โดยที่เขาเชื่อว่า เพศชาย เป็นเพศที่อ่อนแอทางด้านความมั่นคงทางจิตใจมากกว่าเพศหญิง ซึ่งแม้จะเป็นเพศที่อ่อนแอ แต่การต่อสู้กับปัญหาที่เธอต้องเผชิญ ได้จัดอยู่ในระบอบความเคยชิน และยอมรับ หากแต่เพศหญิง มีความรู้สึกในด้านการประณิประนอมคอมคอม ทำให้ตกอยู่ในภาวะจำยอม และ กลายเป็น วิถีชีวิตไป แต่ข้อมูลที่หาได้นั้น มีแต่เรื่องราวของวิถีชีวิตของคนตะวันตก ดังนั้น ข้อมูลเสริมอีกสิ่งหนึ่ง ควรจะเป็นข้อมูลที่เป็วิถีชีวิตของคนไทยเอง

บทสัมภาษณ์ของ ผศ.จรัส ดิษฐาอภิชัย กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ซึ่งกล่าวถึง สิทธิทางเพศ ที่เอนเอียงมาตั้งแต่สมัยโบราณ ซึ่งทำให้ เพศหญิงในสังคมไทย ต้องมีกฎเกณฑ์ ในการใช้ชีวิต ทั้งนี้เป็นเพราะโครงสร้างทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมที่ผู้ชายยังเป็นใหญ่ คำนึงมในสังคมไทยที่ครอบงำสังคมให้ผู้หญิงอยู่ภายใต้อำนาจเป็นมาอย่างต่อเนื่อง

ซึ่งในด้านข้อมูล สามารถนำมาสร้าง แนวทางของเรื่องราวได้เป็นอย่างดี การสร้างสถานการณ์ใดๆขึ้นมาในเรื่อง ล้วนต้องการคำยืนยัน และความเข้าใจในคำตอบของทางแก้ปัญหา นั้นๆ ซึ่ง ตัวเอกของเรื่องราว ต้องเผชิญปัญหาการบีบคั้นจากคนรอบข้าง ทางออกหลายทางที่เธอสามารถเลือกได้ แต่การเลือกเอาความคิดที่จะหลีกหนี มิได้หมายถึงการหนีปัญหา แต่เป็นการแสดงให้เห็นว่า แม้จะสู้ไป ก็ไม่มีประโยชน์ใดๆที่จะใช้ชีวิตอยู่ในสังคมเช่นนี้ต่อไป เธอจึงเลือกที่จะเดินออกไปเพื่อใช้ชีวิตตามทางของตน

หาข้อมูล สร้างมิติให้กับตัวละคร

เมื่อมีประเด็นที่จะนำเสนอ มีทิศทางที่เราจะไป มีเนื้อเรื่องที่เราจะใส่ให้กับมัน ถึงตอนนี้เราจะเริ่มเห็นภาพของเรื่องราวมากขึ้น จากนั้นเราต้องลงลึกในรายละเอียดมากขึ้น ตัวละครของเราเป็นใคร? ทำอะไร? ที่ไหน? อย่างไร? ทำไม? ลักษณะอุปนิสัยของเขาเป็นอย่างไร สิ่งเหล่านี้เราจะต้องตอบได้หมด เพราะถ้าหากเราไม่สามารถตอบได้ ตัวละครก็จะขาดมิติ วิธีแก้ไขดังที่กล่าวมาคือ การคิดบุคลิกตัวละครที่มีอยู่จริง มีคนๆหนึ่งในสถานที่ใกล้ๆเราที่สามารถหาข้อมูลจากเขาได้จริง แล้วเราค่อยเพิ่มส่วนของความน่าสนใจเข้าไปทีหลัง อย่างสมจริงและเป็นธรรมชาติ

เมื่อได้เข้าไปสัมภาษณ์พบปะ บุคคลตัวอย่างของข้อมูลตัวละคร อาจได้เห็นแง่มุมบางอย่างที่สามารถนำมาเพิ่มเติม กับเรื่องราวรูปแบบการเขียนบทและกำหนดตัวละคร แต่อย่างหนึ่งที่ควรจดจำไว้คือ อย่าไปเชื่อข้อมูลนั้นเต็มร้อย เพราะอย่าลืมว่าสิ่งที่เราทำนั่น คือ หนังสือ ไม่ใช่ละครคดี ที่ต้องเป็นไปตามความจริงทุกอย่าง บางครั้งเราต้องอาศัยจินตนาการ การเสริมแต่ง การตีความของตัวเอง หนังสือก็เหมือนตัวแทนที่จะบอกผ่านความคิดและตัวตนของผู้สร้าง ฉะนั้นสิ่งที่ปรากฏอยู่ในหนังสือ ก็ควรจะเป็นตัวเราอยู่ด้วย โดยการตีความตนเอง แต่ก็ขึ้นอยู่กับว่า แนวหนังสือที่เราต้องการเป็นแนวไหน ถ้าเราสามารถผสมความจริงและความลวงเข้าไว้ด้วยกันได้อย่างกลมกลืนเท่าไร ตัวละครก็จะดูน่าสนใจและมีความสมจริงไปด้วยเท่านั้น

ซึ่งในการหาข้อมูลทางด้านตัวละครนี้ ได้มุ่งไปที่ ความสมจริงของตัวละคร โดยหวังเอาชีวิต และรูปแบบการใช้ชีวิตของบุคคลที่มีอยู่จริง เข้ามาผสมในตัวละครด้วย จึงเลือกเอาการสัมภาษณ์บุคคลจริง ดังนี้

ข้อมูลตัวละครที่ได้จากการสัมภาษณ์ พนักงานต้อนรับหญิง

นางสาว ดวงกมล อติสิงห์

เนื่องจากตัวละครทำงานเป็น ฝ่ายดูแลลูกค้าในบริษัทโครงการบ้านแห่งหนึ่ง จึงศึกษาบุคคลที่ทำงานเกี่ยวกับการเสนอขายบ้านและห้องชุด ซึ่งทำงานที่ แลนด์ไฮมส์ โดยที่เลือกศึกษาคนนี้เพราะ เธอเป็นผู้หญิงที่ กล้าแสดงออก แต่งตัวแบบคนมั่นใจ ดูวัยรุ่นในที ไม่แคร์สายตาคนอื่น ซึ่งเธอก็พบเจอปัญหาในการทำงานอยู่เหมือนกัน แต่ปัญหามักจะมาจากลูกค้า เธอเล่าให้ฟังว่าเมื่อไม่นานมานี้ก็เพิ่งแยกทางจากแฟนเก่า ซึ่งทำงานที่เดียวกัน แต่อยู่อีกแผนกหนึ่ง ซึ่งทุกวันก็เจอกันทุกวัน และเธอก็รู้สึกไม่ดี เพราะเธอยังคงเสียใจอยู่ ซึ่งทำให้เกิดความสงสัยว่า เธอเป็นสาวเที่ยวที่ดูไม่สนใจใคร แต่ทำไม เธอต้องเสียความมั่นใจไปเพียงเพราะผู้ชายที่อยู่อีกแผนกหนึ่ง ตัดไปคือ บทสัมภาษณ์ โดยคร่าวๆ

ผู้สัมภาษณ์ : ถามถึงนิสัยส่วนตัว

ดวงกมล : ชอบแต่งตัวอยู่แล้ว ชอบอ่านนิยายสาร พอทำงานได้เงิน ก็แบ่งมาส่วนของเรื่องการแต่งตัวด้วย ถือเป็นสิ่งสำคัญ ไม่ชอบถูกมองว่า "แต่งตัวไม่เป็น"

ผู้สัมภาษณ์ : ถามถึงความรักบ้าง

ดวงกมล : เป็นคนรักแบบรุนแรง คือ ถ้าชอบใคร แล้วจะไม่สนใจอะไร ทรมานให้หมด ยอมทำเอาหูไปนาเอาตาไปไร่ ทั้งรู้ว่าเขาเจ้าชู้

ผู้สัมภาษณ์ : แล้วมีความสุขหรือ?

ดวงกมล : มี

ผู้สัมภาษณ์ : อะไรที่ทำให้ชอบใครสักคนหนึ่งได้

ดวงกมล : บุคลิก ความใกล้ชิด ทุกรูปคือ เป็นคนเท่

ผู้สัมภาษณ์ : คิดอย่างไรเกี่ยวกับ คนที่เอาเราไปนินทาลับหลัง โดยเฉพาะ คนรักเก่า

ดวงกมล : ทำอะไรไม่ได้ ไม่รู้จะทำยังไง เป็นเรื่องของสังคม ผู้ไม่ได้อยู่แล้ว

จากการสอบถามได้ข้อมูลหลายอย่างที่น่าสนใจ และ พอลจะใช้ นำมาเป็นตัวอย่างของ เปรมจิต ตัวละครในเรื่องได้ แต่ละลบ ความมั่นใจ และความเบรียวของเธอออกไป เพราะ เปรมจิต อาจจะเคยเบรียวมาก่อน แต่ตอนที่ทำงานในเรื่อง เธอจะต้องเหมือนคนถูกตีกรอบ ระเบียบ โดยการใส่ยูนิฟอร์ม สุก ดูหนา เทอะทะ สีเข้ม แขนยาว ยืนอย่างโคลงเคลงอยู่บนรองเท้าส้นเข็ม แสดงถึงการถูกกดให้อยู่ใต้กฎเกณฑ์บางอย่าง และสุดท้ายก็ต้องเอาประเด็นรอยสักออกไปเพราะขาดความจริง และเลือกประเด็นที่ไม่จำเป็นต้องใช้การมีรอยสักเข้ามาเกี่ยวข้องกับการถูกดูถูก เพราะเพียงแค่เปรมจิตพลาดทำให้ก๊จจา นั่นก็พอที่ความอคติของคนในที่ทำงานจะเล่นงานได้แล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทความทางจิตวิทยา

ข้อมูลจาก นายแพทย์ วิชาญ ฐานะวุฒิ

การที่คนๆหนึ่งชอบถ่ายภาพลับของคนอื่นมาประจาน ถือเป็นอาการทางจิตชนิดหนึ่ง ซึ่งมีพื้นฐานมาจากการเลียดคู ผนวกกับประสบการณ์ของคนๆนั้นเช่น เขาอาจจะเคยผิดหวังจากการถูกเพศหญิงรังแกจนเกิดเป็นความเกลียดชังในใจลึกๆ โดยที่เขาไม่รู้ตัว เมื่อเขาได้ประจานก็ทำให้เขามีความสุขจากความสะใจ

หรือจะเกิดจากปมด้อยในวัยเด็ก ยกตัวอย่างเช่น เลือดผู้หญิงคนหนึ่งที่เคยถูกอาจารย์ประจานหน้าเสาธงเมื่อเจอหนังสือโป๊ในกระเป๋า และเขาถูกเพื่อนๆล้อเลียน ทำให้เกิดเป็นปมด้อย ทำให้เขาต้องการประชดประชัน โดยการเปลี่ยนคูนอนไปเรื่อยๆเมื่อโตขึ้น เพราะอยากพิสูจน์ให้คนอื่นเข้าใจว่าเขาไม่ได้ผิดที่เขาจะเห็นเรื่องอย่างว่าเป็นเรื่องปกติ เพื่อกลบเกลื่อนความอับอายในวัยเด็ก และเมื่อเขาทำในวัยผู้ใหญ่ ก็กลับได้รับคำชม หรือ ความอิจฉาจากเพื่อนๆชาย กลายเป็นความภาคภูมิใจของเขาไปเสีย

แต่คนเหล่านี้จะต่างจากเลือดผู้หญิงอีกประเภท คือประเภทที่เกิดจากการขาดความอบอุ่นในวัยเด็ก และในวัยเด็กคนเหล่านี้ก็ได้รับความอบอุ่นจากเพศหญิงเท่านั้น อาจเป็นแม่ ญาติผู้หญิง ทำให้เขาชอบที่จะเข้าหาเพศหญิง กรณีนี้ ชายผู้นี้จะเป็นคนที่ มีความรักให้ผู้หญิงที่ผ่านมาในชีวิตทุกคน มีความหวังดีให้ แต่เขาไม่พร้อมที่จะเริ่มชีวิตคู่กับใครเท่านั้น สรุปคือ เป็นตัวแทนของคนที่ไม่เข้าใจกับการมีความรัก

ซึ่งข้อมูลนี้ทำให้ตัวละครกัจจา ตกไป อยู่ในประเภทของชายที่มีความอับอายบางอย่างในวัยเด็ก ดังนั้น เขาจึงใช้ รูปร่างกายตา หว่านเล่นนี้ให้ผู้หญิงหลงรัก แล้วเลิกราไป โดยที่มีความสุขกับการได้คุยโอ้อวดกับคนสนิทในเรื่องบนเตียงระหว่างเขาและเธอ เพื่อให้คนอื่นรู้สึกว่าเขา ดูมีค่า (ในความคิดของเขา)

จากการนำข้อมูลมารวบรวมและ สรุปเพื่อหาความหมายและรูปแบบของภาพยนตร์แนวชีวิต เรื่อง
แตกต่างกัน จึงได้สรุปออกมาเป็นข้อๆดังนี้

1. เป็นภาพยนตร์ที่มีเรื่องราวความขัดแย้งระหว่าง บุคคลกับสังคม คือ ตัวเอก กับ เพื่อน
ร่วมงาน
2. เรื่องราวของหนังควรมีเอาลักษณะนิสัยของบุคคลจริงมาเพิ่มเติม เพื่อให้มีความน่าสนใจ
และ ยึดคงอยู่บนความเป็นจริง ตามข้อมูลที่อ้างอิงได้
3. อยู่บนพื้นฐานความเป็นจริงมีเหตุผล นำยอมรับ สอดคล้องกับยุคสมัย คือการใช้ข้อมูล
ตามสถานการณ์ ปัจจุบันเกี่ยวกับการเผยแพร่ คลิปวิดีโอ รูปถ่ายดิจิตอล ต่างๆ

โครงเรื่อง (Plot) และลักษณะตัวละครสำคัญ (Main character)

ประเด็นสำคัญ (Theme)

การดูถูกคน ทั้งที่ยังไม่เข้าใจเหตุการณ์ทั้งหมด ว่าใครผิด ใครถูก

โครงเรื่องย่อ (Synopsis)

เปรมจิต พนักงานสาวในบริษัทโครงการบ้านแห่งหนึ่ง พบรักกับกัจจา สถาปนิกหนุ่ม
ความรักของคนทั้งสองเป็นที่จับตามองในบริษัท และแล้วกัจจาก็ขอเลิกกับเธอในวันหนึ่ง ทำให้
เปรมจิตต้องอยู่กับความโศกเศร้าและเจ็บปวด แต่กัจจายังไม่หยุดพฤติกรรมแย่ๆแค่นั้น เขาได้เอา
รูปถ่ายลับๆที่เคยถ่ายไว้เมื่อตอนคบกันไปเปิดเผยกับเพื่อนๆ

สิ่งที่ตามมาคือการดูถูกศักดิ์ศรีที่เกิดขึ้นต่อเปรมจิต เธอยังคงอดทน และพยายาม
แก้ปัญหา แต่ในที่สุด ทุกอย่างก็ไม่ได้ดีขึ้น กลับทำให้เธอดูเลวร้ายลงในสายตาคนในออฟฟิศ เปรม
จิตจึงตัดสินใจเดินออกไปจากบริษัทเพื่อเริ่มชีวิตใหม่ และเก็บบทเรียนนี้ไว้เป็นความทรงจำอัน
เลวร้าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อ²³ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การสร้างตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง แดกต่าง

การสร้างตัวละครขึ้นมา นั้น ได้นำเอาบุคคลที่มีจริง เข้ามาเป็นตัวอย่างของแต่ละบทบาท ซึ่งการทำเช่นนี้จะมั่นใจได้ว่า ทำให้ตัวละครน่าเชื่อถือ เพราะมีอยู่จริง หากแต่บางครั้งก็ต้องเพิ่มรายละเอียดบางอย่างเข้าไปเพราะ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่อง อาจไม่เคยเกิดกับบุคคลตัวอย่างจริงๆ ซึ่งทำให้ต้องออกหาข้อมูล และเมื่อได้ข้อมูลจากการซักถามจึงนำมาใส่เข้าไปในเรื่องและชุดเวลา

ตัวละครเอกของเรื่องคือ เปรมจิต มีบุคคลตัวอย่างสองคน ที่นำเอาลักษณะนิสัยเข้าไปผสมกัน คือตัวของผู้แต่งและ บุคคลที่ไปสัมภาษณ์ ดังนั้น การเอามารวมกันของคนสองคนต้องถูกขัดเกลาผ่าน เรื่องราวในเรื่อง ลักษณะภายนอกของตัวละคร พื้นฐานชีวิต โดยที่เปรมจิต จะมีทัศนคติมองโลกในแง่ดี มีความสุขกับชีวิต โดยความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในเรื่องมีสองครั้งคือ เธอต้องเลิกกับคนรัก นั้นทำให้ การใช้ชีวิตในที่ทำงาน ไม่มีความสุข หวาดระแวง และไม่มั่นใจในการทำงาน จนดูเหมือนเป็นคนเคร่งขรึมขึ้น

ต่อมาเมื่อจับได้ว่าเรื่องราวที่เป็นความลับถูกเปิดเผย ผู้หญิงคนนี้ก็หมดความเป็นตัวของตัวเอง เพราะเสียใจมากกับเรื่องที่เกิดขึ้น การที่ถูกทำให้เสียใจซ้ำๆเช่นนี้ ทำให้สภาพจิตใจตกต่ำถึงที่สุด จนไม่สามารถคิดถึงคู่กับสายตาใครได้อีกต่อไป ตัวละครตัวนี้จึงเลือกที่จะลาออก เพราะ อับอาย และโกรธแค้น โดยอุปนิสัยที่เธอเป็นคน รักความสงบ และขลาดกลัวไม่กล้าแสดงออก ทำให้เปรมจิตเลือกที่จะไม่ออกไปสู้กับเพื่อนร่วมงานคนอื่น เพราะรู้ว่าเป็นผลเสียกับประวัติตัวเอง ไม่เกิดประโยชน์อะไรที่จะสู้

ส่วนบทของกัจจา หลังจากสร้างสถานการณ์ของเรื่องเสร็จ ได้เลือกเอาตัวละครที่มีอยู่ในภาพยนตร์ มาดัดแปลงเข้าไป นั่นคือ บทเจ้านาย ของบริดเจทโจนส์ ในเรื่อง Bridget Jones Diary ซึ่งเป็นหนุ่มออฟฟิศ เจ้าเสน่ห์ และ โอ้อวด เจ้าชู้ มาเป็น กรณีศึกษาให้กับ บุคคลที่จะได้รับบทกัจจา สถาปนิกหนุ่ม โดยหยิบเอาลักษณะเด่นของตัวละครนี้ มาลอกเลียนแบบ เช่น การยกคิ้ว หล่่วตา การแต่งกาย น้ำเสียงสีลาการพูด ที่ดูแล้วน่าสนใจ การพูดจาไพเราะ มีเสน่ห์ดึงดูดเพศตรงข้าม แต่อุปนิสัยเป็นคน กลับกโลก เห็นแก่ตัว ทะเยอทะยาน ไม่มีน้ำใจ เสแสร้ง ซึ่งเหมือนกับตัวละคร กัจจา

เมื่อเก็บข้อมูลตัวอย่างลักษณะนิสัยของตัวละครจนครบแล้ว จึงเข้าสู่การวาง บุคลิกให้กับตัวละครแต่ละตัวของเรื่อง ดังนี้

ตัวละครสำคัญ (Main Character)

1. ชื่อ เปรมจิต

เพศ หญิง อายุ 28 ปี

ลักษณะภายนอก

หญิงสาวในวัยทำงาน หน้าตาดี มีความมั่นใจและรักศักดิ์ศรี เข้มแข็ง

เบื้องหลังความเป็นมา

หลังจากเรียนจบ เปรมจิตเข้าทำงาน และเปลี่ยนงานสองสามที่ จนกลายมาเป็นพนักงานใหม่ที่บริษัทโครงการบ้านแห่งหนึ่ง ที่นั่นเธอได้พบกับกิจจา

ทัศนคติทางความคิด

เปรมจิตเป็นตัวละครที่อยู่ในช่วงแห่งการเปลี่ยนแปลงสู่การรับผิดชอบอะไรหลายอย่าง และเริ่มเปลี่ยนทัศนคติของชีวิต จากหญิงสาวที่รักสนุกไร้สาระไปวันๆ กลายเป็นคนในวัยทำงาน เป็นคนไม่หลงเชื่อใครง่ายๆ แต่ทำตามความรู้สึกตัวเอง เธอจึงตัดสินใจคบกับกิจจาเพราะความที่เธอเองก็ชอบเขา แต่เมื่อแยกทางกัน เธอก็ทำได้ในระดับหนึ่ง เพราะการที่เธอไม่คิดมากและมั่นใจในตัวเองอยู่แล้ว แต่เมื่อรู้ว่าศักดิ์ศรีของเธอถูกย่ำยีทำให้เธอโกรธ และเสียใจ จนต้องหนีปัญหาในที่สุด

จุดมุ่งหมาย

การมีชีวิตที่สบายงาม ความสุขในความรัก

การพัฒนาทางความคิด

เธอเปลี่ยนจากคนที่มั่นใจและมองโลกในแง่ดี กลายเป็นคนมองโลกในแง่ร้าย และไม่มั่นใจจะไว้ใจใครอีกต่อไป

ตัวละครสมทบ

2. กิจจา

เพศ ชาย อายุ 29 ปี

อาชีพ สถาปนิก

ลักษณะภายนอก

หน้าตาดี รู้จักวางตัว พูดจานุ่มนวล สวมแว่น แต่จริงๆเป็นคนเจ้าชู้

เบื้องหลังความเป็นมา

กิจจามีปมด้อยมาตั้งแต่เด็กเพราะเขาเคยถูกหักอกและเอาเรื่องไปบอกต่อกับเพื่อน แต่เวลาผ่านไปจนเขาหลงลืม เหลือเพียงนิสัยใหม่ที่เพิ่มขึ้นมา นั่นคือ ความสุขที่ได้ทำร้ายจิตใจเพศหญิง

ทัศนคติทางความคิด

กิจจาเป็นคนที่เข้าใจความต้องการของผู้หญิง เขาจึงชนะใจของเปรมจิตได้ แต่อย่างไรก็ตาม เขาก็มีความสุขกับการเปลี่ยนคู่นอนไปเรื่อยๆโดยไม่รู้จักรพอบ เขามีความพึงพอใจเมื่อเพื่อนๆได้รู้ว่าเขาไปมีอะไรกับคนไหนคนนั้น เหมือนเขาจะรู้สึกดีที่ทำให้คนอื่นรู้สึกอิจฉาเขา รู้สึกดีที่เหนือกว่าใคร

จุดมุ่งหมาย

ใช้ชีวิตอย่างนี้ไปเรื่อยๆ โดยคิดว่าที่เขาเป็นอยู่มีความสุขดีพออยู่แล้ว

การพัฒนาทางความคิด

ความภูมิใจแบบผิดๆที่จะมีมากขึ้น มากขึ้น ในแต่ละครั้งที่ได้ไถ่ฮวด

ตัวละครสมทบ

3. ปรีชา

เพศ ชาย อายุ 30 ปี

อาชีพ ฝ่ายดูแลลูกค้า

ลักษณะภายนอก

วางตัวเป็นผู้ใหญ่ ไม่ชอบยุ่งเรื่องใคร ผมหยิก หน้าตาธรรมดา ท่าทางนิ่ง เย็นชา เป็นมิตร

เบื้องหลังความเป็นมา

เพื่อนรุ่นพี่ของกัจจา ทำงานด้วยกันมานาน จนเคยชินกับนิสัยของกัจจา มีครอบครัวที่ยากจนมาก่อน ทำให้มีความต้องการความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงานมากๆ

ทัศนคติทางความคิด

ไม่ชอบยุ่งเรื่องของใคร เห็นความก้าวหน้า และจำนวนเงินเป็นใหญ่ แต่ไม่ได้ถึงกับโลภ เป็นคนมองโลกในแง่ร้าย แต่เก็บอารมณ์ได้เก่ง เพราะตนทำงานที่ต้องพบปะผู้คนมากมาย

จุดมุ่งหมาย

ได้รับคำชมจากเจ้านาย ขึ้นเงินเดือน ทำยอดขายได้เยอะ

การพัฒนาทางความคิด

ปรีชาเกิดความรู้สึกเข้าใจในตัวเบรมจิต แต่ก็ช่วยเหลืออะไรไม่ได้ เพราะ เขายังคงต้องทำงานที่นั่นต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อที่ 27 และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวละครสมทบ

4. ทองถึง

เพศ ชาย อายุ 34 ปี

อาชีพ คนคุมงานก่อสร้าง

ลักษณะภายนอก

วางตัวเป็นพี่ใหญ่ในออฟฟิศ หน้าตาไม่ดี ตัวเล็ก บุคลิกว่องไว เป็นคนมีอารมณ์ขัน

เบื้องหลังความเป็นมา

หลังจากจบโรงเรียนอาชีวะในระดับ ปวส. ทองถึงก็เข้ามาทำงานในกรุงเทพ และทำงานที่บริษัทนี้มานาน ด้วยความที่หน้าตาไม่ดี ทองถึงจึงใช้อารมณ์ขัน สร้างเพื่อน และ เพื่อนสนิทของเขาคือ ปรีชา ทองถึงจะดูทะเล่สิ่งนิดๆ เพราะปมเล็กๆที่เขาไม่เคยมีแฟนเลย ทำให้ลึกๆแล้วอิจฉากิจจายู่บ้างที่จับสาวๆในออฟฟิศติดทุกคน

ทัศนคติทางความคิด

เป็นคนไม่มีกฎระเบียบกับชีวิตมากมาย ไม่ค่อยคิดเวลาพูด ออกจะติดทะเล่สิ่งตึงตัง จนบางที่ผู้หญิงก็คิดว่าเขาชอบเรื่องลามก และไม่กล้าเข้าหา

จุดมุ่งหมาย

เป็นที่รักของเพื่อนๆ เป็นคนที่คนอื่นรู้สึกอิจฉาบ้าง

การพัฒนาทางความคิด

การพัฒนาทางความคิดถึงจุดอึดตัว มีความสุข และพอใจกับชีวิตอยู่บ้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเขียนบทภาพยนตร์เรื่อง “แตกต่าง”

ในการเขียนบทควรคำนึงถึง ประเด็นที่จะสื่อออกมา และบทภาพยนตร์ที่ดี จะมี
บรรลือทิมาภาพ สื่อความหมายให้คนดูเข้าใจลึกซึ้งในประเด็นนั้นได้ดี ในภาพยนตร์เรื่องนี้ ประเด็น
คือ ความขัดแย้งระหว่างเพศ

โดย ได้เลือกเอา สภาพชีวิตการเข้าทำงานในสถานที่ทำงาน เพราะ ชีวิตคนทำงาน
หมายถึงการก้าวเข้าสู่ภาวะหน้าที่ความรับผิดชอบ การไขว่คว้าหาจุดสูงสุดในชีวิต ดังนั้น อุปนิสัย
เบื้องต้นของบุคคล จะแสดงออกมาในช่วงนี้ ทั้ง ความเห็นแก่ตัว การป้อยอก เอาอกเอาใจ ลำเอียง
การทรยศหักหลังกันเพื่อให้ได้มาซึ่งบางสิ่ง เช่น การยอมรับในหมู่เพื่อน ความเจริญก้าวหน้าเป็น
ต้น หรือการเกิดความรักในสถานที่ทำงาน ซึ่งง่ายต่อการตกเป็นเป้าสายตา และจะถูกเฝ้ามองอยู่
ตลอดเวลา ดังนั้น หนังสือเรื่องนี้จึงเลือกถ่ายทอดออกมาในสถานที่การทำงานเป็นส่วนใหญ่

และสถานการณ์ต่างๆที่ได้วางไว้ จากการค้นคว้า และรวบรวมความคิดจากคนที่ได้พูดคุย
หลายๆคน จึงตัดสินใจเลือกเอาสถานการณ์หนึ่งที่กำลังมีกระแส และอิทธิพล ในช่วงนี้ คือ เรื่อง
ของภาพถ่ายจากกล้องมือถือ ที่พลาดหลุดไปประจานกันอยู่ในเว็บไซต์ต่างๆ ซึ่ง แรงบันดาลใจที่
เลือกมาอย่างหนึ่งเกิดจากคำถามที่ว่า จะมีใครเห็นใจผู้หญิงในรูปเหล่านั้นบ้างไหม และคำตอบที่
ได้จากการถาม ทั้งกับเพื่อน และ คนอื่นๆ ก็ได้คำตอบต่างๆกันไป แต่ ส่วนใหญ่มักตอบว่า ไม่เคย
คิดสงสัยผู้หญิงเหล่านั้นเลย ทั้งที่มีข่าวให้เขาได้อ่านเพิ่มเติมแล้วว่า ฝ่ายชายนำมาลงประจาน
เพราะถูกหักอก แต่ก็ไม่มีใครสงสัยฝ่ายหญิง แต่กลับตำหนิอย่างรุนแรงในลักษณะที่ว่าฝ่ายหญิง
นั้นไร้ค่า และ สมควรได้รับบทเรียนอย่างนี้ ถ้าลองเอาเหตุการณ์นี้ไปให้นางเอกในเรื่องเป็นคน
ประกอบ โดยที่ให้คนดูได้รู้ถึงความยากแค้นที่เธอได้รับมาตั้งแต่ต้นเรื่อง เธอจะได้รับความเห็นใจหรือไม่
ถ้าสามารถเล่าเรื่องทั้งหมด จนคนดูได้รู้สึก ว่า ผู้หญิงคนนี้ถูกกระทำจริง ก็เหมือนกับเล่าเรื่องได้
คล้ายถูกประเด็น ซึ่งนั่นคือหัวใจสำคัญของการเขียนบท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Screenplays

เรื่อง "แตกต่าง"

Scene 1

รถตู้ / กลางวัน / ภายใน

เปรมจิตนั่งอยู่ในรถตู้ประจำทาง เธอนั่งอยู่ตรงกลาง คนที่ชนบข้างทั้งสองข้างคือผู้ชายสองคน คนหนึ่งนั่งหลังสัปหงกมาชนเธอ เธอขยับไหล่ให้เขารู้สึกตัว เขาทำเป็นสลึมสลือตื่น แล้วก็หลับต่อ ไม่นานก็หลับก้ออีก อีกคนคุยโทรศัพท์มือถือเสียงดัง

เปรมจิต

"จอดป้ายด้วยค่ะ"

เปรมจิตรีบลุกจากเบาะหลังสุด กระเสือกกระสน แทรกตัวออกมาให้พ้นจนถึงประตู คนในรถมองเธอแล้วหลบข้าง ไม่หลบข้าง

เมื่อเธอลงจากรถ เปรมจิตจัดชุดให้เข้ารูปเข้ารอย เสยผม แล้วเดินต่อไป เรื่องนี้ทำให้เธออารมณ์ไม่ได้ตั้งแต่เช้า

Scene 2

ลิฟท์ / กลางวัน / ภายใน

เปรมจิตวิ่งเข้าไปในลิฟท์ที่มีพนักงานขายอยู่เกือบทั้งหมด ประตูปิดลง ใบหน้าของคนในลิฟท์ยิ้ม และมองเธอด้วยสายตาโลมเลีย ที่นั่นท้าย เปรมจิตรำเลื่องมองรอบๆบ้าง แต่ก็ทำไม่สนใจ และเก็บอารมณ์ไว้

Scene 3

ออฟฟิศ / กลางวัน / ภายใน

ที่โต๊ะทำงานเปรมจิตนั่งทำงาน กิจจาเดินเข้ามาหาเธอ เธอเงยหน้าแล้วยิ้มให้เขา เขายิ้มแล้วเดินผ่านไป หันมาทำท่าที่ไปที่จอกคอมพิวเตอร์ เปรมจิตเปิดดูอีเมลล์ของตัวเอง รูปดอกกุหลาบสีแดงในการ์ด ส่งมาให้ทางเมลล์พร้อมคำอวยพร เธอยิ้มบ๊ิม หยิบมือถือขึ้นมา แล้วส่ง เมสเสจหาเขา เป็นข้อความขอบคุณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 4

ออฟฟิศ / กลางวัน / ภายใน

พนักงานทุกคนนั่งทำงานอยู่ ปรีชา กิจจา พัทธ์ชัย เปรมจิต และวิภา
ปรีชาลุกเดินมาหาเธอ

ปรีชา

“พวงนี่ตอนเที่ยง ลูกค้าใหญ่ของบริษัทจะมา
พื่ออยากให้เปรมไปเทคแคร์เขาหน่อย”

เปรมจิตรับเอาเอกสารที่ปรีชายื่นให้มาอ่าน เธอพยักหน้ายิ้มๆ ทำท่าจะก้มไปทำงานต่อ
ปรีชาก้มลงมากระซิบเบาๆ ใกล้หน้าเธอ

ปรีชา

“แต่งตัวสวยๆหน่อยนะ”

เปรมจิตเกิดความสงสัย ปรีชาอมยิ้มแล้วหันเดินจากไป

Scene 5

ห้องรับรอง / กลางวัน / ภายใน

ในห้องกว้าง เปรมจิตนั่งตรงข้ามกับลูกค้า เธอหยิบเอาโบชัวร์ต่างๆมาเปิดแล้วอธิบาย แต่
ลูกค้ากลับมองที่ต้นขาเธอที่โผล่พ้นกระโปรงสั้นออกมากมา เปรมจิตรู้ตัวเธอถอนหายใจ แต่ก็ยิ้มแล้ว
คุยต่อไป ผู้ชายคนนั้นแก้มักทำเป็นปากกาตลก เปรมจิตก็มึนให้ เขาแอบมองหน้าอกเธออีก เปรม
จิตรู้ก็ก้มมองแล้วจัดเสื้อให้ดี เก็บอารมณ์อีกครั้ง สูดหายใจ แล้วยิ้ม ลูกค้าจรดปากกาทำท่าจะเซ็น
เอกสาร ในขณะที่นั้น ชาของเธอเองก็อยู่ไม่สุขโดยการเลื่อนเข้ามา ถูอยู่กับขาเปรมจิต เธอรีบชักเท้า
ออก ทนไม่ไหวแล้ว ลุกเดินออกไป

เธอออกมาสูดอากาศสักครั้ง เอามือกุมหน้า คนในออฟฟิศมองมาที่เธอ เปรมจิตเห็นเข้า ก็
รู้สึกน่าตลกพิศุจน์ตัวเองให้ได้ เธอหวนกลับเข้าห้องไปอีกครั้ง
เปรมจิตนั่งลงห่างจากลูกค้าคนนั้นไปอีกหน่อย เธอยิ้มให้เขา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เปรมจิต
“ตกลง โครงการนี้น่าสนใจไหมคะ”

ลูกค้ายิ้มให้เธอ จรดปากกาลงเซ็นเอกสาร บริษัทเดินเข้ามายกมือไหว้ลูกค้าคนนั้น เขาหันมองเปรมจิต เธอยิ้มให้ บริษัทหันไปเห็น เอกสารที่วางอยู่บนโต๊ะ

บริษัท
“เปรม ช่วยเอานี้ไปก้อปปีให้หน่อยนะ
แล้วก็ ขอกาแฟแก้วหนึ่ง”

เปรมจิตมองอย่างแปลกใจ และเดินออกไป เธอแอบหันมามองบริษัทด้วยความไม่พอใจ บริษัทกลับดูแลลูกค้าคนนั้นแทน ยกมือไหว้ขอบคุณเสียยกใหญ่ ลูกค้าเซ็นเช็คแล้วยื่นให้เขา ลูกค้าจับมือกิจจา เดินออกมาจากห้อง เปรมจิตยืนเก็บข้าวของอยู่ที่โต๊ะ เขาเดินเข้ามาใกล้ๆ ยื่นนามบัตรให้ ยิ้มให้เธอแล้วเดินจากไป บริษัทเดินออกมาเห็นท่าท่ากระหยิ่มกับสิ่งที่เห็น

Scene 6

ออฟฟิศ / กลางวัน / ภายใน

บริษัทยิ้มกริ่ม เปรมจิตมองตามแต่ไม่พูดอะไร ได้แต่ก้มทำหน้าไม่พอใจ บริษัทหันมองเธอ แล้วหันไปทำงานต่อ

โทรศัพท์มือถือของเปรมจิตดังขึ้น เธอรีบรับสาย

กิจจา

“วันนี้ไปเที่ยวกันนะ”

เปรมจิตยิ้ม วางหูแล้วหันไปมองกิจจา เขาโผล่หน้าผ่านฉากกั้นมาแล้วยิ้มให้เธอ คนในบริษัทหันมองแล้วสะกิดคนอื่นให้ดูคนทั้งคู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 7

ห้องเปรมจิต / กลางคืน / ภายใน

กิจจามาส่งเปรมจิตถึงประตูห้อง เปรมจิตอยู่ในอาการเมา กิจจายิ้ม เขาพาเปรมจิตเข้าห้องไป ประตูห้องปิดลง เสียงล้อกประตูดังขึ้น

Scene 8

ห้องเปรมจิต / กลางวัน / ภายใน

เปรมจิตเดินวนไปมา เธอพยายามกดโทรศัพท์หากิจจา แต่ก็ไม่มีใครรับสาย เธอกระวนกระวายใจ และส่งข้อความไปหาเขาว่าคิดถึง

Scene 9

ออฟฟิศ / กลางวัน / ภายใน

ประตูลิฟต์เปิดออก เปรมจิตเดินออกมา คนในออฟฟิศมองเธอเป็นตาเดียว บางคนยิ้มให้ บางคนมองเธอเฉยชาไร้อารมณ์ เปรมจิตรู้สึกแปลกไป เธอนั่งลงทำงานตามปรกติ แต่สายตาก็ยังทำเลื่องมกตคนรอบๆ คนเหล่านั้นเมื่อเห็นว่าเธอมองเขาก็หลบตา เปรมจิตเริ่มระแคะระคาย เธอหันขวับไปมกตกิจจา ซึ่งนั่งทำงานอยู่ ความระแวงเริ่มก่อตัว

Scene 10

ห้องน้ำ / กลางวัน / ภายใน

ปริชากินคุยกับกิจจา ในห้องน้ำ ปริชากันมองสองข้างก่อนหันมากระทืบกระซาบ

ปริชา

“เป็นไงบ้างวะกิจ”

กิจจา

“เรื่องอะไร”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แต่ก็หวังว่าปริชาอยากรู้เรื่องอะไร ก็จกาก็ยิ้ม แล้วพูดคุยอย่างถกถอสนอกชาติ ปริชาแทบไม่เชื่อ
แต่ก็จกจาเล่าเรื่องรอยสักให้ฟัง ผู้ชายคนอื่นเดินเข้ามา ก็อยากรู้และมายืนฟังด้วย

ปริชา

“อยากเห็นวะ”

ก็จกจาหันหัวแล้วยิ้ม คิ้วมือถือมาเปิดให้ดู ปริชาทำตาโต ในขณะที่พนักงานคนอื่นก็เข้ามามุงดูกัน
ใหญ่ ทำท่าให้สาไปตามๆกัน

Scene 11

ออฟฟิศ / กลางวัน / ภายใน

กลุ่มผู้หญิงก็จับกลุ่มเมาท์เรื่องเปรมจิตกันใหญ่ เมื่อเปรมจิตเดินเข้ามา ผู้หญิงทุกคนก็วงแตก เดิน
กันไปคนละทิศละทาง เปรมจิตยิ้มให้วิภา เธอทำท่าเบื่อหน่ายแล้วเดินหนีไป เปรมจิตมีสีหน้าเศร้า
โศก

เปรมจิตเดินไปที่โต๊ะตัวเอง เธอหยิบเอกสารบางอย่างขึ้นมา แล้วเดินไปที่วิภา

เปรมจิต

“พี่วิภาคะเอกสารชุดนี้ ที่เป็นของวันอื่นนะ”

วิภา

“ไม่รู้สิ”

เปรมจิตทำท่าจ้อย เธอเดินออกมา คนในออฟฟิศยังมองเธออย่างเหยียดหยามอยู่อีกพิทักษ์ เดิน
เข้ามา

พิทักษ์

“วันนี้ลูกค้าเรานัดขอดูโครงการ

ใครจะเสนอตัวบ้าง....”

เปรมจิต

“เปรมเองค่ะ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิภา
"ให้บริษักรับสิทธิ์ เขาพูดเก่ง"

วิภารีบตัดบท เปรมจิตจ๋อยลงไปอีก บริษัฯซึ่งนั่งอยู่ข้างๆหันมองเธอแล้วยิ้มเยาะเย้ย

Scene 12

ห้องเปรมจิต / กลางคืน / ภายใน

กิจจา
"เปรม ผมไม่อยากคบเปรมแล้ว
ผมขอโทษนะ "

เธอลืมตาขึ้น ไบหน้าที่ซบซุกอยู่บนท่อนแขนของกิจจาอย่างมีความสุข เปลี่ยนเป็นเหม่อลอย คิ้ว
สองข้างขมวดเกร็ง พยายามกลั้นไม่ให้ออกมา ในลำคอครางเสียง อึม สั่นเครือ จนเมื่อทนไม่
ไหวแล้ว เธอจึงลุกเดินเข้าไปในห้องน้ำ ล็อกประตู ทรวดตัวลงร้องไห้จน ตัวห่อเล็ก มือเล็กๆกำทาบ
ไว้ที่หน้าอกกระดပ်หัวใจและรอยสัก เธอรู้สึกเจ็บจนชา เธอลุกขึ้นมองตัวเองในกระจก สีหน้า
เปลี่ยนเป็นอดทนสู้ แล้วหยิบเสื้อที่แขวนอยู่มาสวม ล้างหน้า แต่งผมให้เข้าที่ มคงหน้าตัวเองอยู่
อย่างนั้น แล้วจะเดินออกไป

Scene 13

ออฟฟิศ / กลางวัน / ภายใน

สองเท้าของเธอก้าวข้าๆไปที่ประตูออฟฟิศ ผู้ชายยืนสนทนากันเสียงดังไม่มองเธออีกเลย เปรมจิต
วิภาเดินๆมาให้ถึงโต๊ะตัวเองโดยเร็วที่สุด วิภาหันมองเธอ เปรมจิตมองวิภาราวกับถามว่าเป็นอะไร
วิภายิ้มให้เธอ เปรมจิตรู้สึกแปลกใจแต่ก็ยิ้มตอบไป

หลังจากพักเที่ยงพนักงานค่อยๆเดินเข้ามาในออฟฟิศ เปรมจิตเดินเข้ามาหลังสุด เธอเห็นคนยืนมุง
ที่จอคอมพิวเตอร์ของกิจจา ทุกคนฮือฮากับสิ่งที่เห็น เปรมจิตทำท่าจะเดินไปทางอื่นและไม่สนใจ
คนเหล่านั้นไม่รู้ว่าเธอเดินเข้ามาแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปรีชา
“เซฟให้กูด้วยไอ้กิจ”

ตอนที่แกพูดเอาด้วยๆตามปรีชา วิภาเดินผ่านเปรมจิตมา เธอหยุดมองมีเปรมจิตอย่างเวทนาเปรมจิตก็มาให้เธอแล้วสงสัยว่าทำไมวิภามองเธอนานขนาดนั้น

วิภา
“เปรม เธออย่าทำงานที่นี้เลยนะ”

เปรมจิต
“...ทำไมคะ”

เธอมองวิภาที่ไม่พูดอะไร แต่คนที่มองอยู่ที่โต๊ะก็จ้องหันมามองเธอ แล้วหันไปคุยกัน

วิภา
“เธอยังไม่รู้ใช่ไหม”

เปรมจิตลุกไปที่โต๊ะก็จ้องอย่างทันที เธอผลัดคนทุกคนที่มองอยู่ออกไป ได้เห็น รูปเธอนอนอยู่บนเตียง หลับอย่างไม่รู้สีกตัวอะไร คนมองเธอแล้ววงแตก เดินหนีกันไปตามๆกัน ปรีชาเดินมาตบไหล่ กิจจางามๆ เปรมจิตร้องให้ออกมา เธอแน่นปากแน่น มองกิจจาง เธอไม่มีคำพูดใดๆ สายตาที่ขอ คำตกลั่นทำให้กิจจางหลบหน้าไป พัทธ์ชัยเดินออกมาพอดี

เปรมจิต
“ทำอย่างนี้ทำไม”

แกขอร้องให้ตัวแพทล้มลง พัทธ์ชัยเดินเข้ามาหาคนทั้งคู่ พนักงานทำเป็นหันกลับไปทำงาน พัทธ์ชัยจับไหล่เปรมจิตให้หันไป

เปรมจิต
“คุณพัทธ์ชัย เปรมขอลาออกค่ะ”

พัทธ์ชัย

“เดี๋ยว นี่มันเรื่องอะไร...เปรม”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เปรมจิตเดินไปเก็บของที่โต๊ะใต้เตียง แล้วทำท่าจะเดินออกไป เธอหันมามองเพื่อนร่วมงานอีกครึ่ง
ยกข้างเจ้าปวดที่สุด และไม่ลืมที่จะมองตัววราขงเรื่องทั้งหมด กิจจา เขาหลบสายตา เข้มปากแน่น
เพื่อนร่วมงานบางคนอาจจะเห็นความโศกเศร้าของหญิงสาว จนเกิดความรู้สึกสับสนขึ้นบ้าง แต่ก็
ไม่สามารถพูดอะไรได้ พัททษย์ยังคงมองไปที่เปรมจิต หันกลับมามองกิจจาแต่เขาก็ไม่รู้เรื่องอะไรอยู่
ดี

Scene 14

อดีต / กลางวัน / ภายใน

เปรมจิตนั่งอยู่ในรถตู้ คนข้างๆทำเป็นหลับมาซบเธออีกแล้ว เธอมองอย่างรำคาญ ในใจคิด
อยากจะร้องให้ เขายังหลับอยู่อย่างนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาที่พบในการเสนอบทภาพยนตร์ครั้งที่ 1

1. การดำเนินเรื่องขาดความกระชับ คือ การเล่าเรื่องขาดซึ่งการนำไปสู่ประเด็น จนทำให้เรื่องรวบรวนวายเกินไป
2. ขาดฉากที่แสดงให้เห็นถึงความเลวร้ายของเพศชาย ซึ่งในครั้งแรก มีแต่ตัวนางเอกที่เป็นตัวกลางคอยดำเนินเรื่อง ความเลวร้ายที่เธอได้รับเกิดจากการจินตนาการว่าร้าย ซึ่งทำให้เกิดปัญหาเรื่องบทพูดที่มากเกินไป
3. บางฉากดูไร้การมโนและไม่ตรงประเด็น จึงต้องตัดออกไป
4. ขาดเหตุผลสมจริงมาสนับสนุนตัวละครหลัก เพราะตัวละครนางตัวมีการกระทำที่เกินกว่าเหตุ
5. มีบทพูดที่ไม่จำเป็นต่อการเล่าเรื่อง จึงควรตัดออกหรือสรุปความให้สั้นนัยที่สำคัญไว้

แนวทางในการแก้ไขปัญหา

1. ตัดส่วนที่เป็นรายละเอียดที่ไม่ช่วยในการดำเนินเรื่องออกไป โดยที่ย้อนกลับไปศึกษากับประเด็นอีกครั้ง แล้วจึงตัดความเยิ่นเย้อเดิมทิ้ง แล้วขีดเวลาส่วนที่เหลือ
2. เอาจบทสนทนาออก และใช้เป็นการแสดงอารมณ์และการแสดงออกแทน
3. เพิ่มความชัดเจนของเนื้อหา และจุดประสงค์ที่ต้องการจะสื่อให้มากขึ้น
4. ค้นคว้าลักษณะของตัวละครมากขึ้น โดยเน้นที่การเก็บข้อมูลลักษณะความสัมพันธ์ของคนในที่ทำงาน ระหว่างหญิงรัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาในการเสนอภาพยนตร์ครั้งที่ 2

1. ยังคงเล่าเรื่องไม่ค่อยตรงประเด็น ยังคงมีฉากที่ไม่ค่อยสำคัญให้เห็น เช่น การบอกเลิกเมื่อก
หมตรักกัน ซึ่งไม่จำเป็นกับการเล่าเรื่องเท่าไรนัก
2. ขาดฉากที่ทำให้เห็นว่าตัวนางเอกเจ็บปวดกับเรื่องราวทั้งหมด เพราะมีแต่ภาพที่แสดงถึง
ความเสียใจของนางเอก แต่ไม่มีสถานการณ์เลย เช่น ของเดิม คือ การที่นางเอกเอาแต่นั่ง
ทำงาน ลุกไปถ่ายเอกสาร โดยที่มีเสียงนินทาของคนอื่นดังเข้ามา จึงทำให้ดูไม่ค่อยเข้าใจ
3. ยังคงมีบทพูดที่ตรงจนดูคล้ายละคร
4. ตัวละครบางตัวไม่จำเป็น สามารถตัดออกไปได้

แนวทางในการแก้ไขปัญหา

1. เพิ่มในส่วนของฉากที่บอกถึงความเจ็บปวดของนางเอก โดย แสดงให้เห็นภาพทั้งหมดของ
สถานการณ์ที่นางเอกเผชิญเมื่อเลิกกับภริจา การมองจากคนอื่น ภาพคนอื่นแอบพูดถึง
ภาพนินทาต่างๆที่สามารถสร้างอารมณ์ได้
2. ตัดตัวละครบางตัวออกไป ตัวละครที่ไม่จำเป็นกับเรื่องจริงๆ เช่น วิชา สุดา และพิทักษ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพัฒนาบทครั้งที่ 3 (Screenplays)
“แตกต่าง”

Scene 1 ณ บริษัทแห่งหนึ่ง

บริษัทที่ตัดทอง/ กลางวัน / ภายนอก

ตัวอาคารที่ตั้งอยู่ข้างถนน และรถที่วิ่งขวักไขว่ เปรมจิตก้าวเดินลงจากรถตู้ จัดทรงเสื้อสูททำงานสีดำให้เข้าที่ แล้วเดินเข้าไปในบริษัท

Scene 2 กิจจา

ห้องทำงาน / กลางวัน / ภายใน

ทองถึงเดินเข้ามา เขาหยุดมองเปรมนั่งทำงาน แต่ก็เอ่ยปากถามกิจจา

ทองถึง

“ยังไม่กลับดึกอะกิจจา”

กิจจา

“อ่องานเยอะนะพี่”

ทองถึง

“งั้นพี่ไปก่อนนะ บริษัท กลับยัง ไปๆ”

บริษัทที่กินอยู่แถวนั้นรับทราบแล้วเดินออกไปพร้อมทองถึง
กิจจาวิ่งทำงานไปสักพักก็เริ่มหันมามองเปรมจิต มองแล้ว มองอีก เปรมจิตเริ่มสงสัย

เปรมจิต

“พี่กิจ กลับเย็นจังนะคะ”

กิจจา

“จ๊ะ เปรมก็เหมือนกันนะ”

ทั้งคู่ชวนคุยกันไปจนเย็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 3 กลับบ้านด้วยกันใหม่

หน้าบริษัท / กลางคืน / ภายนอก

เปรมเดินลงจากบันได ในขณะที่เดินหันตัวอาคารมา รถสีบรอนซ์คันหนึ่งก็ชะลอมาจอดใกล้ๆ เธอ
กระแฉกรถถูกไหลลง

กিজจา

“กลับด้วยกันใหม่เปรม”

เปรมจิต

“ขอบคุณค่ะพี่กিজ”

แล้วรถคันนั้นก็ขับออกไป

Scene 4 อยากรู้ อยากเห็น

ในบริษัท / กลางวัน / ภายใน

ทองถึงแอบมองกিজจา นั่งคุยกับเปรมก่อนพักเที่ยงอย่างออกรสออกชาติ บริษัทเข้ามาขัดจังหวะทอง
ถึง

ปรีชา

“ไรสาระนะ”

ทองถึง

“แหมไอบรี ขอเปีปนา”

ปรีชาหันหัวแล้วเดินออกไป

ขณะที่เปรมก้มหน้าเขียนใบงานต่างๆ กিজจา มองมาที่เธอ

กিজจา

“วันนี้พวกพี่จะไปฉลองโบนัสออก ไปกันไหม”

เปรมจิต

“ที่ไหนเหรอคะ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กัจจาย
“คาราโคเถะ ไปนะ”

เปรมจิตถ่มทำงานต่ออีกมีน้อยก็มีใหญ่

Scene 5 เทียบกลางคืน

คาราโคเถะ / กลางคืน / ภายใน

แสงไฟจากตู้ไฟที่ร้าน เสียงเพลงดังระงมจนไม่รู้ว่าเป็นเสียงเพลงอะไร ห้องห้องหนึ่งมีกลุ่ม คนร้องเพลงหัวเราะมีความสุขอยู่ในนั้น กัจจายกแก้วเหล้าขึ้นชนกับปรีชา ส่วนทองถึงก็ร้องเพลงไป และเล่นท่าตลกๆ เปรมจิต ได้แต่หัวเราะกับการกระทำของเหล่าเพื่อนๆเธอ กัจจายยื่นแก้วเหล้าให้กับเปรม เธอรับมาแล้วดื่มเข้าไป

กัจจายมองระหว่างที่เปรมจิดร้องเพลง เธอเริ่มเมามาย สายตาจ้ำจี้ม เขายิ้มเล็กๆ ก่อนจะหันไปปรบมือเมื่อเพลงจบ

ทองถึงและปรีชาเมามจนหลับไปแล้ว กัจจายเริ่มปลุกให้เปรมตื่น

เปรมจิตเริ่มสลึมสลือตื่นขึ้นมา

กัจจาย
“เปรมๆ ตื่นเถอะ”

กัจจาย
“ไปๆ ได้ยวพีไปส่งบ้าน”

เธอมองทุกอย่างดูโคลงเคลง และมีตกลงในที่สุด

Scene 6 กินข้าวกลางวัน

ร้านข้าว / กลางวัน / ภายนอก

ปรีชาเกินคุ้มเท่ากับทองถึง เมื่อถึงร้านข้าวทั้งคู่ก็ต้งแปลกใจเมื่อเห็นกัจจาย นั่งกินข้าวอยู่กับเปรมจิต ทั้งคู่มองกันแล้วก็มสั่งหัวเดินออกไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 7 มีกติกใหม่

ห้องกิจจา / กลางคืน / ภายใน

กิจจา นั่งเล่นโทรศัพท์มือถือเครื่องใหม่อยู่ เขาหยิบมันมาถ่ายรูปไปรอบๆห้อง เปรมมองแล้วยิ้ม
คลานเข้ามาหา

เปรมจิต

“ถ่ายรูปเราสองคนสิ”

กิจจายิ้ม เริ่มเอามือถือมาถ่ายรูปทั้งคู่ เขาหันไปกอดเปรมจิต

กิจจา

“เปรม ขอถ่ายรูปเปรมหน่อยสิ”

เปรมจิตทำหน้าแปลกใจ แต่ก็หัวเราะออกมา

Scene 8 ลายออก

หน้าร้านขายของ / กลางวัน / ภายนอก

ทองถึงกรี๊ดกร๊าด กับคำบอกเล่าของกิจจา ปรีชาถึงกับสั่งให้เอามือถือออกมาดู ทุกคนตกตะลึงกับ
รูปที่เห็น ทองถึงมองอย่างไม่วางตา สวนนริชาก็พูดชมเพื่อนตัวเอง รูปภาพที่เปรมกดกิจจานั้น
ชัดเหลือเกิน

Scene 9 ตันหากลับ

ในบริษัท / กลางวัน / ภายใน

เปรมจิตยื่นแฟ้มเอกสารเปิดให้เสี่ยดู แต่เสี่ยยังมองเธอไม่วางตา เปรมเริ่มอึดอัด และสงวนท่าทีขึ้น
เรื่อยๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เปรมจิต

"ถ้ายังงี้ เปรมก็มีที่มออกแบบ เดี่ยวน่าจะลองเลือกๆ
ดูว่าชอบสไตล์ไหน แล้วทางเปรมจะดูแลเรื่องแบบ
เสียสนใจแล้ว เปรมขอรบกวนให้เสีย เชนตรงนี้นะคะ"

เสียพท์กัหน้า มองเธออย่างมีเลศนัย แล้วเอามือที่ต้องจับปากกามาแตะต้องข้อมือของเธอ เปรมจิต
รับข้อมือกักแล้ว มองเสีย ด้วยความขุ่นใจ เสียยิ้มให้ แต่ก็ก้มลงเซ็นให้

Scene 10 สุนัขปาก

ทางเดิน / กลางวัน / ภายนอก

ระหว่างทางเดินไปร้านขายของ เปรมพบเข้ากับทองถึง แต่ดูทองถึงพูดจาสองแง่สองง่ามกับเธอ
เปรมรู้สึกแปลกใจที่เขาไม่ได้มองหน้าเธอเลย
ทองถึงเพ่งมองแต่หน้าอกของเธอเพื่อเทียบกับในรูปที่ก๊อจเอามาอวด เขาหลุดปากพูดอะไร
บางอย่างไป

ทองถึง

"แก่งนะเราเนี่ย"

เปรมจิต

"แก่งอะไรเธอคะพี่"

ทองถึง

"เออ..ทำงานปะ ทำงานแก่ง พี่ไปนะ"

scene 11 นำเข้า

ในบริษัท / กลางวัน / ภายใน

เอกสารชิ้นสุดท้ายปิดลง และยัดใส่เข้าไปในชั้นวาง เปรมเดินสวน ปรีชาและทองถึงมาหากิจจา ทั้ง
คู่ของเธอเหมือนคอยดูสถานการณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เปรมจิต
"กิจ กลับกันเหอะ"

กิจจา
"เปรมกลับไปก่อนนะ ผมยุ่ง"

เปรมจิต
"งั้นเปรมรอที่โต๊ะละกัน"

กิจจาหันมาทำหน้าที่เป็นหน่วย เสียงโทรศัพท์ดังขึ้น กิจจารีบหยิบมารับ เขามองไปที่เธอ เสียงแผ่วลง เปรมเริ่มสงสัย เดินเข้ามาหาเขา แต่กิจจารีบเดินหนีออกไปคุยที่อื่น เปรมยืนงงและเกิดความกลัวขึ้นในใจ ปรีชา หันไปมองทองถึง แล้วลากเดินออกไป

Scene 12 ที่เล่นที่จริง

ในบริษัท / กลางวัน / ภายใน

เปรมเดินเข้ามาที่โต๊ะของเธอ แก้วกาแฟร้อนถูกวางลง ปรีชาเดินเข้ามานั่งที่โซฟาข้างๆ เขามองเธอแล้วยิ้ม

ปรีชา

"เสียยังเขาฝากมาบอกพี่ว่าเปรมน่ารักมาก"

เปรมจิต

"แหม ชอบคุณค่ะ"

ปรีชา

"เขาฝากชวนไปทานข้าวเย็นด้วยสักวัน"

เปรมจิต

"เรื่องงานเหอะคะ"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปรีชา

“ถ้าอยากให้เป็นเรื่องงาน เปรมก็
เอาใจเขาหน่อย จะได้พามาดูบ้านสักหลัง”

เปรมจิต

“พี่พูดอะไรของพี่นะ”

ปรีชา

“ใครๆเขาก็ทำเปรม แค่นี้มันไม่ลึกหรือหรือก เลี้ยวเขาวงกตนะ”

พูดไม่ทันขาดคำ แก้วกาแฟที่วางอยู่ก็ถูกหยิบไปสาดหน้าปรีชา เปรมยืนตัวสั่นกำมือแน่น แล้วเดิน
ออกไป ปรีชามองเธออย่างเคียดแค้น

ปรีชา

“อีเปรม”

scene 13 ประจักษ์

ในบริษัท / กลางวัน / ภายใน

กัจจาเริ่มเปิดไฟล์ต่างๆที่เขาให้เพื่อนๆดู ทุกคนดูไปก็พูดจาทะเลยมคนในภาพไป
ไฟล์เตอร์ต่างๆ เป็นที่ขอของหญิงสาวที่กัจจาเคยคบ จนเย็นย่ำ ทุกคนลากลับ กัจจา เก็บสัมภาระ
เดินออกไปอย่างสบายอารมณ์ เปรมจิตค่อยๆเดินเลื่อนลอยเข้ามา เปิดเครื่องของเขา กัจจาเก็บรูป
ของเธอไว้ในเครื่อง หญิงสาวแทบล้มลงด้วยความเจ็บใจ ทุกรูปที่ถ่ายเอาไว้วันนั้น กลายเป็นของ
สาธารณสมบัติเพื่อนๆ และคนอื่นได้ดูและพูดถึงอย่างสนุกปาก เธอร้องให้อยู่ตรงนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 14 ลาดอก

ในบริษัท / กลางวัน / ภายใน

เตรียมจัดแจงงานทุกอย่างให้เสร็จเรียบร้อย บางเวลาเธอพบบงกับโต๊ะเพื่อหลบน้ำตาจากหนุ่มๆใน
ออฟฟิศ เธอรอเวลาให้ทุกคนกลับออกไปให้หมด และงานที่เธอได้รับมอบหมายเสร็จดี โต๊ะ
ทำงานถูกเก็บและจัดให้เข้าที่เข้าทาง ข้าวของบางอย่างหายไปอยู่ในลิ้น ของกระดาษถูกวางลงบน
โต๊ะ เธอเดินไปปิดไฟ และเดินจากออกไป

ห้องฟ้าที่โถงมืด ประตูออฟฟิศปิดลง หญิงสาวเดินออกไปที่ทางเดินหน้าอาคาร ยูนิฟอร์มถูกถอด
ออก เธอแขวนมันไว้ในวงแขน แล้วเดินออกไปช้าๆไม่หันกลับมาอีกเลย

จบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การตีความบท

หลังจากได้บทภาพยนตร์ที่เสร็จสมบูรณ์มาอยู่ในมือ จะใช้เวลาศึกษาบทอย่างรอบคอบ ไตร่ตรองถึงเนื้อหา อารมณ์ และสุนทรียภาพให้แน่ชัดเสียก่อน จึงสามารถถอดความออกมาเป็นแนวทางในการกำกับการแสดงได้ การตีความบท จะมีขั้นตอนวิเคราะห์จากกว้างๆ ค่อยๆ แยกย่อยลงไป โดยผู้กำกับจะใช้วิธีตั้งคำถาม การตีความสามารถทำเป็นขั้นตอนโดย

1. การวิเคราะห์เหตุการณ์ สถานการณ์ ดูว่าเป็นยุคสมัยไหน ทำไมเรื่องต้องเกิดในสถานที่นั้น ช่วงเวลานั้น
2. การวิเคราะห์ตัวละคร สามารถแบ่งออกเป็นสองส่วน
 1. ลักษณะภายนอก ตัวละครมีรูปร่าง หน้าตา บุคลิก อาชีพ วัยอะไร อย่างไร
 2. ลักษณะภายใน ตัวละครมีปมหลังอย่างไร มีมุมมองความคิดอ่านอย่างไร มีการพัฒนาอย่างไร มีความต้องการอะไร
 3. การวิเคราะห์อารมณ์ในสถานการณ์นั้น คิดว่าเมื่อตัวละครอยู่ในสถานการณ์นั้น เขาจะอย่างไร ทำไม เขาจะรู้สึกอย่างไร มีอารมณ์อย่างไร ขบขัน เศร้า เบื่อหน่าย ทั้งอารมณ์ และการกระทำจะเป็นไปอย่างสอดคล้องกัน

“ในการตีความบท บ่อยครั้งจะพบสิ่งที่เราไม่รู้ ด้วยวุฒิภาวะและประสบการณ์ ที่เรายังไปไม่ถึง เราจึงควรหาข้อมูลเสริม เรียนรู้ ค้นคว้า สังเกตสิ่งต่างๆ ที่คิดว่าเป็นสิ่งที่หนังต้องการ อย่างเรื่องของยุคสมัย อาชีพ บุคลิกตัวละคร แล้วนำข้อมูลมาประมวลรวมกัน ให้เกิดเป็นภาพในหัวผู้กำกับ ให้มากที่สุด”

“จากนั้นจึงเข้าสู่ขั้นตอนการทำ บทภาพยนตร์สำหรับถ่ายทำ (Shooting script) ซึ่งเปรียบเหมือน แผนที่ ที่ใช้ในการนำทางในการถ่ายทำภาพยนตร์ ดังนั้น ในขั้นตอนนี้ต้องมีความละเอียดและบรรยายตัวหนังสือออกมาเป็นภาพให้ตรงตามประเด็น โดนไม่ขาดการเล่าเรื่องด้วยองค์ประกอบภาพ มุมกล้อง การตัดต่อ ซึ่งจะเป็นสิ่งที่ผู้จัดทำ บทภาพยนตร์สำหรับถ่ายทำต้องคำนึงถึงให้มาก”⁶

6 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ผศ.ประภัสสร เลิศอนันต์ เอกสารประกอบการสอนวิชาการกำกับกรแสดง บทที่ 3 เรื่อง “บทภาพยนตร์”
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทภาพยนตร์สำหรับถ่ายทำ
ภาพยนตร์ขนาดสั้นเรื่อง “แตกต่าง”
พลิตาภรณ์ เจริญผล

Scene 1 ณ บริษัทแห่งหนึ่ง
บริษัทตัดทอง/ กลางวัน / ภายใน

1. ภาพปานกลาง ภาพของชาววังอยู่บนโต๊ะ ตัวหนังสือ ขึ้น “จำปาสตุติโอ” “เสนอ” “แตกต่าง”
ตัด
2. ภาพกว้าง ตัวอาคารที่ตั้งอยู่ข้างถนน และรถที่วิ่งขวักไขว่
ตัด
3. ภาพปานกลาง เปรมจิตก้าวเดินเข้าไปในออฟฟิศ จัดทรงเสื้อสูททำงานสีดำให้เข้าที่ แล้วเดินเข้าไปในบริษัท
ตัด

Scene 2 กิจจา
ห้องทำงาน / กลางวัน / ภายใน

4. ภาพกว้าง ทองถึงเดินเข้ามา เขาหยุดมองเปรมนั่งทำงาน แต่ก็เอ่ยปากถามกิจจา

ทองถึง

“ยังไม่กลับอีกอะกิจจา”

กิจจา

“อ่องานเยอะนะพี่”

ทองถึง

“จั้นพี่ไปก่อนนะ ปรีชา กลับยัง ไปๆ”

ปรีชาที่ยืนอยู่แถวนั้นรับทราบแล้วเดินออกไปพร้อมทองถึง

ตัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ภาพปานกลาง กิจจานั่งทำงานไปสักพักก็เริ่มหันมามองเปรมจิต มองแล้ว มองอีก

ตัด

6. ภาพปานกลาง เปรมจิตเริ่มสงสัย

เปรมจิต

"ที่กิจ กลับเย็นจังนะคะ"

ตัด

7. ภาพปานกลาง ผ่านไหล่เปรม

กิจจา

"จ๊ะ เปรมก็เหมือนกันนะ"

ตัด

8. ภาพกว้าง ทั้งคู่ชวนคุยกันไปจนเย็น เปรมเงยหน้ามองกิจจาบ่อยๆ

ตัด

Scene 3 กลับบ้านด้วยกันไหม

หน้าบริษัท / กลางคืน / ภายนอก

9. ภาพกว้าง เปรมเดินลงจากบันได ในขณะที่เดินพันตัวอาคารมา รถสีบรอนซ์คันหนึ่งก็ชะลอมาจอดใกล้ๆ เธอ

ตัด

10. ภาพปานกลาง กระจกรถดูไฉลง

กิจจา

"กลับด้วยกันไหมเปรม"

ตัด

11. ภาพใกล้ หน้าเปรมยิ้มเงินอาย

เปรมจิต

"ขอบคุณค่ะที่กิจ"

ตัด

12. ภาพกว้าง แล้วรถคันนั้นก็ขับออกไป

ตัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 4 อยากรู้ อยากเห็น
ในบริษัท / กลางวัน / ภายใน

13. ภาพปานกลาง กิจจานั่งคุยกับเปรมจิต เขาเอามือไปจับผมเผ้าของเธอเล่น เปรมจิตมีอาการ
เขินอาย

ตัด

14. ภาพปานกลาง ทองถึงแอบมองกิจจานั่งคุยกับเปรมก่อนพักเพียงอย่างออกรสออกชาติ ปรีชา
เข้ามาขัดจังหวะทองถึง

ปรีชา
“ไร้สาระน่า”
ทองถึง
“แหมไอ้ปรี ขอแป๊บน่า”
ปรีชาสั้นหัวแล้วเดินออกไป
ตัด

15. ภาพปานกลาง ขณะที่เปรมก้มหน้าเขียนใบงานต่างๆ กิจจา มองมาที่เธอ
กิจจา
“วันนี้พวกพี่จะไปลองโบ๊ตออก ไปกันไหม”
เปรมจิต
“ที่ไหนหรอคะ”
กิจจา
“คาราโอเกะ ไปนะ”

เปรมจิตก้มทำงานต่อยิ้มน้อยยิ้มใหญ่

ตัด

16. ภาพปานกลาง ทองถึงมองแล้วสั้นหัวเดินบ่นพึมพำออกไป

ตัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 5 เทียบกลางคืน

คาราโอเกะ / กลางคืน / ภายใน

17. ภาพกว้าง แสงไฟจากตู้ไฟซื้อร้าน เสียงเพลงดังระงมจนไม่รู้ว่าเป็นเสียงเพลงอะไร

ตัด

18. ภาพกว้าง ห้องห้องหนึ่งมีกลุ่ม คนร้องเพลงหัวเราะมีความสุขอยู่ในนั้น

ตัด

19. ภาพใกล้ กิจจายกแก้วเหล้าขึ้นชนกับปรีชา

ตัด

20. ภาพปานกลาง ส่วนทองถึงก็ร้องเพลงไป และเต้นท่าตลกๆ

ตัด

20.1. ภาพปานกลาง เปรมจิต ได้แต่หัวเราะกับการกระทำของเหล่าเพื่อนๆเธอ

ตัด

20.2. ภาพปานกลาง กิจจายื่นแก้วเหล้าให้กับเปรม

ตัด

20.3. ภาพใกล้ เธอรับมาแล้วดื่มเข้าไป

ตัด

21. ภาพปานกลาง กิจจามองระหว่างที่เปรมจกร้องเพลง

ตัด

22. ภาพปานกลาง เธอเริ่มเมา สายตาอำอำ เขายิ้มเล็กๆ ก่อนจะหันไปปรบมือเมื่อเพลงจบ

ตัด

23. ภาพปานกลาง ทองถึงและปรีชาเมาจนหลับไปแล้ว

ตัด

24. ภาพปานกลาง กิจจาเริ่มปลุกให้เปรมตื่น

กิจจา

“เปรมๆ ตื่นเถอะ”

ตัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

25. ภาพปานกลาง เปรมจิตเริ่มสละมสล็อตขึ้นขึ้นมา

กัจจา

"ไปๆ เดี่ยวพี่ไปส่งบ้าน"

ตัด

26. ภาพปานกลาง เรอมองทุกอย่างดูโคลงเคลง และมีดลงในที่สุด

เฟดดำ

Scene 6 กินข้าวกลางวัน

ร้านข้าว / กลางวัน / ภายนอก

27. ภาพกว้าง ปรีชาเกินคู่กันมากับทองถึง เมื่อถึงร้านข้าวทั้งคู่ก็ต้องแปลกใจ

ตัด

28. ภาพปานกลาง เมื่อเห็นกัจจา นั่งกินข้าวอยู่กับเปรมจิต

ตัด

29. ภาพกว้าง ทั้งคู่มองกันแล้วยิ้มล้นหัวเดินออกไป

ตัด

Scene 7 มือถือใหม่

ห้องกัจจา / กลางคืน / ภายใน

30. ภาพปานกลาง กัจจานั่งเล่นโทรศัพท์มือถือเครื่องใหม่อยู่

ตัด

31. ภาพใกล้ เขาหยิบมันมาถ่ายรูปไปรอบๆห้อง

ตัด

32. ภาพปานกลาง เปรมมองแล้วยิ้ม คลานเข้ามาหา

เปรมจิต

"ถ่ายรูปเราสองคนสิ"

ตัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

33. ภาพปานกลาง กิจจายิ้ม เริ่มเอามือถือมาถ่ายรูปทั้งคู่

ตัด

34. ภาพกว้าง เขาหันไปกอดเปรมจิต

กิจจา

“เปรม ขอถ่ายรูปเปรมหน่อยสิ”

เปรมจิตทำหน้าที่แปลกใจ แต่ก็หัวเราะออกมา

ตัด

Scene 8 ลายออก

หน้าร้านขายของ / กลางวัน / ภายนอก

35. ภาพกว้าง ทองถึงกรีดกรีด รัด กับคำบอกเล่าของกิจจา

ตัด

35.1. ภาพปานกลาง ปรึกษาถึงกับสั่งให้เอามือถือออกมาดู

ตัด

36. ภาพปานกลาง ทุกคนตกตะลึงกับรูปที่เห็น

ตัด

37. ภาพใกล้ ทองถึงมองอย่างไม่วางตา ส่วนปรึกษาก็พูดชมเพื่อนตัวเอง

ตัด

38. ภาพใกล้ รูปภาพที่เปรมกอดกิจจานั้น ชัดเหลือเกิน

เฟด

Scene 9 ตัดฉากกลับ

ในบริษัท / กลางวัน / ภายใน

39. ภาพปานกลาง เปรมจิตยื่นแฟ้มเอกสารเปิดให้เสี่ยดู

ตัด

40. ภาพปานกลาง แต่เสี่ยยังมองเธอไม่วางตา

ตัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

41. ภาพปานกลาง เปรมเริ่มอึดอัด และสงวนท่าที่ขึ้นเรื่อยๆ

เปรมจิต

“ถ้ายังงี้ เปรมก็มีที่มออกแบบ เสียน่าจะลองเลือกๆ
ดูว่าชอบสไตล์ไหน แล้วทางเปรมจะดูแลเรื่องแบบ
เสียสนใจแล้ว เปรมขอรบกวนให้เสีย เห็นตรงนี้นะคะ”

ตัด

42. ภาพปานกลาง เสียพยักหน้า มองเธออย่างมีเลศนัย

ตัด

43. ภาพใกล้ แล้วเอามือที่ต้องจับปากกามาแตะต้องข้อมือของเธอ

ตัด

44. ภาพปานกลาง เปรมจิตรีบชักมือออกแล้ว มองเสีย เสียยิ้มให้ แต่ก็ก้มลงเซ็นให้

ตัด

Scene 10 สุนัขปาก

ทางเดิน / กลางวัน / ภายนอก

45. ภาพกว้าง ระหว่างทางเดินไปร้านขายของ เปรมพบเข้ากับทองถึง

ตัด

เปรมรู้สึกแปลกใจที่เขาไม่ได้มองหน้าเธอเลย

ตัด

46. ภาพใกล้ ทองถึงเพ่งมองแต่หน้าอกของเธอเพื่อเทียบกับในรูปที่ก๊อจจาเธอมาอวด

ตัด

47. ภาพปานกลาง เขาหลุดปากพูดอะไรบางอย่างไป

ทองถึง

“เก่งนะเราเนี่ย”

ตัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

49. ภาพกว้าง เปรมจิตหันมา

เปรมจิต
“แก่งอะไรเหรอคะพี่”

ตัด

50. ภาพปานกลาง ผ่านไหล่เปรมเห็นทองถึง

ทองถึง
“เฮ้อ..ทำงานนะ ทำงานแก่ง พี่ไปนะ”

ตัด

scene 11 นำเข้า

ในบริษัท / กลางวัน / ภายใน

51. ภาพกว้าง เอกสารชั้นสุดท้ายปิดลง และยัดใส่เข้าไปในชั้นวาง เปรมเดินสวน ปรีชาและทองถึงมาหากิจจา ทั้งคู่มองเธอเหมือนคอยดูสถานการณ์

เปรมจิต
“กิจ กลับกันเหอะ”
กิจจา
“เปรมกลับไปก่อนนะ ผมยุ่ง”

เปรมจิต
“เงินเปรมรอที่โต๊ะละกัน”

กิจจาหันมาทำหน้าเบื่อหน่าย

ตัด

52. ภาพใกล้ เสียงโทรศัพท์ดังขึ้น

ตัด

53. ภาพปานกลาง กิจจารีบหยิบมารับ เขามองมาที่เธอ เสียงแผ่วลง เปรมเริ่มสงสัย เดินเข้ามาหาเขา แต่กิจจารีบเดินหนีออกไปคุยที่อื่น เปรมยืนงงและเกิดความกลัวขึ้นในใจ

ตัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 12 ที่เล่นที่จริง

ในบริษัท / กลางวัน / ภายใน

54. ภาพกว้าง เปรมเดินเข้ามาที่โต๊ะของเธอ แก้วกาแฟร้อนถูกวางลง ปรีชาเดินเข้ามานั่งที่โซฟาข้างๆ เขามองเธอแล้วยิ้ม

ปรีชา

"เฮียยังเขาฝากมาบอกพี่ว่าเปรมน่ารักมาก"

เปรมจิต

"แหม ขอขอบคุณค่ะ"

ปรีชา

"เขาฝากชวนไปทานข้าวเย็นด้วยสักวัน"

เปรมจิต

"เรื่องงานหรือคะ"

ปรีชา

"ถ้าอยากให้เป็นเรื่องงาน เปรมก็

เอาใจเขาหน่อย จะได้พามาดูบ้านสักหลัง"

เปรมจิต

"พี่พูดอะไรของพี่นะ"

ตัด

55. ภาพกว้างปากปรีชาพูด

ปรีชา

"ใครๆเขาก็ทำเปรม แต่นี่มันไม่สึกหรอหรือ เสียเขารวยนะ"

ตัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

56. ภาพปานกลาง พุดไม้ต้นขาดค้ำแก้วกาแฟที่วางอยู่ก็ถูกหยิบไปเสาดหน้าปรีชา เปรมยืนตัวสั้น
กำมือแน่น แล้วเดินออกไป ปรีชามองเธออย่างเคียดแค้น

ปรีชา
"อีเปรม"

ตัด

scene 13 ปรากฏ

ในบริษัท / กลางวัน / ภายใน

57. ภาพกว้าง กิจจาเริ่มเปิดไฟล์ต่างๆที่เซฟรูปสาว ๆ ของเขาให้เพื่อนๆดู

ตัด

58. ภาพปานกลาง ทุกคนดูไปที่พุดจาทะเลมคนในภาพไป

ตัด

59. ภาพใกล้ ไฟล์เดอร์ต่างๆ เป็นชื่อของหญิงสาวที่กิจจาเคยคบ

ตัด

60. ภาพกว้าง จนเย็นย่ำ ทุกคนลากลับ กิจจา เก็บสัมภาระ เดินออกไปอย่างสบายอารมณ์

ตัด

61. ภาพปานกลาง เปรมจิตค่อยๆเดินเลื้อนลอยเข้ามา เปิดเครื่องของเขา

ตัด

62. ภาพใกล้ รูปของเธอในเครื่อง

ตัด

63. ภาพปานกลาง หญิงสาวเริ่มร้องไห้ด้วยความเจ็บใจ dolly ออกจากตัว

ตัด

64. ภาพปานกลาง ภาพเก่าๆเล่นเข้ามา ตอนที่เธอนอนถ่ายรูปกับเขา

ตัด

65. ภาพกว้าง เธอร้องไห้อยู่ตรงนั้น dolly ออกจากตัว

ตัด

Scene 14 ลาออก

ในบริษัท / กลางวัน / ภายใน

66. ภาพปานกลาง เปรมจัดแจงงานทุกอย่างให้เสร็จเรียบร้อย

ตัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

67. ภาพปานกลาง บางเวลาเธอพบบลงกับโต๊ะเพื่อหลบน้ำตาจากหนุ่มๆในออฟฟิศ เธอรอเวลาให้
ทุกๆคนกลับออกไป

ตัด

68. ภาพปานกลาง โต๊ะทำงานถูกเก็บและจัดให้เข้าที่เข้าทาง ข้าวของบางอย่างหายไปอยู่ในถัง

ตัด

69. ภาพใกล้ ของกระดาษถูกวางลงบนโต๊ะ เธอเดินไปปิดไฟ และเดินจากออกไป

ตัด

70. ภาพกว้าง ห้องฟ้าที่ใกล้มืด

ตัด

71. ภาพปานกลาง ประตูออฟฟิศปิดลง

ตัด

72. ภาพกว้าง หญิงสาวเดินออกไปที่ทางเดินหน้าอาคาร ยูนิฟอร์มถูกถอดออก เธอแขวนมันไว้ใน
วงแขน แล้วเดินออกไปช้าๆไม่หันกลับมาอีกเลย

เฟดขาว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์

หลังจากการเตรียมงานด้านบทภาพยนตร์เสร็จสิ้นลงแล้ว ขั้นตอนต่อไปที่จะต้องทำก็คือ การเตรียมงานก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ ไม่ว่าจะเป็นหน้าที่ใดก็แล้วแต่ จะต้องมีการเตรียมตัวให้พร้อม ถ้ามีการเตรียมการวางแผนที่ดี เวลาถ่ายทำจริง ปัญหาต่างๆก็จะมีหรือน้อยลงไป สิ่งหนึ่งที่จะเกิดแต่ละหน้าที่ไม่ให้ไขว่เขวหรือหลงทางก็คือ ตัวบทภาพยนตร์และตัวผู้กำกับที่จะต้องตัดสินใจแล้วว่า ในแต่ละหน้าที่ที่ทำงานกันมา เป็นที่ถูกต้องหรือไม่ และตรงตามที่เราวาดภาพตีความออกมาแล้วหรือไม่ ถ้าไม่ใช่ก็ต้องอธิบายออกมาว่าไม่ใช่ตรงไหน ต้องแก้ไขอย่างไร เพื่อจะอธิบายให้ทีมงานทำงานได้ถูกต้อง

ในส่วนของการเตรียมงานเราจะแบ่งออกเป็นส่วน ๆ ดังนี้

การคัดเลือกนักแสดง

นักแสดงคือส่วนที่สำคัญที่สุด ที่จะคอยดึงอารมณ์ของคนดู หรือถ่ายทอดเนื้อหาของเรื่อง ฉะนั้น การที่เราจะเลือกใครสักคนมารับบทบาทเป็นคนที่ไม่ใช่ตัวของเขาเองนั้น ถือว่าเป็นส่วนงานที่ยากมาก จึงอยู่ที่ผู้กำกับที่จะตีความและคิดภาพให้ออก จากนั้นจึงค่อยๆคัดเลือกตัวนักแสดง โดยการทดสอบ พูดคุยส่วนตัว จนไปถึงการซ้อมด้วยบทจริง

สิ่งแรกสุดที่ใช้ในการเลือกคนมา ทดสอบบทคือ ลักษณะทางกายภาพ เช่น ความที่ดูแล้วอายุไล่เลี่ยกับตัวละคร มีหน้าตาที่ดูเคร่งขรึม(บทกัจจาย) ดูสดใส ยิ้มง่าย(บทเปรมจิต) ดูมีเสน่ห์(บทปริษา) ดูไม่ฉลาด ทะลึ่งตึงตัง(บททองถึง) การคัดเลือกจากการมองครั้งแรกทำให้ได้บุคคลเข้ามายู่ในรายชื่อพอสสมควรรแล้ว จึงเริ่มคัดเลือก ในการคัดเลือกครั้งแรก

ความสำคัญที่สองคือ เป็นคนที่มีความสามารถทางการแสดงได้ดี สามารถเข้าใจ และแสดงออกตามที่เรากำลังต้องการได้ ซึ่งบางครั้งรูปร่างหน้าตาภายนอกอาจไม่ได้เป็นไปตามที่เราต้องการไว้ทุกอย่าง แต่ถ้าเห็นการแสดงแล้วรู้สึกว่ามี คนๆนั้นสามารถที่จะแสดงได้ สามารถที่จะดึงอารมณ์ร่วมจากคนดูได้ เราก็สามารถให้ข้อนี้เลือกได้ แต่ปัญหาที่เกิดขึ้น เมื่อเราพยายามใช้ข้อนี้เป็นเกณฑ์ตัดสิน นั่นคือ นักแสดงที่หาเอาเองตามสถานที่ต่างๆ เช่น มหาวิทยาลัย หรือ คนรู้จัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวกันเอง ขาดความเข้าใจในศิลปะการแสดง บางคนเล่นแข็งมาก บางคนเล่นใสอารมณ์เกินไป การคัดเลือกในข้อนี้ ดูเหมือนใช้ได้ดีกับ คนที่เคยเรียนการแสดงมาก่อน เพราะ สามารถควบคุมการแสดงของตน ได้อย่างดี

ซึ่งในบางครั้งมันก็เป็นภาระยาก ที่จะบอกว่าใครแสดงได้ดีหรือไม่ดี มันจึงอยู่ที่ตัวผู้กำกับ ที่จะเป็นผู้กำหนดของเขตของนักแสดง ว่าต้องการแบบใด อารมณ์การแสดงประมาณไหน การทดสอบบท จึงน่าจะเป็นทางเลือกที่ดีที่สุด ก่อนการตัดสินใจเลือกนักแสดงสักคนหนึ่ง เพื่อที่ผู้กำกับจะได้เห็นภาพรวม และเลือกเอา ก่อนทำงานจริง เพื่อผลรวมจะออกมาตรงใจผู้กำกับมากที่สุด

การพิจารณานักแสดง⁷

ในการคัดเลือกนักแสดง ในภาพยนตร์เรื่องนี้ ใช้หลัก 6 อย่างเข้ามาใช้คัดเลือก โดยที่คัดเลือกจากบุคคล 5 คน ซึ่งได้ทำความรู้จักกันก่อนหน้า และขอให้ลองเข้ามาทดสอบ ดังนี้

พื้นฐาน ประสบการณ์การแสดง

ผู้กำกับต้องพยายามวัดความสามารถทางการแสดง ประวัตินักแสดง ความสามารถในการเข้าใจ บท เทคนิคการแสดง ผู้กำกับจะดูความสามารถทางการแสดงมากกว่ารูปร่างหน้าตา

ความละเอียดอ่อนและจินตนาการ

ดูไหวพริบในการใช้จังหวะลีลา การเคลื่อนไหว ประเมินผลจากการลองให้นักแสดงเล่นบทอะไรก็ได้โดยไม่มีบทพูด

น้ำเสียงการใช้ภาษา

ฟังน้ำเสียงนักแสดง โดยผู้กำกับพยายามใช้ความคิดว่าตนเองเป็นผู้ชม ฟังน้ำเสียงดูว่าสามารถสะกดอารมณ์คนดูได้หรือไม่ ในหนึ่งเมโลดราม่าต้องการนักแสดงที่มีน้ำเสียงไพเราะชวนฟัง เรียกคะแนนความสงสารแก่ผู้ชมได้ ส่วนภาพยนตร์ตลกต้องการนักแสดงที่มีเสียงกระด้าง ฟังดูน่าหัวเราะ

⁷ แสง เบญจมาภรณ์ เกตุพันธ์, หน้าที่ 38 ข้อ 4-6 “บรรทัดกับบทพูด” เอกสารประกอบการเรียน ภาควิชาการกำกับ 2 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บุคลิกตรงตามบท

บุคลิกเฉพาะตัวของนักแสดง มีส่วนสร้างความเหมาะสมกับบทบาทการแสดงนั้น ภาพยนตร์แต่ละเรื่องต้องการความสามารถของนักแสดงแตกต่างกันไป อยู่ที่ผู้กำกับว่าต้องการนักแสดงที่มีลักษณะอย่างไร

บุคลิกภาพ และหน้าตามีเสน่ห์ชวนมอง

เป็นขั้นตอนสุดท้ายที่พิจารณา คนดูต้องการดูนักแสดงที่มีเสน่ห์ชวนมองมากกว่าหน้าตา กบฏลักษณะ ผู้กำกับควรดูลักษณะบุคลิกนิสัยของนักแสดงคนนั้นด้วย ว่าสามารถทำงานเป็นกลุ่มได้ หรือไม่ มีความฉลาด อุดหนุน ไฉน

ผลรวมของนักแสดงทั้งหมด

ผู้กำกับต้องนำนักแสดงที่คัดเลือกมาเปรียบเทียบกัน ว่ามีความเหมาะสมกลมกลืนกันแค่ไหน โดยเฉพาะบทที่เป็นพ่อลูก ญาติ หรือคนเดียวกันแต่ละอายุ ต้องดูเหมือนกันและควรพิจารณาถึงรายละเอียดต่างๆ ของนักแสดงถ้านักแสดงที่มีบุคลิกคล้ายคลึงกันมากๆ จะไม่มีความหลากหลาย ควรหาความขัดแย้งกันในรูปลักษณะอื่น เพื่อเป็นการเน้นตัวละครซึ่งกันและกัน

การสร้างบุคลิก

ปกติการสร้างบุคลิก มักนิยมทำกันหลังจากที่การฝึกซ้อมการแสดง ดำเนินไปจนถึงจุดที่นักแสดง ได้ศึกษาความเข้าใจ สามารถจับบทบาท ลักษณะของตัวละคร การเคลื่อนไหว เป็นช่วงสุดท้าย ก่อนการเปิดกล้องถ่ายทำภาพยนตร์

นักแสดงจะต้องสร้างชีวิตและวิญญาณมนุษย์ให้กับตัวละคร การมีชีวิตจิตใจของตัวละคร จะต้องแสดงให้เห็นเด่นชัด ทั้งด้านร่างกายและอารมณ์ การสร้างบุคลิกไม่ใช่แค่การสวมเสื้อ แต่งหน้าเท่านั้น ต้องมีความรู้สึกถึงตัวละครในบทด้วย

การพัฒนาตัวละครคล้ายกับการฝึกซ้อมมารยาทที่ดี เช่น การใช้ช้อน ส้อม การวางมือ การปรับตัวเข้ากับการสวมเสื้อผ่าตามแพ้นั้น ท่าทางการเดิน นั่ง ใช้ส่วนประกอบหลายอย่างมารวม เป็นตัวเรา ด้วยบุคลิกที่เด่นชัด ร่างกายการเคลื่อนไหวที่เป็นเอกภาพ จากการสังเกต ชีวิต พฤติกรรมของคนในสังคมโดยรอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การสร้างบุคลิกให้กับตัวละครในเรื่องนี้ นักแสดงต้องศึกษาการแสดงจากภาพยนตร์หลายเรื่อง และเลือกเอาเรื่องที่บทบาทคล้ายกับบทที่สร้างขึ้นในหนัง โดยที่บุคคลที่ได้รับบท เปรมจิต เป็นภรรยาของสาวออฟฟิศ อายุ 26 จึงได้เลือก ภาพยนตร์ให้เขาไปศึกษา สามเรื่องคือ Bridget Jones diary , Erin Brockovich , Malena ซึ่งสองเรื่องแรก เป็นภาพยนตร์ที่เล่าเกี่ยวกับชีวิตคนทำงาน เรื่อง Bridget Jones Diary เหมาะสมกับการศึกษาเรื่อง คนทำงาน ในวัยสาว อายุ ประมาณ 25 – 29 ส่วน Erin Brockovich คือตัวอย่างของอุปนิสัยของนางเอกในเรื่อง คือเป็นคนไม่ชอบการถูกเหยียดหยาม และ ภาพยนตร์เรื่อง Malena เป็นตัวอย่างที่ดีของฉากที่เกี่ยวกับความเสียใจที่ถูกทรยศหักหลัง ซึ่งเป็นฉากสำคัญที่หนังเรื่องแตกต่างจะสื่อถึง

ประเด็นในการคัดเลือกนักแสดง

ภาพยนตร์เรื่องแตกต่าง เป็นภาพยนตร์ที่ต้องการนำเสนอมุมมอง ของคนที่ถูกกระทำในเรื่องของสิทธิทางเพศ ตัวละครทุกตัว มีแนวทางที่เป็นคนทั่วไป ทุกแขนง ทกสายงาน มีอยู่ทุกที่ ดังนั้น คนที่จะถูกเลือก จะต้องมีความสมบูรณ์โดยรวม ที่ผู้กำกับต้องการคือ

1. อายุใกล้เคียงกับตัวละครจริง
2. มีลักษณะหน้าตาที่ดูแล้วไม่โดดเด่นจนเกินไป เพราะต้องการให้แสดงถึงคนในสังคมทั่วไปที่มีประสบการณ์เช่นนี้ได้
3. เข้าใจในบทที่ได้รับอย่างดี
4. มีพื้นฐานหรือเข้าใจในการแสดงมาก่อน
5. ตรงต่อเวลา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะปลีกย่อยที่ต้องการจากนักแสดง เฉพาะบท

นอกจากเกณฑ์ที่ใช้คัดเลือกในตอนแรกแล้ว ยังต้องการ รูปแบบจำเพาะเจาะจง ที่นักแสดงในบทนั้นๆ ต้องมี เพื่อทำให้เกิดความน่าสนใจในบทบาท ความกลมกลืนในการสวมบท ในการคัดเลือกอีกครั้งจึงสร้างเกณฑ์ที่ละเอียดขึ้น

เปรมจิต

รูปร่างผอมเล็ก ผอมยาว หน้าตาสดใส สายตาดูเข้มแข็ง รอยยิ้มดูมีความสุข เป็นธรรมชาติ แต่เวลาที่ต้องแสดงความเสียใจ ก็ทำได้อย่างสมจริง ไม่แสดงเกินบท

ดูเป็นคนทันสมัย แต่งตัวเปิดเนื้อเปิดตัวได้ ดูมั่นใจในตัวเอง มีความเข้าใจว่าจะต้องถ่ายทำในบทที่เกี่ยวกับเรื่องเซ็กซ์ การนอนอยู่บนเตียงกับผู้ชาย การถูกเนื้อต้องตัว ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าแสดงบางคนไม่กล้า และ ปฏิเสธ

กัจจา

หน้าตาดี ดูมีเสน่ห์เหลือม การแสดงออกดูเป็นธรรมชาติ เพราะเป็นการแสดงชั้นการแสดง กล่าวคือ ในบทที่เป็นการแสดงความรักต่อนางเอก จริงๆ แล้ว เขาหวังที่จะหลอกเธอ แต่เขาก็ต้องแสดงออกให้ดูจริงจังที่สุด จนเธอเชื่อใจ และนักแสดงก็ต้องแสดงให้ผู้ชมเห็นด้วยว่า เขามีนิสัยเจ้าชู้ยู่ลึกๆ ที่ยังแสดงออกมาไม่ได้

เมื่อได้นักแสดงที่ทำได้ตามเกณฑ์ทั้งหมด จึงเข้าสู่การให้ข้อมูลกับนักแสดง นักแสดงได้ศึกษาการแสดงจากภาพยนตร์หลายที่มี บทบาทการแสดงคล้ายกับบทที่สร้างขึ้นในหนังโดยที่บุคคลที่ได้รับบท เปรมจิต เป็นบทของสาวออฟฟิศ อายุ 26 จึงได้เลือก ภาพยนตร์ให้เขาไปศึกษาสามเรื่องคือ Bridget Jones diary , Erin Brockovich , Malena ซึ่งสองเรื่องแรก เป็นภาพยนตร์ที่เล่าเกี่ยวกับชีวิตคนทำงาน เรื่อง Bridget Jones Diary เหมาะสมกับการศึกษาเรื่อง คนทำงาน ในวัยสาว อายุประมาณ 25 - 29 ส่วน Erin Brockovich คือตัวอย่างของอุปนิสัยของนางเอกในเรื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Casting เรื่อง แดกต่าง

นางสาว จุฑารัตน์ มานะชัยพรทิพย์

อายุ 20 ปี

อาชีพ นักศึกษา

บุคลิกภายนอก ร่าเริง สดใส มีความสนใจ

และทุ่มเทในการแสดงดี

รับบท เปรมจิต

เพศ หญิง

อายุ 26 ปี

อาชีพ พนักงานบริษัท ฝ่ายดูแลลูกค้า

รูปที่ 4.1 นักแสดง เปรมจิต

ลักษณะ

หญิงสาวในวัยทำงาน หน้าตาดี มีความมั่นใจและรักศักดิ์ศรี เข้มแข็ง

ทัศนคติทางความคิด

เปรมจิตเป็นตัวละครที่อยู่ในช่วงแห่งการเปลี่ยนแปลงสู่การรับมือกับอะไรหลายอย่าง และเริ่มเปลี่ยนทัศนคติของชีวิต จากหญิงสาวที่รักสนุกไร้สาระไปวันๆ กลายเป็นคนในวัยทำงาน เป็นคนไม่หลงเชื่อใครง่ายๆ แต่ทำตามความรู้สึกตัวเอง เธอจึงตัดสินใจคบกับก๊ากจาเพราะความที่เธอเองก็ชอบเขา แต่เมื่อแยกทางกัน เธอก็ทำได้ในระดับหนึ่ง เพราะการที่เธอไม่คิดมากและมั่นใจในตัวเองอยู่แล้ว แต่เมื่อรู้ว่าศักดิ์ศรีของเธอถูกย่ำยีทำให้เธอโกรธ และเสียใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Casting เรื่อง แดกต่าง

นาย ยิงคิวช ยมलयง

อายุ 20 ปี

อาชีพ นักศึกษา

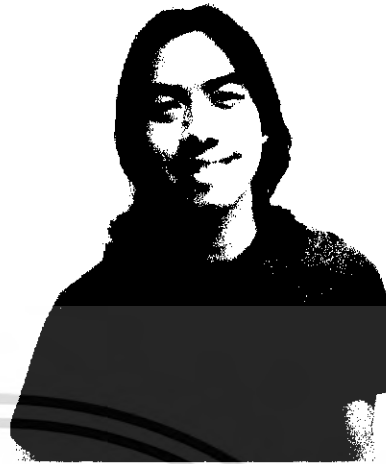
บุคลิกภายนอก ร่าเริง ยิ้มง่าย อุดหนุนดี

รับบท กิจจา

เพศ ชาย

อายุ 29 ปี

อาชีพ สถาปนิก

รูปที่ 4.2 นักแสดง กิจจา

ลักษณะ

หน้าตาดี รู้จักวางตัว พูดจานุ่มนวล แต่จริงๆเป็นคนเจ้าชู้

ทัศนคติทางความคิด

กิจจาเป็นคนที่เข้าใจความต้องการของผู้หญิง เขาจึงชนะใจของเปรมจิตได้ แต่อย่างไรก็ตาม เขาก็มีความสุขกับการเปลี่ยนคู่นอนไปเรื่อยๆโดยไม่รู้จักพอ เขามีความพึงพอใจเมื่อเพื่อนๆได้รู้ว่าเขาไปมีอะไรกับคนไหนคนนี้ เหมือนเขาจะรู้สึกดีที่ทำให้คนอื่นรู้สึกอิจฉาเขา รู้สึกดีที่เหนือกว่าใคร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Casting เรื่อง แดกต่าง

นายสมศักดิ์ สุขบัว

อายุ 25 ปี

อาชีพ พนักงานขาย

บุคลิกภายนอก ร่าเริง ให้ความช่วยเหลือดีมาก

มีน้ำใจ ชอบการแสดง

รับบท ปรีชา

เพศ ชาย

อายุ 30 ปี

อาชีพ ฝ่ายดูแลลูกค้า

ลักษณะ

วางตัวเป็นผู้ใหญ่ ไม่ชอบยุ่งเรื่องใคร ผมหยก หน้าตาธรรมดา ท่าทางนิ่ง เย็นชา เป็นมิตร

ทัศนคติทางความคิด

ไม่ชอบยุ่งเรื่องของใคร เห็นความก้าวหน้า และจำนวนเงินเป็นใหญ่ แต่ไม่ได้ถึงกับโลภ เป็นคนมองโลกในแง่ร้าย แต่เก็บอารมณ์ได้เก่ง เพราะตนทำงานที่ต้องพบปะผู้คนมากมาย

รูปที่ 4.3 นักแสดง ปรีชา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Casting เรื่อง แดกต่าง

นาย ศศิพงษ์ มณีมงคล

อายุ 22 ปี

อาชีพ นักศึกษา

บุคลิกภายนอก ร่าเริง ให้ความช่วยเหลือดีมาก

อดทน เข้าใจง่าย

รับบท ทองถึง

เพศ ชาย

อายุ 34 ปี

อาชีพ คนคุมงานก่อสร้าง

รูปที่ 4.3.2 นักแสดง ทองถึง

ลักษณะ

วางตัวเป็นที่ใหญ่ในออฟฟิศ หน้าตาไม่ดี ตัวเล็ก บุคลิกวอกแวก เป็นคนมีอารมณ์ขัน

ทัศนคติทางความคิด

เป็นคนไม่มีกฎระเบียบกับชีวิตมากมาย ไม่ค่อยคิดเวลาพูด ออกจะติดตะลึงตึงตัง จนบางที่ผู้หญิงก็คิดว่าเขาชอบเรื่องลามก และไม่กล้าเข้าหา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์ (LOCATION)

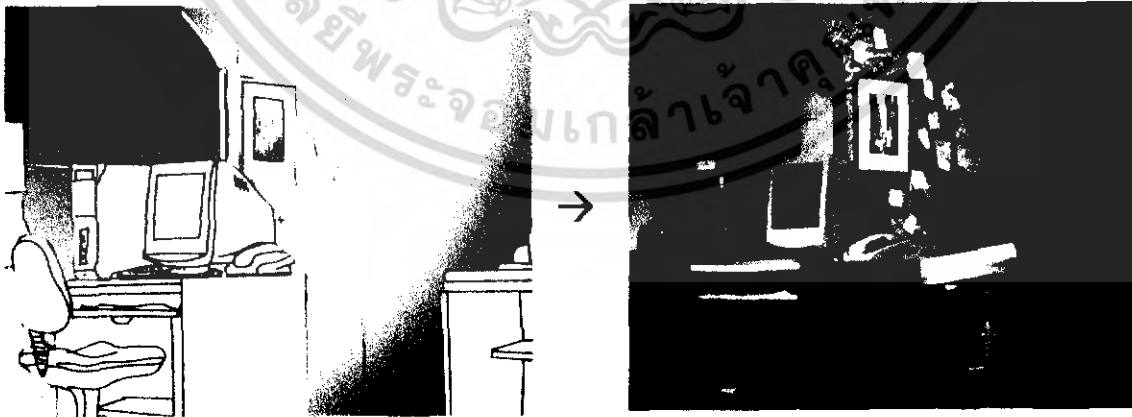
ในภาพยนตร์เรื่องแตกต่าง ฉากส่วนใหญ่อยู่ที่ ออฟฟิศ เสียเป็นส่วนใหญ่ ครั้งแรกที่ออกสำรวจหา ได้เข้าไปขอใช้ สถานที่จริงในโครงการบ้านตัวอย่าง แต่ต่อมาได้ถูกยกเลิก โดยไม่ทราบสาเหตุ สถานที่ต่อไปที่ออกสำรวจต่อ คือบริษัทที่มีลักษณะเป็น โฮมออฟฟิศ เพื่อขจัดปัญหาของการเดินเรื่องขงต่าง ๆ ออกไป จึงสามารถขอใช้ บริษัทก่อสร้างแห่งหนึ่งได้เป็นเวลาสองวัน แต่เมื่อถ่ายทำเสร็จแล้ว เมื่อเสนอเรื่องครั้งแรก จำเป็นต้องกลับไปถ่ายทำเพิ่มเป็นบางส่วน กลับถูกปฏิเสธ เพราะ ทางบริษัทไม่สะดวกที่จะให้เข้าใช้ตามวันที่ขอ การแก้ปัญหาจึงตกอยู่ที่การ สร้างฉากขึ้นในโรงถ่ายเอง เพื่อ ใช้แทนฉากภายในออฟฟิศนั้น

การกำกับศิลป์ Production design

“ความหมายของการกำกับศิลป์ ในภาพยนตร์คือ การสื่อความหมายจากคำบรรยายในบท โดยใช้ หลักของ แสง ฉาก ชุดแต่งกาย มุมกล้อง เพื่อสื่อความเหล่านั้น ออกมาเป็นภาพที่เข้าใจได้ และมีความสวยงาม” ข้อความข้างต้น ซึ่งเป็น การอธิบายความหมายของ ความสำคัญในการ ออกแบบ Production Design ซึ่งเป็นขั้นตอนที่สำคัญกับตัวภาพยนตร์ เพราะหาก ไม่เตรียมการสำหรับเรื่องนี้อย่างละเอียด การสื่อความหมายที่ตัวหนังต้องมี ก็จะทำให้ขาดความราบรื่น

ในด้านการออกแบบศิลป์ของ ภาพยนตร์เรื่องนี้ ความหมายทางด้านการออกแบบ คือ ความมกดตัน การออกแบบฉากได้ถูกนำมาใช้กับการ ถ่ายทำในสตูดิโอ ได้นำเอาพื้นผิวของผนัง และสีของฉาก ที่เป็นสีน้ำตาล แสดงถึงความแห้งแล้ง หยาบกระด้าง และอุปสรรค

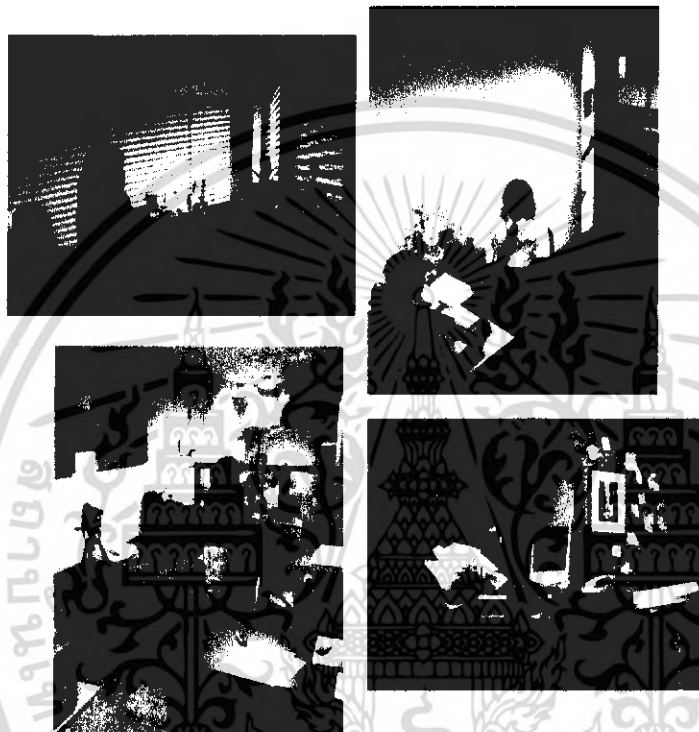
การออกแบบฉาก

รูปที่ 4.4.1 ภาพฉาก สำนักงาน ในสตูดิโอ

8 บรรจง โกศลวัฒน์ : การถ่ายทำและการผลิตภาพยนตร์ เอกสารการสอนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับภาพนิ่งและภาพยนตร์ หน้า 48
เอกสารงานเขียนเอกสารที่ส่งมอบให้เพื่อใช้ในการเขียนในเพื่อการศึกษาใช้เท่านั้น เมื่อผู้เขียนได้เห็น ใบเซปเรชันด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อได้ออกแบบคร่าวๆ ก็ทำให้ ได้ลองใส่ความคิดลงไปในงาน โดยตัวฉากมี ลักษณะเป็นไม้ต่อเป็นรูปตัว L มีมุมแค่มุมเดียว ด้านที่ใหญ่กว่ามีหน้าต่างกระจกฝ้า จึงออกแบบ ให้มีสีในโทนน้ำตาล เพื่อให้ความรู้สึกแห้งแล้ง จึงลงความเห็น ว่า กระจกสีน้ำตาล ให้ความรู้สึก กระด้าง และหยาบ ดูแล้ว พอจะใช้สีอารมณ์ออกมาได้บ้าง ส่วนพื้นผิวของผนังที่ทำให้ยับๆ นอกจากจะดูเหมือน อารมณ์ในหนังจะมีแต่อุปสรรคแล้ว มันจะทำให้เมื่อจัดแสงแล้ว จะเกิดแสงเงาที่แปลกตา ดูมีมิติขึ้นมา

กลุ่มรูปที่ 4.4.8 ภาพสถานที่ถ่ายทำภายในสำนักงาน ทั้งสถานที่เดิม และฉากในสตูดิโอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากสถานที่ภายนอก เป็นสถานที่จริง หน้าบริษัทก่อสร้างที่ไปขอถ่าย เป็นลานกว้าง และ
ด้านหน้าอาคารเป็นกระจกที่มีกรอบโลหะดำ ตีไว้ และต่อกัน สูง ขึ้นไปประมาณสามชั้นตึก เมื่อ
มองจากด้านข้าง แบนระนาบไปกับตัวตึก จะมีความรู้สึกที่ ดู กว้างใหญ่ ดูเป็นกรอบดำใหญ่ที่ตี
ขวางเอาไว้ข้างหนึ่ง ดูเหมือนตาราง โดยข้าพเจ้า อยากจะแฝงถึง เรื่องของชีวิตในสังคมเมืองยุค
ใหม่ที่ มีตึกสูงใหญ่ขึ้นมามากมาย ทำให้คนเรากลายเป็นคนที่มีตารางชีวิต ทำงาน หาเงิน จน
หลงลืมเรื่องของธรรมชาติวิถีชีวิตเดิมๆไป

กลุ่มรูปที่ 4.5 ภาพสถานที่ถ่ายทำบริเวณนอกสำนักงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

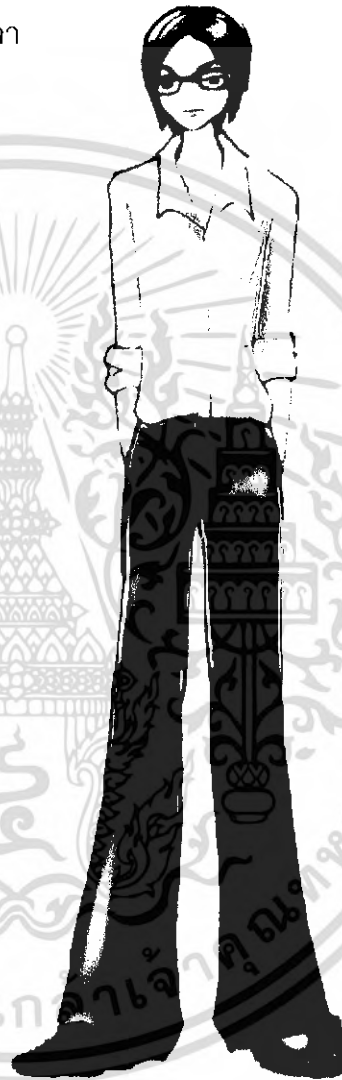
การออกแบบเครื่องแต่งกายของตัวละคร

ในการออกแบบเครื่องแต่งกายของตัวละครในภาพยนตร์เรื่องนี้ คำนึงถึง หลักในการออกแบบบุคลิก ความคิด การแสดงออกต่อสังคม ลักษณะนิสัย ซึ่งถือว่าเป็นเอกลักษณ์ของคนๆนั้น เช่นเดียวกับตัวละคร การที่ผู้ชมเห็นตัวละครแล้วจะสามารถคาดเดาถึงลักษณะนิสัยได้ดี ถือว่าเป็นส่วนประกอบที่สำคัญอีกส่วนหนึ่ง

เปรมจิต

กัจจา

กลุ่มภาพที่ 4.7.1 การออกแบบเครื่องแต่งกายนักแสดง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายของตัวละครมีบทบาทสำคัญดังต่อไปนี้

1. บ่งบอกยุคสมัยของเรื่อง การที่ทำให้ผู้ชมรับรู้และเข้าใจได้ถึงทัศนคติ ค่านิยม และพฤติกรรมต่างๆของตัวละครในเรื่องนั้น เราต้องให้ข่าวสารด้านยุคสมัยกับคนดูด้วย ดังนั้น เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่จะเสริมสร้างเรื่องราวของยุคสมัยให้เกิดขึ้น

ในหนังเรื่องนี้ เป็นยุคปัจจุบัน และเป็นยุคที่มีเรื่องของวัตถุ เข้ามาเกี่ยวข้องของ การออกแบบชุดจึงวางให้ตัวละครสวมใส่ชุดที่ทันสมัย ผู้ชายสวมสูทผูกเนคไทด์ เพื่อบ่งบอกถึง รสนิยมชาติตะวันตก ที่เป็นค่านิยมที่คนเราเข้าใจว่า คนที่ทันสมัย

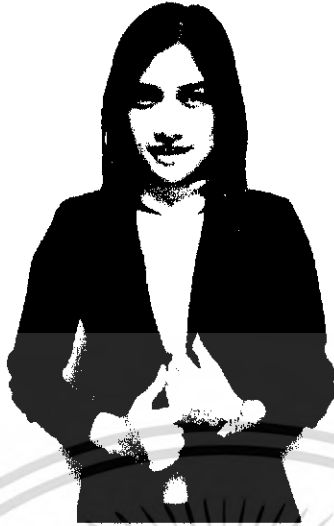
2. บอกอารมณ์ และโทนของเรื่อง เครื่องแต่งกายของตัวละคร จำเป็นที่จะต้องมียุคสมัยพิเศษแฝงอยู่ ส่วนหนึ่งคือ ต้องการบ่งบอกถึงอารมณ์ของเหตุการณ์ในแต่ละฉาก หรือทั้งเรื่อง อีกส่วนหนึ่งเพื่อจะบอกโทนของภาพยนตร์ การใช้สี เช่น เหตุการณ์ที่เศร้าหมอง แสดงออกด้วยโทนสีหม่นทึบ สีสิ้นลุดจาด แสดงความสดใสรุ่งเรือง

ในหนังเรื่องนี้ ตัวละคร จึงใส่ชุดที่บอกถึงสถานะ ทางบทบาทที่สังคมมอบให้คนเหล่านั้น เช่น เปรมจิตที่ส่วนใหญ่จะอยู่ในชุดสูท ที่ดูหนาเทอะทะ สีดำ นั้นหมายถึงการแบกรับภาระทางสังคม ชูดกระโปรง และสีดำนั้น ชาวเจ้าต้องการสื่อถึงความเป็นหญิงในตัวที่ สังคมสร้างกรอบระเบียบ ให้ความรู้สึกหม่นหมอง

3. บอกถึงบุคลิกของตัวละคร เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย สามารถถ่ายทอดบุคลิกลักษณะและอุปนิสัยใจคอของตัวละครให้เป็นเอกลักษณ์ประจำตัว เพื่อให้คนดูจดจำ หรืออาจทำให้ตัวละครมีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม เพื่อให้คนดูได้เห็นพัฒนาการของตัวละคร ทั้งหมดนั้นแล้วแต่จุดประสงค์ในการนำเสนอของผู้กำกับแต่ละคน

เช่น กิจจาจะสวมใส่เฉพาะเสื้อขาว และดำเท่านั้น ซึ่งหมายถึงการที่เขาไม่มีนิสัยที่เปลี่ยนแปลงเมื่อถึงเวลาหนึ่ง เมื่อเขาอยากจะเป็นคนดี เขาจะใส่ชุดโทนขาว และเมื่อเขาเปลี่ยน เขาก็จะใส่สีดำ ซึ่งข้อนี้ ต้องคำนึงถึงความง่ายต่อการทำความเข้าใจชายผู้นั้นนั่นเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.7 ภาพการแต่งกายของนักแสดง เปรมจิต

เปรมจิต

การแต่งกายของเปรมจิต อยู่ในโทนสีดำ เรียบร้อย ทั้งนี้เพื่อบอกถึงนิสัย ของเปรมจิต ที่เป็นคนมีความรับผิดชอบ เครื่องประดับที่เป็นตุ้มหูห่วงใหญ่ หมายถึง ส่วนเล็กๆส่วนหนึ่งในตัวเธอ ต้องการที่จะแสดงออกถึงความมั่นใจ ความอิสระในการเลือกแต่งตัวที่แสดงออกกับเครื่องประดับเล็กๆ แต่ชุดของเธอก็ยังคง เป็นกฎเกณฑ์ ที่สังคมสั่งให้ใส่เอาไว้ นั่นคือ ยูนิฟอร์มของบริษัท

เมื่อเธอมีความรัก ชุดจะเป็นโทนสว่างขึ้นมา และปรากฏอยู่เพียงฉากเดียว คือฉากที่ออกไปทานข้าวกลางวันกับภิกษุ เพราะฉากนี้แสดงถึงความรักที่เธอกำลังจมอยู่กับมัน

ในตอนสุดท้าย เธอมีความทุกข์ในชีวิต นอกจากชุดสูทที่สีดำ เธอยังใส่เสื้อตัวหนา คอเต่า ซึ่งให้ความรู้สึกอึดอัด และไม่มีการระบายออก เธอต้องเก็บอารมณ์นั้นไว้ ก็เหมือนกับเธอต้องปิดบังอะไรบางอย่างมากขึ้น ระวังตัวมากขึ้น ชุดที่ใส่จึงออกมาเป็นชุดที่ไม่มีส่วนเว้าส่วนโค้งใดๆ

กลุ่มรูปที่ 4.8 ภาพการแต่งกายของนักแสดง กิจจา

กิจจา

เสื้อผ้าของกิจจา จะมีโทนสีขาว และดำ เท่านั้น ซึ่งบ่งบอกถึงรสนิยมส่วนตัวที่เป็นคนของความขัดแย้งในตัว และพร้อมจะเปลี่ยนแปลงได้เสมอ แต่ไม่เพียงจะเปลี่ยนเพียงนิดๆ หน่อยๆ การเปลี่ยนของเขา คือ การเปลี่ยนจากหน้ามือเป็นหลังมือ ซึ่งเปรียบเหมือนสีขาว และสีดำ ถึงแม้จะมีเสื้อขาว เขาก็ยังผูกเนคไทด์สีดำ หรือเมื่อเสื้อสีดำ เขาก็จะใช้เนคไทด์หรือแว่น ที่เป็นสีขาว

กิจจาเลือกใส่แว่นสายตาที่มีลักษณะก้านใหญ่ และมีเลนส์ที่ดูผอมเรียว นั่นเป็นการสื่อถึงนิสัยที่มีเล่ห์เหลี่ยม จะเห็นได้ว่า ถ้ามองจากด้านข้าง แว่นที่มีก้านใหญ่จะบดบังทางด้านข้างของเขาจนหมด คนที่ยืนข้างๆ จะไม่รู้เลยว่าเขากำลังมองใคร ซึ่งเป็นการเสริมข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องของความเจ้าชู้ และเล่ห์เหลี่ยม ได้เป็นอย่างดี

รูปที่ 4.9 รูปการแต่งกายของนักแสดง ปรีชา

ปรีชา

ปรีชาเป็นตัวละครที่มีความรักในอาชีพการงาน เคร่งครัด และเป็นคน ทะเยอทะยาน การคิดหาเครื่องแต่งกาย หากจะบอกให้หมดอาจจะดูเด่นเกินบทบาทไป จึงออกแบบให้เขาเป็นคนที่ดูสะอาดสะอ้าน ด้วยการแต่งตัว ที่เน้น สีขาว ดูสบายๆ ลายของเสื้อผ้ามักจะมีลายของตารางซึ่งแฝงถึงความเป็นคนมีระเบียบในตัวเองสูง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.10 รูปการแต่งกายของนักแสดง ทองถึง

ทองถึง

การแต่งกายของทองถึงเป็นแบบ สุภาพ ดูดีตลอดเวลา เช่น เสื้อเชิ้ตแขนยาวสีฟ้า เนคไทด์ ผ้าไหมสีเงิน และเรียบร้อย แสดงถึงความเป็นคนเจ้าระเบียบ เป็นผู้ใหญ่ แต่การแสดงออกที่ขัดกัน เช่น คำพูดคำจา หรือ การหยอกล้อเพื่อน ทำให้เห็นว่าเขาจริงๆแล้วเป็นคนที่ชอบเป็นตัวตลก แต่กลัวว่าจะดูไม่ดีไปเสียหมด จึงปิดบังไว้ด้วยภาพของการแต่งตัวดี

การวางแผนการถ่ายทำภาพยนตร์

เอกสารนัดเรียกตัวนักแสดง Call sheet

เอกสารนัดเรียกตัวนักแสดงนั้น ทำขึ้นมาเพื่อจะยืนยัน และนัดหมายกำหนดการในการถ่ายทำภาพยนตร์ ซึ่งจะต้องมีการกำหนดชื่อนักแสดงที่จะมาเข้าฉาก จากที่จะถ่ายทำ วัน เวลา สถานที่ เพื่อความเข้าใจที่ตรงกัน เป็นสิ่งสำคัญในการทำงานภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แตกต่าง
Callsheet # 1

บริษัท จีเอปสตูดีโอ

วัน ศุกร์ ที่ 24 กุมภาพันธ์ 2549

กำกับ พิศาลภรณ์ เจริญผล
12:00

เวลานัดทีมงาน on location

เวลาเริ่มถ่ายทำ 14.00

วันถ่ายทำที่ 1 จาก 3

โทรศัพท์ประจำกองถ่ายทำ : 05-802-6208

Location ซอยเก๊กี เทศโนฯ

SCN.	SET DESCRIPTION	D/N	PAGE	CAST	
3	EXT หน้าตึกวิศวะ กิจจาชวนเปรมขึ้นรถหน้าตึก	N	2	เปรม,กิจจา	
5	INT คาราโอเกะ ร้องคาราโอเกะกัน	N	4	เปรม,กิจจา,ทองถึง,ปวีชา	
7	INT ห้องนอนกิจจา ถ่ายรูปมือถือกัน	N	5	เปรม,กิจจา	
บท	ผู้แสดง	P/U	M/UWRDB	ON SET	
เปรมจิต	จุฬารัตน์ มานะชัยพรทิพย์ (ชมพู่)	ถึงLOCATION : 17.00	17.00	18.00	
กิจจา	กิ่งศิวัช ยมलय (กิ่ง)	ถึงLOCATION : 17.00	17.00	18.00	
ทองถึง	ศศิพงษ์ มณีมงคล (ป้อม)	ถึงLOCATION : 17.00	17.00	18.00	
ปวีชา	สมศักดิ์ สุขบัว (ตุลย์)	ถึงLOCATION : 17.00	17.00	18.00	
EXTRA.	WARDROBE	PROP.	SPECIAL EQUIPMENT.		
	ชุดทำงานเปรมจิต เสื้อกล้ามเปรม ผ้าขนหนู, สายห้อยมือถือ รองเท้าส้นสูง	โทรศัพท์มือถือ, โคมไฟ ขวดเบียร์, แก้วเหล้า ผ้าห่ม			
	MAKE UP / HAIR	SET DRESSING	ACTION VEHICLES		
	แต่งหน้าธรรมชาติ	หน้าOFFICE	รถเก๋งกิจจา		
LXTRAS TOTAL	ตุ้มหูห่วงใหญ่	ห้องนอนกิจจา			
อาหารเย็นพร้อมต้อน 22.00					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แตกต่าง

Callsheet # 2บริษัท จำปาสตุติโค

วันเสาร์ที่ 25

กุมภาพันธ์ 2549

กำกับ พลีสมาธรรณ์ เจริญผล

เวลานัดที่ทีมงาน on location

09 00

เวลาเริ่มถ่ายทำ 10.00

วันถ่ายทำที่ 2 จาก 3

โทรศัพท์ประจำกองถ่ายทำ : 05-802-6208

Location เมืองทองธานี แจ้งวัฒนะ

SCN.	SET DESCRIPTION	D/N	PAGE	CAST	
4	INT OFFICE มีคนแถมมองกิจจาจาแปรม	D	3	แปรม, กิจจา, ทองกิ่ง, ปรวิษา	
9	INT OFFICE เสนอโครงการให้เอี้ยย้ง	D	6,7	แปรม, เอี้ยย้ง	
14	INT OFFICE แปรมลาออก	D	10,11	แปรม	
14(1)	EXT หน้า OFFICE แปรมเดินจากไป	D	11	แปรม	
10	EXT ทางเดินหน้าตึก ทองกิ่งเริ่มพูดจาไม่ดีกับแปรม	D	7,8	แปรม, ทองกิ่ง	
8	EXT หน้าร้านค้า กิจจาขอรูปแปรมถ่าย	D	7	กิจจา, ทองกิ่ง, ปรวิษา	
6	EXT ร้านส้มตำ คู่รักกินข้าวเที่ยง เพื่อนๆเห็น	D	5	แปรม, กิจจา, ทองกิ่ง, ปรวิษา	
บท	ผู้แสดง	P/U	M/UWRDB	ON SET	
ปรวิษา	จุฑารัตน์ มานะชัยพรทิพย์ (ชมพู่)	ถึงLOCATION : 09.00	10.00	10.30	
กิจจา	ยິงคิ้วท ยมलयง (ยິง)	ถึงLOCATION : 09.00	10.00	10.00	
ทองกิ่ง	ศศิพงษ์ มณีมงคล (เป็อม)	ถึงLOCATION : 09.00	10.00	10.30	
ปรวิษา	สมศักดิ์ สุทธิไพบ (ตุลย์)	ถึงLOCATION : 10.00	11.00	11.30	
EXTRA	WARDROBE	PROP.	SPECIAL EQUIPMENT.		
เอี้ยย้ง	ชุดทำงานแปรมจิต เสื้อโปโลชาย 3 ตัว เสื้อคอเต่า แปรม, สายเหล็กข้อ, รองเท้า สั้นสูง	โทรศัพท์มือถือ, บ้านจำลอง, แฟ้มเอกสาร, ขวดน้ำ, ของ ขาว, กุญแจรถ			
	MAKE UP / HAIR	SET DRESSING	ACTION VEHICLES		
EXTRAS TOTAL 11	แต่งหน้าธรรมดา	OFFICE			
	ตัวหุ่นงใหม่	บริเวณหน้าOFFICE			
บทบรรณาธิการรวมตอน 9.00 อาหารเที่ยง 13.00 อาหารเย็น 21.00					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แตกต่าง
Callsheet # 3

บริษัท จีทีเอสดีโอดี
กำกับ พิธีกรรมธนบุรี เจริญผล
09 06

วันเสาร์ ที่ 18 มีนาคม 2549

เวลานัดทีมงาน on location

เวลาเริ่มถ่ายทำ 10.00

วันถ่ายทำที่ 3 จาก 3

โทรศัพท์ประจำกองถ่ายทำ : 05-802-6208

Location โรงถ่าย

SCN.	SET DESCRIPTION	D/N	PAGE	CAST	
2	INT OFFICE จับกันหลังเลิกงาน	D	2	เปรม, กิจจา, ทองถึง, ปรีชา	
11	INT OFFICE กิจจามีคนอื่น	D	8	เปรม, กิจจา, ทองถึง, ปรีชา	
12	INT OFFICE ปรีชาโดนสาดกาแฟ	D	9,10	เปรม, ปรีชา	
13	INT OFFICE ทุกคนดูรูปกัน	D	10	กิจจา, ปรีชา, ทองถึง	
13(2)	INT OFFICE เปรมเข้ามาดูรูปแล้วเสียใจ	D	10	เปรม	
บท	ผู้แสดง	P/U	M/UWRDB	ON SET	
เปรมจิต	จุฑารัตน์ งามระทัยพรทิพย์ (ตามฟู)	ถึงLOCATION : 09.00	10.00	10.30	
กิจจา	กิ่งศิวัช วัฒนยอง (ถึง)	ถึงLOCATION : 09.00	10.00	10.30	
ทองถึง	ศศิพงษ์ มณีมงคล (ป้อม)	ถึงLOCATION : 09.00	10.00	11.30	
ปรีชา	สมศักดิ์ สุขทวี (ตุลย์)	ถึงLOCATION : 10.00	11.00	11.30	
EXTRA.	WARDROBE	PROP.	SPECIAL EQUIPMENT.		
เด็กกึ่ง	ชุดทำงานเปรมจิต เสื้อโปโลชาย 3 ตัว เสื้อ คอเต่าเปรม , สกอตเทอ ซีก , รองเท้าส้นสูง , รองเท้าผู้ชาย	โทรศัพท์มือถือ , ไม้ จำลอง , แฟ้มเอกสาร , กุญแจรถ , คอมพิวเตอร์ , โต๊ะ เก้าอี้ ตะกร้า เอกสาร , ต้นไม้กระถาง	DOLLY		
	MAKE UP / HAIR	SET DRESSING	ACTION VEHICLES		
EXTRAS TOTAL : 1	แต่งหน้าธรรมดา	OFFICE			

อาหารเช้าพร้อมตอน 9.00 น. อาหารเที่ยง 13.00 น. อาหารเย็น 21.00 น. ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Script Breakdown Sheet

Breakdown Sheet มีความสำคัญเป็นอย่างมากในการใช้เป็น แนวทางในการถ่ายทำ เพราะงานภาพยนตร์ไม่ได้เริ่มต้นเมื่อทุกอย่าง ปรากฏขึ้นในฉาก การเตรียมการสร้าง ภาพยนตร์เป็นช่วงเวลาที่สำคัญที่สุด และ เมื่อถึงขั้นตอนถ่ายทำ ดังเอกสารสำคัญอย่างหนึ่งที่จะบอกถึง กำหนดการณ์ที่จะเริ่มถ่ายอะไร ก่อนหลัง จำนวนนักแสดงที่เข้าฉาก ช่วงเวลาที่ถ่ายทำ อุปกรณ์การถ่ายทำทั้งหมด รวมทั้ง อุปกรณ์ ประกอบฉาก ซึ่งได้แยกย่อย องค์ประกอบต่างๆของการถ่ายทำในแต่ละฉากเอาไว้ใน Breakdown Sheet

การถ่ายทำภาพยนตร์เรื่อง แดกต่างนี้ ได้จัดทำ Scene Breakdown ขึ้นมา แต่ในที่นี้ ขอนำมาใช้ประกอบเป็นบางฉากที่สำคัญ ซึ่งเป็นฉากที่มีการจัดรายละเอียดที่หลากหลาย ด้าน อุปกรณ์ และ เครื่องมือที่ใช้ในการถ่ายทำอยู่บ้าง

โดยที่หลักการแยกย่อยบทในการผลิตภาพยนตร์เรื่องนี้ ใช้ Location และนักแสดง เป็นหลักในการเขียน Break down ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCRIPT
BREAKDOWN SHEET

PRODUCTION จ้างไป สตูดิโอ

TITLE แดกต่าง

DIRECTOR พิศิสามารณ์ เจริญผล

SCENE 5

DATE 24 FEB 2006

INT EXT DAY NIGHT

SCN No.	Script page	Shot	Description	Cast
5	4	17.	(LS) แสงไฟจากตู้ไฟชื่อร้าน	เปรม
		18.	(LS) ห้องห้องหนึ่งมีกลุ่มคนร้องเพลง	กัจจาย
		19.	(CU) กัจจายยกแก้วเหล้าขึ้นชนกับปรีชา	ปรีชา ทองกิ่ง
		20.	(MS) ส่วนทองกิ่งก็ร้องเพลงเด่นท่าคลุกๆ	
		20.1	(MS) เปรมจิดหัวเราะ	
		20.2.	(MS) กัจจายยื่นแก้วเหล้าให้กับเปรม	Extras / Stunts
		20.3.	(CU) เครื่องมาแล้วดื่มเข้าไป	เด็กเสิร์ฟ
		21.	(MS) กัจจายมองระแวงที่เปรมจิดร้องเพลง	
		23.	(MS) ทองกิ่งและปรีชามาจนหลับไปแล้ว	
		26	(MS) ทุกอย่างดูโคลงเคลงและมีดลง	
		insert	(MS) จดที่วี	
Props. ขวดเหล้า แก้วเหล้า ขวดเบียร์			make up hair ปรกติ	Vehicles / Animals
special Lquipment			Special Effect	Production note

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCRIPT
BREAKDOWN SHEET

PRODUCTION จีพีเอส สตูดิโอ
SCENE 7

TITLE แดกต่าง
DATE 24 FEB 2006

DIRECTOR พลิตตามรณัฏ์ เจริญผล
 INT EXT DAY NIGHT

SCN No.	Script page	Shot	Description	Cast
7	5	30.	(L S) ส่องศาลเรือนเด็ก	เป็รม กัจจา
		32.	(MS) เสร็จมก้องแล้วก็มี คลานเข้ามาหา	
		33.	(MS) กัจจามีมือ เริ่มเคาะมือเมื่อมาถ่ายรูปทั้งคู่	
		31.	(CU) จอมือถือ	
		34.	(CU) เปรมนอนหลับที่โหล แต่ทำถ่ายรูปกับกัจจา	
		34.2	(MS) กัจจางัดเลนโทรศัพท์มือถือเครื่องใหม่อยู่	Extras / Stunts
		insert	(CU) จอมือถือถ่ายรูปทั้งคู่	
Props โทรศัพท์มือถือ กล่องโทรศัพท์ที่ขีลโหล แผ่นฟิล์มแดง			make up hair หลังคาเบรมา	Vehicles / Animals รถแท็กซี่
special Equipment			Special Effect	Production note

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCRIPT
BREAKDOWN SHEET

PRODUCTION จ้างไป สตูดิโอ
SCENE 10

TITLE แดกต่าง
DATE 25 FEB 2006

DIRECTOR พลิตตาภรณ์ เจริญกุล
 INT EXT DAY NIGHT

SCN No.	Script page	Shot	Description	Cast
7	7	49	(I S) เปรมเดินไปเจบทองถึง ขึ้นคุยกับ เเดินจากไป	เปรม.
		51	(MS) ทองถึงเดินเข้ามาหา พูด แล้วเดินไป	ทองถึง
		50	(MS) แทนสายตาทองถึงมองหน้าอกเปรม	
				Extras / Stunts
8	8	53	(MS) ผ่านไหล่ทองถึงเห็นเปรม สวัสดิ์	คนขายของหน้าร้าน. แม่บ้าน
		54	(CU) หน้าทองถึงมองที่หน้าอกเปรม	
Props. เพิ่มสายสร้อยป้อมถือ สายคล้องบัตรพนักงาน			make up hair แต่งหน้าโทนสว่าง	Vehicles / Animals
special Equipment			Special Effect	Production note

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCRIPT
BREAKDOWN SHEET

PRODUCTION สำนัก สดุคดีไทย
SCENE 7

TITLE แตกต่าง
DATE 18 Mar 2006

DIRECTOR พลิตดาภรณ์ เจริญผล
 INT EXT DAY NIGHT

SCN No	Script page	Shot	Description	Cast
13	10	60	(LS)กิจจานั่งที่คคม ทงถึงเดินเข้ามา ปรีชาเดินเข้ามา	เปรม
		63	(LS)ทุกคนดูรูปในคคม ค่อยๆเดินออกทีละคน	กิจจา
		68	(LS)เปรมเดินเข้ามา ดูรูป ร้องไห้	ทงถึง
		62	(CU)ไฟล์เดอวีต่างๆ	ปรีชา
		66	(CU)ดวงตาของเปรมจิต	
		61	(MS) กล้องดอลลิ่ไป ตามหน้าของผู้ชายแต่ละคน	Extras / Stunts
		68	(MS) กล้องดอลลิ่ถอยจากเปรมที่ฟูเลงหน้าคคม	
		65	(CU) มือคลิบเมาท์	
Props. คคมพีเรเตอร์ เข็มกลัดทองโต กุญแจจวฬ ไม้ยกชั๊ต			make up hair แต่งหน้าปกติ เปรมทาปากสีซีด	Vehicles / Animals
special Equipment Dolly			Special Effect	Production note

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5 ขั้นตอนการถ่ายทำ

การถ่ายทำภาพยนตร์ จะสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีหรือไม่ ขึ้นอยู่กับว่ามีการเตรียมงานที่ดีและมีความพร้อมมากเพียงไหน ทีมงานทุกคนล้วนแต่มีส่วนสำคัญ ที่จะทำให้การถ่ายทำดำเนินไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ หรืออาจทำให้การทำงานเกิดความล่าช้า และเกิดข้อผิดพลาดได้ ขึ้นอยู่กับการจัดวางตำแหน่งหน้าที่ ความรับผิดชอบที่ชัดเจน แล้วยังขึ้นอยู่กับความรับผิดชอบในตำแหน่งของแต่ละหน้าที่แต่ละบุคคลอีกด้วย การทำงานควรเป็นไปอย่างรอบคอบและ รัดกุม ปัญหาต่างๆอาจเกิดขึ้นโดยที่เราไม่คาดคิดมาก่อน ดังนั้นเราจึงต้องมีสติให้มากเวลาทำงานแล้วเจอปัญหา

การเตรียมงานในขั้นนี้ เกี่ยวข้องกับอุปกรณ์โดยตรงได้แก่ อุปกรณ์กล้องและอุปกรณ์ไฟ ก่อนเคลื่อนย้ายอุปกรณ์ไปยังสถานที่ถ่ายทำ ควรมีการสำรวจอุปกรณ์ว่า ครบถ้วนตามที่ระบุไว้หรือไม่ มีความสมบูรณ์ต่อการใช้งานมากน้อยเพียงใด หากอุปกรณ์มีความบกพร่องและชำรุด ในส่วนใดส่วนหนึ่ง ก็ให้แก้ไขเบื้องต้นไปก่อน หากใช้งานจริงไม่ได้ก็ควรเปลี่ยนเอาอุปกรณ์ที่สมบูรณ์ไปใช้แทน ทั้งนี้เพื่อตัดปัญหาที่จะเกิดขึ้นระหว่างถ่ายทำ

จึงขอขอบทความจาก หนังสือการกำกับภาพยนตร์ ซึ่งเป็น ขอนำไปใช้ในการทำงานครั้งนี้

การกำกับการแสดง

ในวันถ่ายจริงเวลาทุกนาทีมีค่า การนัดหมายนักแสดง การทำใบนัดหมาย (call sheet) ต้องนัดเวลาให้พอดี ไม่ควรให้นักแสดงมาช้าหรือเร็วเกินไป อย่าปล่อยให้นักแสดงรอคอย เพราะทำให้นักแสดงเบื่อและล่าช้าที่จะแสดง ต้องให้นักแสดงพร้อมที่จะแสดงอยู่เสมอ เช่น เวื่อนักแสดงมากให้นักแสดงแต่งตัว ทำผมไปเลย หรือให้ห้องบทไปก่อน

การซักซ้อมการแสดงจะกระทำในช่วงที่ทีมงานกำลังเตรียมฉาก จัดแสง จึงเริ่มซักซ้อมนักแสดง และให้ซ้อมอยู่ห่างๆจากทีมงาน ซ้อมจุดเคลื่อนที่ในการแสดง (Blocking) โดยวางจุดการเคลื่อนที่ต่างๆไว้ที่พื้น เพื่อให้นักแสดงได้สังเกต และกล้องได้ซ้อมประระยะไฟกัส หลังจากจัดแสงเตรียมฉากแล้ว จะเป็นขั้นตอนการซ้อมในฉากจริงเหมือนการซ้อมใหญ่ มีความเหมือนจริงทุกประการ วิธีการซ้อมกับอุปกรณ์ประกอบฉากจริง ดูการจัดแสงว่าลงตัวหรือไม่ การแสดงที่สัมพันธ์กับกล้อง เพื่อตรวจตราความเรียบร้อยในขั้นหนึ่ง และเพื่อความพร้อมของทีมงาน ในบางฉากที่สำคัญ ผู้กำกับต้องดูแล นึกถึงคุณภาพของการแสดง รวมไปถึงสภาพแวดล้อม ที่จะมีผลกับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นักแสดง เช่น ทีมงาน ฉากต่างๆ ต้องทำให้นักแสดงรู้สึกผ่อนคลาย และเป็นส่วนตัวมากที่สุด
อาจจะกับทีมงานและคนที่มุ่งดูออกไป เหลือไว้แต่หน้าที่ๆ สำคัญ

การจัดแสง(Lighting)

แสงและสีก็เป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งในกระบวนการสร้างภาพยนตร์ โดยหน้าที่หลักของมัน
นอกจากจะสร้างบรรยากาศ และความสวยงามแล้ว มันยังช่วยสร้างอารมณ์ และความรู้สึก รวมไปถึง
กับเนื้อหาที่เรา กำลังจะเล่าและยังสื่อความหมายบางอย่างได้อีกด้วย

การแบ่งแยกลักษณะการจัดแสงนั้น โดยส่วนใหญ่มักจะกำหนดโดยลักษณะแนวของหนัง
เช่น เป็น แนวดราม่า โรแมนติก หรือแนวสืบสวนสืบกลับ จากนั้นจึงค่อยมาย่อยลงอีกที เป็นซีเควนซ์
เงินฉากที่เราต้องการจะสื่ออะไร ต้องการอารมณ์แบบไหน แล้วจึงค่อยมากำหนดแสงซึ่งการจัด
แสงยังสามารถแยกออกอีกได้หลายแบบ แต่มาตรฐานของการจัดแสงนั้นจะถูกกำหนดค่า
มาตรฐาน ของแสงโดยใช้คำว่า Key โดยแบ่งออกง่ายๆดังนี้

High Key คือ การจัดแสงในโทนสว่าง ไม่มี Contrast จัด ส่วนใหญ่มักจะใช้ในพวกหนัง
แนวดราม่า โรแมนติก และแนวตลก ทุกสิ่งทุกอย่างในภาพจะดูสดใส เปิดเผย และไม่มีการปิดบัง

Low Key คือ การจัดแสงโดยคุมโทนแสงให้มีความมืด มีแสงขาวจัด ดำจัด contrast สูง
มักจะเป็นหนังจำพวกสืบสวนสอบสวน หรือหนังเขย่าขวัญ ที่ต้องการสร้างบรรยากาศ สร้าง
อารมณ์ให้กับคนดู คนดูก็จะรู้สึกสงสัย ตื่นเต้นไปด้วย เพราะไม่รู้ว่ามีอะไรในเงามืดนั้นจะมีอะไรอยู่
ด้วยหรือเปล่า

การแยกลักษณะการจัดแสงนั้น ไม่ได้หมายความว่า หนังแนวนี้ทั้งเรื่องจะต้องใช้การจัด
แสงแบบเดียวกันเรียกไป บางครั้งหนังเรื่องเดียวกัน ก็ต้องใช้การจัดแสงทั้งสองแบบในการช่วยสื่อ
ความหมาย หรือบางครั้งอาจจะอยู่ในฉากเดียวกันเลยก็มี แต่ทั้งนี้ทั้งนั้น สิ่งที่จะช่วยคุมหนัง ไม่ให้
หลุดไปคือ แนวทางของหนัง เนื้อหา หรืออารมณ์ที่เราต้องการจะสื่อออกไปมากกว่า

ภาพยนตร์เรื่องนี้ มีการจัดแสงแบบ High key เป็นส่วนใหญ่เพราะคำนึงถึงหลักความเป็น
จริง ในสถานที่ทำงาน ซึ่งเป็นสถานที่หลักของเรื่อง ในส่วนของฉากที่มีอารมณ์ บีบคั้น และเศร้า
หมอง ในภาพยนตร์เรื่องนี้ ได้ใช้แสง Low key เพื่อสื่อถึงอารมณ์ที่ขุ่นมัวของตัวละคร เช่น ฉากที่
นางเอกจับได้ว่าถูกคนในที่ทำงาน ดูภาพเปลือยของตัวเอง ระยะเวลาจริงในฉาก คือช่วงเวลาเล็ก
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งาน ดังนั้น แสงจึงสลัวลงได้ และดูเหมือน ไฟสำนักงาน ปิดไปบ้างแล้ว เหลือบางดวงที่เปิดอยู่ เพราะยังมีคนทำงานอยู่ นั่นคือนางเอก ที่รอให้ทุกคนกลับ เพื่อแอบเข้ามาดู

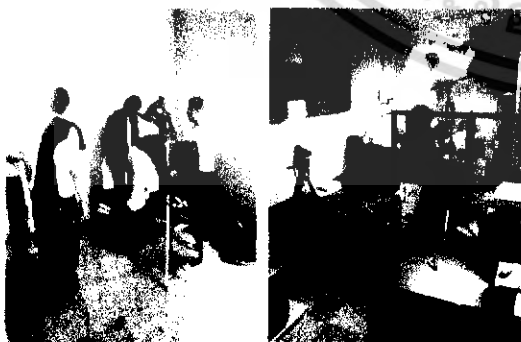
ในขั้นตอนของการถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องนี้แบ่งออกเป็นสองส่วนใหญ่ๆ ซึ่งแบ่งออกตาม โทนแสงของสถานที่ ที่มีความแตกต่างกัน

1. **ฉากโทนแสงสว่าง** ฉากที่อยู่ในกลุ่มนี้คือ ฉากในออฟฟิศ ในช่วงที่ตัวเอกกำลังมีความสุข ซึ่ง ยังได้แบ่งออกเป็นสองสถานที่อีก นั่นคือสถานที่จริง และสถานที่ ที่เซทขึ้นมา ซึ่ง การถ่ายทำใน สถานที่จริง ได้ใช้ไฟในการถ่ายทำครั้งละสองตัว เพราะกำลังไฟในสถานที่นั้นไม่พอ แสงที่เหลือ จึง มาจาก ไฟอาคาร รีเฟลกซ์

ฉากภายในออฟฟิศจริง เป็นไปอย่างยากลำบากเพราะตัวอาคารมีลักษณะแคบ และยาว จึงทำให้การจัดแสงที่ต้องมีพื้นที่นอกเฟรมเหลือให้วางไฟ และเซต พื้นที่ในการแสดงจึงน้อยลง เห็นได้ว่า บางทีการเคลื่อนที่ของนักแสดงจะมีการหลบ เซตตั้งกล้อง หรือ บังไฟหลักบางดวงจนเงา ตกกระทบเห็นชัดมาก

ในส่วนของสถานที่เซทในโรงถ่าย เป็นสถานที่ที่เหมาะสมกับการถ่ายทำมากที่สุด เพราะแสง พอเพียง และมีพื้นที่กว้าง แต่ยังมีปัญหาคือ แสงไฟที่ใช้เป็นแสงทั้งสแตนด์ แม้จะแก้ด้วยการเอาเจล สีมารัน ก็ยังมีแสงที่ดูเป็นสีส้ม และไม่ค่อยเหมือนสำนักงานจริงๆเท่าไร การแก้ปัญหาคือ เข้าไป แก้สีในโปรแกรมตัดต่อ

ส่วนการถ่ายทำในสถานที่ ที่อยู่ภายนอก ส่วนใหญ่เป็น สถานที่โล่งกว้าง และมีแสงที่ดู สวย เพราะเป็นช่วงเย็น จึงให้ภาพที่น่าพอใจ แต่แสงที่อยู่ในช่วงเวลานี้มีอยู่ประมาณ 1-2 ชั่วโมง เท่านั้น ดังนั้น การทำงานจึงต้องเตรียมพร้อม ซ้อมการแสดง ซ้อมกล้องไว้ล่วงหน้า รอจังหวะ และ การถ่ายทำก็เป็นไปด้วยดี

กลุ่มรูปที่ 5.1 ภาพตัวอย่างการจัดแสงในโทนสว่าง

กลุ่ม รูปที่ 5.2 ตัวอย่างแสงโทนสว่าง

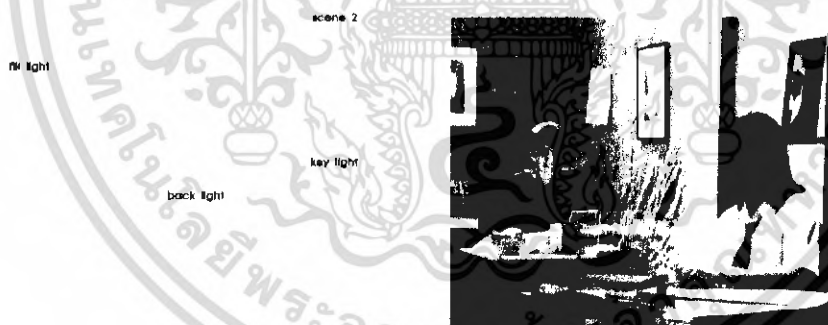
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

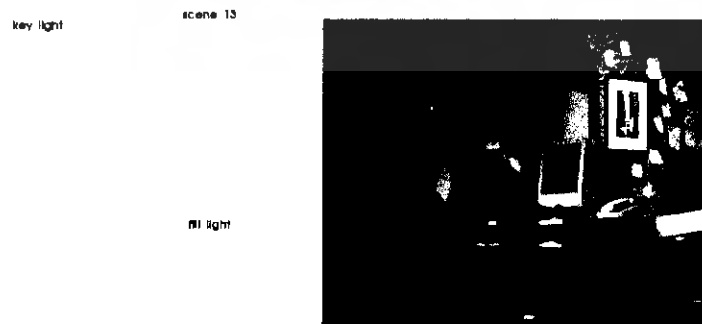
รูปที่ 5.3 รูปตัวอย่างแสงในโทนสลัว

2. ฉากที่มีโทนแสงสลัว

ในฉากที่มีโทนแสงแบบนี้ส่วนใหญ่จะเป็นสถานที่ภายใน เช่น ห้องพระเอก ห้องทำงานในช่วงเวลาเลิกงาน หรือในช่วงอารมณ์ที่เศร้าหมองของนางเอก โดยจัดแสงให้สลัว ฉากในห้อง แสงที่ต้องการคือแสงสีฟ้า เหมือนตอนกลางคืน เพราะเป็นการถ่ายในช่วงเวลาประมาณ ห้าโมงเย็น ทำให้ยังมีแสงแดดบางส่วนเล็ดลอดเข้ามาจากหน้าต่าง วิธีแก้ปัญหาคือ การใช้ฟิวเจอร์บอร์ดสีดำ ปิดกันแสงให้หมด แล้วจัดแสง ให้ออกสีฟ้า ดาล้องทำการลดขนาดรูรับแสงลง ภาพออกมาไม่ค่อม เป็นที่น่าพอใจเท่าไร ยังคงต้องพึ่งการแก้แสงในโปรแกรมตัดต่ออยู่บ้าง

กลุ่มรูปที่ 5.3.1 การจัดไฟโทนแสงสว่างถึงปกติ

กลุ่มรูปที่ 5.3.2 การจัดไฟโทน สลัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกริใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่างแสง และโทนสีของภาพจาก ภาพยนตร์

One hour photo

กลุ่มรูปที่ 5.4 รูปตัวอย่างภาพยนตร์เรื่อง One hour photo

Erin Brockovich

กลุ่มรูปที่ 5.5 รูปตัวอย่างจากภาพยนตร์เรื่อง Erin brockovich

ขั้นตอนในการถ่ายทำ

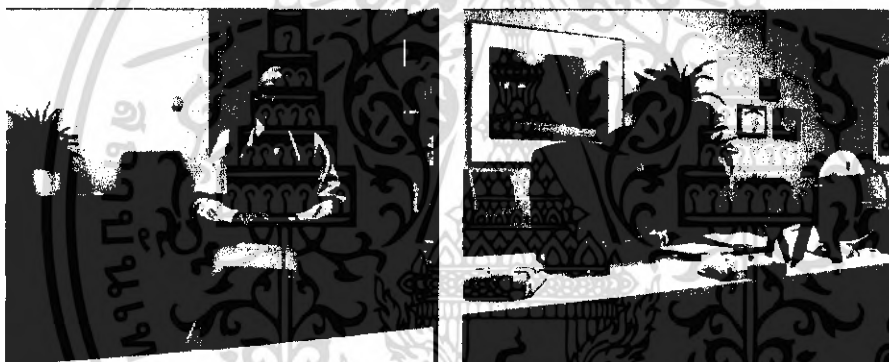
เดิมที่วันแรกได้นัดนักแสดงไว้ตั้งแต่ช่วงเช้า แต่วันนั้นก็เกิดอุบัติเหตุที่ไม่คาดคิด คือรถที่ใช้เป็นพาหนะขนส่ง เกิดชนท้ายรถกระบะ ทำให้ต้องวิ่งเด่นชัดใช้ เสียเวลาไปหลายชั่วโมง และตั้งสติอยู่นาน ทำให้ อุปกรณ์ที่เขาไปเยอะมากที่อยู่หลังรถ ต้องทยอยขนกันออกมาจากอยู่ในซอย แถวถนนเสรีไทย และเรียกรถแท็กซี่ให้ไปส่งยังที่หมาย คือ ที่ลาดกระบัง

ทีมงานได้จัดการ คัดเหลือแต่ฉากที่ต้องถ่ายทำตอนกลางคืนให้หมด เนื่องจากเวลาที่ล่าช้าวันนั้นจึงมี ฉาก ห้องนอน คาราโอเกะ และหน้าตึกเรียนวิศวะ ใช้การจัดแสงในฉากห้องนอนเพียงอย่างเดียว เพราะที่อื่นนั้น มีปัญหาเกี่ยวกับการขอใช้ไฟ จึงต้องแก้ปัญหาด้วยการใช้ไฟฉายส่องไปที่รีเฟล็กซ์ ภาพออกมาไม่ค่อยดีเท่าไร แต่เราได้จัดแสง ในฉากห้องนอน ซึ่ง ต้องจัดหลอก เพราะเป็นฉากกลางคืน แต่ฟ้ายังสว่างอยู่

ในวันนั้น ถือว่าการวางแผนการถ่ายทำทั้งหมดล้มไม่เป็นท่า เพราะจากที่ต้องไปถ่ายทำที่ปากเกร็ดในฉากสำนักงาน เพราะวันนั้นเป็นวันศุกร์ ซึ่งอีกวันหนึ่งนั้น สำนักงานจะเปิดแค่ครึ่งวัน แต่ระยะเวลาประมาณ สามชั่วโมงครึ่งในวันเสาร์คงไม่สามารถถ่ายทำให้สำเร็จในด้านฉากออฟฟิศไปได้ เราจึงเพิ่มวันศุกร์เข้าไป แต่เมื่อทุกอย่างคลาดเคลื่อน จึงทำการเปลี่ยนตารางใหม่ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และคาดการณ์แผนสองไว้ล่วงหน้า ว่าถ้าหาก ถ่ายฉากภายในสำนักงานไม่เสร็จจะเปลี่ยนบทมาเล่าเรื่องโดยใช้ฉากนอกสำนักงานแทน

วันสุดท้ายของการถ่ายทำ ด้วยเวลาที่มีไม่มากนัก จึงเตรียมตัว ให้พร้อมตั้งแต่ ตีสอง โดยทำการเช่าไฟ ชาร์ทแบทเตอร์กล้อง ดูอุปกรณ์ต่างๆ โทรมปลุกนักแสดง และเตรียมเรียกรถสองคัน เข้ามารับ จากร่มเกล้าไป ปากเกร็ด เมื่อไปถึง ตากล้องก็ลงไปจัดแสงทันที ส่วนนักแสดงก็ให้ทำความเข้าใจกับบทที่จะเล่นไปเลย การแสดง ไม่ค่อยเป็นที่น่าพอใจ บางฉากต้องเทคถึงสิบครั้ง ในด้านการจัดแสง ได้ให้ตัวอย่างการจัดแสงในหนังเรื่อง one hour photo กับตากล้องไป ซึ่งมีลักษณะแสงที่โปร่ง ขาว และ เคลียร์ เหมือนออฟฟิศทั่วไป ซึ่งตากล้องจัดไฟได้ดี และภาพออกมาสวยเป็นที่น่าพอใจ แต่ก็มีเรื่องของสถานที่เข้ามา เพราะ ส่วนที่ทำการถ่ายทำนั้น ไม่มีพื้นที่มาก และมีแต่โต๊ะกับผนัง ภาพจึงดูแบน ในส่วนนี้เมื่อเราสังเกตได้ในฉากหนึ่ง จึงพยายามเลี่ยงการถ่ายเข้าผนังตรงๆ เปลี่ยนเป็นการถ่ายแบบเฉียง ละเลียดไปกับผนังจะเป็นการดีกว่า

กลุ่มรูปที่ 5.6 ภาพจาก ภาพยนตร์เรื่อง One hour photo
โดยมี Jeff Cronenweth เป็นผู้กำกับภาพ

ในภาพยนตร์เรื่องนี้ ได้วางแบบของแสงไว้โดยแบ่งออกเป็นสองอย่างคือ แสงในโทนฟ้า และแสงโทนส้มอบอุ่น เพราะบางฉากต้องการเน้นถึง ความกดดัน กฎเกณฑ์ จึงใช้ตัวอย่างจาก ภาพยนตร์เรื่อง One hour photo ในการจัดแสงโทนสีฟ้า เช่น ฉากในลิฟท์ หรือในสำนักงานบางฉาก

และแสงโทนส้มอบอุ่น เนื่องจาก ฉากบางฉาก ต้องการบอกถึงเวลาที่เย็น ค่ำ จึงจัดแสงให้เหมือน พระอาทิตย์ยามเย็น โดยมีตัวอย่างจากภาพยนตร์เรื่อง Erin Brockovich

การจัดการ จากตอนแรกที่วางไว้ว่า ต้องถ่ายให้ได้ เจ็ดชิ้น ในเวลา สี่ชั่วโมง ทีมงานทุกคน เข้าใจในการทำงานครั้งนี้ จนกลายเป็นว่า ทุกคนเร่งรีบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แต่เมื่อถ่ายทำจากด้านในเสร็จ เหลือเวลาอีกประมาณ ครึ่งชั่วโมงให้ได้จัดเก็บทุกอย่างให้
เท่าที่ ทีมงานจึงยกกองออกมาถ่ายข้างนอก และ เกิดความผ่อนคลายมากขึ้น ช่วงเย็น ทำให้มี
ความสนุกในการทำงานขึ้น เพราะไม่มีใครเร่งรีบอีกแล้ว จึงมีการเพิ่มฉากบางฉากไป จากกร
ณณความคิดจากคนในกอง ซึ่งก็ได้นำมาใช้ในภาพยนตร์อยู่บ้าง

การถ่ายทำ ครั้งที่สาม เกิดจากงานที่นำมาเสนอยังมีข้อผิดพลาดให้ต้องแก้ไข จึงมีการ
กำหนดถ่ายเพิ่มอีกครั้ง แต่เมื่อได้เอ่ยขอสถานที่ ออฟฟิศที่ปากเกร็ดอีกครั้ง ก็ได้รับคำปฏิเสธมา
ทำให้เกิดความเครียด เพราะไม่มีทางออก สุดท้ายจึงตัดสินใจ เซทฉากขึ้นมา โดย ต้องการถ่ายทำ
ใหม่ในฉากที่เป็นภายในทั้งหมด ในการถ่ายทำในโรงถ่ายนี้ การจัดแสง มีความสะดวกในทุกด้าน
เพราะทีมงาน สามารถยืมอุปกรณ์ได้ตลอดเวลา จึงมีการขอใช้ ไฟคีนี ซึ่งมีแสงที่ทำให้ผิวมันเงา
ดูดีมากขึ้น และบางฉาก ทีมงานออกแบบใหม่ให้เป็นการใช้ดอลลีเข้ามา ทำให้ภาพยนตร์ สามารถ
สื่ออารมณ์ได้มากขึ้น

ในวันนี้ การถ่ายทำ เป็นไปอย่างสนุก และไม่ค่อยเครียดกัน นักแสดงให้อารมณ์กับงานได้
เต็มที่ ทำให้งานดำเนินไปอย่างรวดเร็ว ซึ่งถือว่า วันที่สามเป็นการ นำสิ่งที่เคยเรียน มาใช้ได้อย่าง
สมบูรณ์ที่สุด ไม่ว่าจะเป็น เรื่องของการออกแบบฉาก การจัดแสง การเลือกใช้มุมกล้อง ฯลฯ

การจัดการกองถ่าย

สถานที่ถ่ายทำ เนื่องจากในภาพยนตร์เรื่องนี้ ส่วนใหญ่เน้นการถ่ายทำในสถานที่จริง
และเป็นฉากภายใน ข้าพเจ้าจึงต้องเข้าไปสำรวจหา บริษัทต่างๆที่พอจะให้ความช่วยเหลือในเรื่อง
สถานที่ได้บ้าง โดยพูดคุยไว้ก่อนประมาณหนึ่งสัปดาห์ และ จากนั้นก็ทำหนังสือขอ ไปให้ทีหลัง

ด้านนักแสดง ได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี โดยที่เลือกเอา คนที่เรียนอยู่ในสายการ
แสดงมาเล่นให้ เพราะ รูปลักษณะภายนอกสามารถเล่นได้ และเป็นคนว่าง่าย ไม่ดีอีวัน ชาติแต่
บางอย่างเขาแสดงออกเกินไปทำให้ดูเหมือนเป็นละคร

อาหาร เนื่องในการถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องนี้ สถานที่ที่ใช้ในการถ่ายทำที่ ปากเกร็ด
ห่างไกลร้านอาหารมาก จึงทำให้ทีมงาน ต้องทำงานจนเสร็จก่อน แล้วจึงออกไปหาทานข้างนอก
ซึ่งหมายถึงทีมงาน ไม่ได้ทานอาหารเที่ยงกัน แต่วันที่ถ่ายทำวันสุดท้ายคือวันที่สาม ที่โรงถ่าย ถือ
ว่า เรื่องของอาหารนั้น พร้อมเพียงมาก วันที่สามจึงไม่มีปัญหาเรื่องอาหารการกินเท่าไร

การเดินทางและการนัดหมาย ในส่วนของการเดินทาง ได้ใช้วิธีการ นักแสดง มาเจอกัน
ที่รวมเกล้า แล้วไปพร้อมกัน แต่เมื่อรถชน ก็ต้องให้ระบบแท็กซี่เข้ามา จึงทำให้สิ้นเปลืองเงินไปมาก
ทีเดียว การเดินทางในวันที่ใช้แท็กซี่ เราได้นัดกันล่วงหน้าหนึ่งชั่วโมง แต่สำหรับนักแสดงที่มีประวัติ
ะภาค จะใช้วิธีลลกดเวลาเป็นล่วงหน้าสองชั่วโมง ซึ่งก็มาถึงที่หมายอย่างตรงเวลาพร้อมกันดี ได้
ที่ทำการเตรียมตัวล่วงหน้า อย่างพร้อมเพียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำภาพยนตร์เรื่อง “แตกต่าง”

กลุ่มภาพที่ 5.7 ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6 ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ (Post Production)

กระบวนการสุดท้ายในงานสร้างภาพยนตร์คือ การนำภาพที่ถ่ายทำไว้ เพลง เสียงพิเศษ ต่างๆ ที่สร้างขึ้น หรือบันทึกเพิ่มไว้ มาลำดับเข้าด้วยกัน เพื่อเป็นการเล่าเรื่องครั้งสุดท้ายของผู้กำกับ ภาพยนตร์ จากหนังสือเรื่อง นักสร้างหนังสั้น ของ อาจารย์ รักศานต์ วิวัฒน์สินอุดม ได้ให้ความหมายของการตัดต่อเอาไว้ดังนี้

การตัดต่อมี 2 ประเภท คือ⁹

1. การตัดต่อแบบ ต่อเนื่อง (Continuity Cutting)
2. การตัดต่อแบบเรียบเรียง (Complilation Cutting)

1. การตัดต่อแบบ ต่อเนื่อง (Continuity Cutting)

เป็นการตัดต่อที่ใช้ในภาพยนตร์ส่วนใหญ่ ให้ความสัมพันธ์กับความต่อเนื่องกันอย่างมีเหตุผล ระหว่างช็อตต่อช็อต การตัดแบบต่อเนื่อง ยังแบ่งออกเป็น

- การตัดต่อสลับเหตุการณ์ (Cross Cutting / Parallel Action) เป็นรูปแบบที่นิยมใช้กับภาพยนตร์บันเทิง ในการตัดสลับระหว่างสองเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน

- การตัดภาพที่แอ็คชั่น (Cutting on Action) เป็นการตัดระหว่างช็อตที่ตั้งกล้องนิ่งๆ กับช็อตที่กล้องเคลื่อนไหว ในแอ็คชั่นเดียวกันของผู้แสดง ซึ่งจะช่วยให้คนดูไม่รู้สึกระโดด เพราะโดยปกติภาพกล้องนิ่งที่ต่อด้วยการเคลื่อนไหวมักสร้างความรู้สึกนั้น แต่ถ้าระหว่างสองช็อตเป็นแอ็คชั่นเดียวกัน คนดูจะมีสมาธิกับแอ็คชั่นนั้นจนไม่รู้สึกรัดต่อการเปลี่ยนภาพ

⁹ รักศานต์ วิวัฒน์สินอุดม, นักสร้าง สร้างหนังหนังสั้น(บทที่ 14 หน้า 261-264), 12 สิงหาคม 2545 ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การตัดต่อแบบเรียบเรียง (Complilation Cutting)

เป็นการตัดต่อที่ไม่อาศัยความต่อเนื่องของแอ็คชั่น จะพบได้ในหนังประเภท สารคดี ข่าว การตัดแบบนี้สร้างความอิสระมาก แต่การตัดแบบนี้ถ้าเรียบไม่มีเสียงประกอบคนดูมักจะดูไม่รู้เรื่อง จึงต้องใช้เสียงบรรยายประกอบ โดยมีการนำดนตรีเข้ามาเป็นตัวยี้ระหว่างคำบรรยายกับภาพเพื่อช่วยเพิ่มอารมณ์ได้

การตัดต่อมี 5 ประเภท¹⁰

1. ตัดต่อการกระทำ action edit
2. ตัดต่อตำแหน่งจอ screen position edit
3. ตัดต่อรูปแบบ form edit
4. ตัดต่อที่มีเรื่องราว concept edit
5. ตัดต่อแบบผนวก combined edit

1. การตัดต่อการกระทำ The action edit

บางครั้งเรียกการตัดต่อความเคลื่อนไหวหรือตัดต่อความต่อเนื่อง เกือบจะใกล้เคียงการตัดชนภาพ มันสามารถเป็นการให้สัญญาณหรือเคลื่อนไหวที่ง่ายที่สุด เช่น การยกหูโทรศัพท์ นางเอกกำลังนั่งอยู่ที่โต๊ะ / เสียงโทรศัพท์ดังขึ้น / เธอยกหูโทรศัพท์ขึ้นแล้วพูดตอบได้

ในการตัดต่อภาพยนตร์เรื่อง แตกต่างในฉากส่วนใหญ่ ใช้ ลักษณะของการตัดต่อแบบนี้ เพราะต้องการ เน้นความเป็นธรรมชาติในการเล่าเรื่อง ด้วยการตัดต่อแบบตัดชน และ เรียงตามเหตุการณ์เป็นส่วนใหญ่

2. การตัดต่อตำแหน่งภาพ The screen position edit

การตัดต่อชนิดนี้ บางครั้งเรียกว่า การตัดต่อทิศทาง a directional edit หรือการตัดต่อสถานที่ a placement edit อาจเป็น การตัดชนภาพ (Cut) หรือการผสม (Mix) แต่มักจะเป็นการตัดชน หากว่าไม่มีการเปลี่ยนของเวลา การตัดแบบนี้ มักจะมีการวางแผนไว้ตั้งแต่ช่วงก่อนถ่ายทำ หรือช่วงระหว่างการถ่ายทำ ขึ้นอยู่กับ

10

รักสามัคคี วิวัฒน์สินอุดม, นักสร้าง สร้างหนัง หนังสือฉบับที่ 14 หน้า 261 - 264), 12 สิงหาคม 2545
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์เพื่อการศึกษาค้นคว้า เมื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การตัดแบบนี้ มักจะมีการวางแผนไว้ตั้งแต่ช่วงก่อนถ่ายทำ หรือช่วงระหว่างการถ่ายทำ ขึ้นอยู่กับ การกระทำของทิศแรกที่บังคับหรือกำกับให้สายตาของคนดูไปยังตำแหน่งใหม่บนจอเป็นการตัดที่ ได้ผล และภาพของการดำเนินเรื่องไม่ถูกขัดจังหวะ

ตัวอย่าง ที่เวทีแห่งหนึ่ง โฆษกรายการกำลังประกาศการแสดงต่อไป “เอาละครับ ท่านสุภาพสตรี และสุภาพบุรุษ” เขาตะโกน ผายมือไปทางข้างเวที “ขอต้อนรับ...ปอมพิสได้ผู้ยิ่งใหญ่ !!!” อีกครั้งที่ข้อตทั้งสองนำมาตัดต่อเข้าด้วยกัน มุมกล้องแตกต่างกัน มีข้อมูลใหม่ เรายังไม่เห็น ปอมพิสได้ผู้ยิ่งใหญ่มาก่อน และเราต้องการรู้ว่าหน้าตาเขาเป็นอย่างไรเสียงน่าจะเสนอให้ฟัง เป็นไปได้มากขึ้น การตัดชนทั้งเสียงปรบมือ หรือตอนพูดว่า “ขอต้อนรับ” หรือหลังจากคำพูด ถ้า คุณอยากยืดเวลาเข้าของปอมพิสได้ผู้ยิ่งใหญ่

มีแรงจูงใจในการตัดชนภาพ ดังนั้นสังเกตได้ว่า ผู้ชมได้รับการบอกกล่าวว่า พวกเขากำลัง จะได้พบกับปอมพิสได้ ดังนั้นก็พบเขาก็เลย องค์ประกอบของข้อตก็ได้ผล

3. การตัดต่อรูปแบบ The Form Edit

เป็นการอธิบายที่ดีที่สุดของการเชื่อมจากข้อตหนึ่ง ซึ่งมีการแสดงรูป, สี, มิติหรือเสียงไป ถึงอีกข้อตหนึ่ง ซึ่งมีการแสดงรูปทรง สี มิติ หรือเสียงนี้สัมพันธ์กัน หากมีเสียงเป็นแรงจูงใจ การตัด ต่อรูปแบบ สามารถเป็นการตัดชนได้ แต่ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นการผสมภาพ หลักการนี้เป็นจริงเมื่อ มีการเปลี่ยนแปลงสถานที่ บางครั้ง การเปลี่ยนเวลา

ตัวอย่าง การตัดรูปแบบใช้กันบ่อยในโฆษณา ในที่นี้บุคคลกำลังยืนฟังเสียงแบบตัวสัญลักษณ์ บริษัท ปัญหาใหญ่ในการตัดต่อรูปแบบ คือ การตัดอาจดูเหมือนเป็นการประดิษฐ์เกินไป หากใช้ บ่อย ๆ รูปแบบการตัดต่ออาจเดาได้

ความงามของการตัดต่อรูปแบบสามารถเห็นได้เมื่อมันถูกทำดี ๆ และเมื่อนำไปรวมกับการ ตัดต่อชนิดอื่น ๆ จะกลายเป็นสิ่งที่ไม่โดดเด่นไป

4. การตัดต่อที่มีเรื่องราว The Concept Edit

บางครั้งเรียกการตัดต่อที่เคลื่อนไหว หรือการตัดต่อความคิด เป็นการเสนอความคิดที่ บริสุทธิ์ล้วน ๆ เพราะว่า 2 ข้อตที่ถูกเลือกและจุดที่ทำการตัดต่อเรื่องราวนี้นับเป็นการปูเรื่องในหัวเรา การตัดต่อที่มีเรื่องราว สามารถครอบคลุมถึงการเปลี่ยนสถานที่ เวลา ผู้คน และบางครั้งก็เป็นตัว

เรื่อง สามารถทำได้โดยไม่มีภาระของภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. การตัดต่อแบบผนวก The combined edit

เป็นการตัดต่อที่ยากที่สุดแต่มีพลังมากที่สุด การตัดแบบผนวกนี้เป็นการรวมการตัดต่อ 2 แบบหรือมากกว่านั้นจากการตัดต่อทั้ง 4 แบบที่กล่าวมา เพื่อให้การตัดแบบผนวกได้ผลดี ผู้ตัดจำเป็นต้องจำทั้งเสียงและภาพที่ใช้ได้ในแต่ละช็อต ดังนั้นการตัดแบบนี้ควรได้รับการวางแผนเป็นอย่างดีทั้งก่อนการถ่ายทำและขณะถ่ายทำ

ขั้นตอนการตัดต่อของภาพยนตร์เรื่อง "แตกต่าง"

การตัดต่อขั้นแรก (Rough cut) เป็นการตัดต่ออย่างหยาบๆ โดยตัดหัวและท้ายของแต่ละช็อต ออกเพื่อให้การแสดงต่อเนื่องกัน ตัดการแสดงที่ซ้อนกันอยู่ ออก การตัดต่อขั้นนี้ผู้ตัดต่อสามารถเปลี่ยนแปลงโยกย้ายภาพและเสียงในแบบต่างๆ เพื่อให้ภาพยนตร์สามารถสร้างอารมณ์และถ่ายทอดเรื่องราวได้

การตัดต่อขั้นสุดท้าย (fine cut) การตัดต่อขั้นสุดท้ายต้องทำอย่างละเอียด ต้องตัดต่อจนได้ภาพตรงตามที่ต้องการให้ภาพยนตร์ที่จะปรากฏบนจอควรจะเป็น ถือว่าการตัดต่อภาพเรียบร้อยแล้ว

การตัดต่อหยาบ

ขั้นตอนการตัดต่อหยาบ ได้เลือกตัดต่อให้รักษาความเป็นธรรมชาติของการเล่าเรื่องเอาไว้ โดย เล่าเรื่องของหนังให้ เข้าใจเสียงก่อน โดยใส่เสียงตามที่คุณคิดเข้าไปก่อน แต่ยังไม่ได้ขัดเกลาอะไร ในแต่ละชั้นจึง ไม่ได้ใส่ช่วง INSERT เข้าไป มีแต่การแสดงล้วนๆ และเป็นแบบ Long take เมื่อได้แล้วมาดู ก็พบทั้งกมิตพลาดของการใส่เสียง เพราะ ไม่เข้ากับกรขยับปาก และบางฉาก เสียงที่ตั้งก็ดังมาก แล้วตัดมากก็เสียงเบามากอีกเช่นกัน ทำให้เรื่องของคุณเสียงมีปัญหาเยอะ ส่วนการเล่าเรื่องก็ยังไม่ค่อยประทับใจเท่าไร จึงยังต้องถ่ายเพิ่มบางส่วนเข้าไปอีก เพื่อทำให้นั่งสมบูรณ์มากขึ้นอีก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การตัดต่อครั้งสุดท้าย

ก่อนที่จะเข้าสู่การตัดต่อครั้งสุดท้ายในภาพยนตร์เรื่องนี้ ได้ใช้การตัดต่อภาพละเอียดเข้ามาก่อน เพื่อตรวจสอบความละเอียดของภาพต่อเนื่อง ทิศทางการเคลื่อนที่ของนักแสดง และการเคลื่อนกล้องว่าถูกต้อง ไม่ ขัดความรู้สึกรัก

จากนั้นจึงเริ่มวางจุดในการเพิ่มลูกเล่น การยืดเสียง การใส่เสียงที่เป็นความรู้สึกนึกคิด เพื่อให้เกิดความน่าสนใจ และเป็นตัวช่วยในการเล่าเรื่องได้พอสมควร โดยพิจารณาถึงหนทางในการบรรลุเป้าหมายในสาระสำคัญที่ผู้กำกับต้องการสื่อถึง โดยใช้การตัดต่อในแบบ Action Edit หรือการตัดต่อการกระทำ

ส่วนที่ทำการแก้ไขได้มาใส่เพิ่มเติมเข้าไปในภาพยนตร์ ซึ่งก็ตัดจากเดิมที่มีอยู่ แต่ไม่จำเป็นออกเช่นกัน เช่น ฉาก บอกลูก ในรถ ที่ไม่สำคัญต่อประเด็นที่ต้องการเสนอเท่าไร จึงตัดสั้นใจตัดออก แต่ในบางฉากที่คิดว่าตัดต่อเอาไว้เข้ากันแล้ว ก็ยังคงอยู่ และพยายามที่จะลำดับเรียงให้กระชับและเข้าใจง่าย การตัดต่อเป็นลำดับทั้ง 2 ครั้ง ช่วยให้เห็นการเล่าเรื่องแบบใหม่อีกหลายรูปแบบ มีการเพิ่มเติมเนื้อเรื่องบางส่วนเพื่อให้เนื้อเรื่องน่าสนใจยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่างการตัดต่อ

ในด้านของ ไตเติลเข้าหนัง ได้เลือกใช้ การ ขึ้นคำในกรอบของของจดหมายที่วางอยู่บนโต๊ะ เหตุผลคือ ของจดหมายเหมือนเป็นสาร เขียนระบายความรู้สึกบางอย่าง เพื่อสื่อถึงคนๆหนึ่ง ซึ่งเป็นผู้รับ แฝงถึงนัยยะว่า เรื่องราวที่จะเกิดขึ้นนี้ เป็น ความลับ เรื่องหนึ่ง ที่อยากจะเขียนมาเล่าให้ฟัง และ ถ้ามองดูดีๆ ของขาวที่วางอยู่บนโต๊ะทำงาน ก็คือของขาวที่ขอลาออกของนางเอก ของจดหมายนี้ก็เหมือนเป็นเรื่องราวของหนังทั้งเรื่องที่คุณดูจะได้เปิดอ่าน ว่าทำไม ของขาวนี้ถึงวางไว้บนโต๊ะนี้ได้

กลุ่มภาพที่ 6.1 ตัวอย่างการลำดับภาพฉากที่ 1 "เริ่มเรื่อง"

ฉากสุดท้าย นางเอก เดินจากออฟฟิศไป คือการลาจากสถานที่ที่เธอรัยแห่งนี้ เธออาจจะได้ไปพบชีวิตใหม่ที่ดีกว่าเดิม หรือเลวร้าย แต่การที่เธอทำเช่นนี้ คือรู้สึกปลดปล่อยของเธอในตอนนั้น ทำให้ฉากสุดท้าย เลือกที่จะ เพดขาว เพื่อหมายถึง การออกไปเจออะไรที่ไม่รู้จัก แต่ยังมีความรู้สึกปลดปล่อยอยู่ในนั้น

กลุ่มภาพที่ 6.2 ตัวอย่างการลำดับภาพฉากที่ 14 "ฉากจบ"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสียง(Sound)

เสียงคือส่วนสำคัญในการตัดต่ออีกประการหนึ่ง เสียงรวดเร็วและลึกล้ำกว่าภาพ เสียงสามารถนำผู้ชมก่อนภาพหรือมาที่หลังภาพเพื่อสร้างบรรยากาศ สร้างความกดดันอันรุนแรง และอีกหลายหลากอารมณ์ เสียงเป็นการเตรียมให้ผู้ชมเตรียมพร้อมสำหรับการเปลี่ยนฉาก สถานที่ หรือแม้แต่ประวัติศาสตร์

ความฉลาดเฉลียวของเสียงที่เหมาะสมเป็นการลดคุณค่าของการตัดต่อ เช่น ภาพกว้าง ของช่างภาพยนตร์ ได้ยินเสียงจากพวกเครื่องพิมพ์ดีด ตัดไปที่ข้อตภาพใกล้ของพนักงานพิมพ์ดีด เสียงไม่ดังไปกว่าที่เพิ่งได้ยินในฉากปูพื้น คือ เครื่องอื่น ๆ หยุดพิมพ์ทันทีเมื่อตัดมาเป็นข้อใกล้ ความสนใจของผู้ชมสามารถทำให้เกิดขึ้นได้ด้วยเสียงที่มาล่วงหน้า (lapping) ตัวอย่างเช่น การตัดเสียงล่วงหน้าก่อนภาพ เมื่อตัดจากภาพในอาคารมายังภาพฉากนอกอาคาร เป็นต้น

เพลงประกอบภาพยนตร์

ก็เป็นส่วนช่วยในเรื่องอารมณ์ของหนังเช่นกัน ในช่วง Rough Cut ภาพยนตร์เรื่องนี้เลือกใช้เพลงที่มี เสียงของเครื่องดนตรีหรือเทคนิคเข้ามาได้ในช่วงเวลาคร่ำจึงทำให้ดูไม่เข้ากัน จึงได้ตัดสินใจหาเพลงใหม่เพื่อนำมาแทนที่ โดย เน้นไปที่ เพลงที่เป็นการเล่นเดี่ยวเปียโน และมีทำนองที่เหงา เศร้า และโกรธ ในเพลงเดียวกัน

การจัดงบประมาณในการสร้างภาพยนตร์

เอกสารแสดงงบประมาณในการสร้างภาพยนตร์ จัดทำขึ้นเพื่อประเมินค่าใช้จ่ายที่จะเกิดขึ้น เป็นการจัดการรวมยอดของงบประมาณในการสร้างภาพยนตร์ ซึ่งจะเริ่มตั้งแต่ขั้นตอนการถ่ายทำ ค่าจ้างทีมงาน ค่าอุปกรณ์ต่างๆ อาหารและเครื่องดื่ม ฯลฯ เพื่อกำหนดการสรุปค่าใช้จ่ายทั้งหมดอย่างคร่าวๆ

งบประมาณ

Title : แดกต่าง

Director : พิสิดาภรณ์ เจริญผล

รายการ	ราคา / หน่วย	จำนวน	รวม
pre - production			
อาหารเครื่องดื่ม	1000		1000
ค่ารถ	1500		1500
เทปDV	250 / 1	1	250
ค่าล้างรูป	250		250
Production			
นักแสดงหญิง	2000 / 1	3	6000
นักแสดงชาย	2000	1	2000
ขนส่ง	3000		3000
อาหารเครื่องดื่ม	4000	1	4000
เทป DV	160 / 1	3	640
ค่าเช่ากล้อง	1500 / 1	2	4500
ค่าเช่าไฟ	600 / 1	1	1200
ค่าเช่าขาตั้งกล้อง	500 / 1		500
รวมทั้งสิ้น			24,840

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 7

บทสรุปการทำงาน และแนวทางแก้ไข

บทสรุปการทำงาน

จากการทำงานจนสำเร็จลุล่วงเป็นภาพยนตร์เรื่องนี้มีสิ่งที่จะต้องเรียนรู้และสรุปความสำคัญได้ว่า ขั้นตอนการเตรียมงานเป็นสิ่งสำคัญที่สุด และบทภาพยนตร์ก็สำคัญไม่แพ้กัน การเตรียมงานต้องอาศัยความเข้าใจในบท และตีความมันออกมาอย่างมีประสิทธิภาพ การหาสถานที่ ต้องอาศัยความสมจริง และสิ่งที่บทหนึ่งต้องการ มิใช่แค่การหาสถานที่เพื่อถ่ายหนัง แต่เป็นการหาสถานที่เพื่อตอบโจทย์ที่บทตั้งคำถาม ทำไมต้องเป็น ทำไมต้องมี ซึ่งเกิดความผิดพลาดอย่างร้ายแรงเมื่อเลือกหาสถานที่เท่าที่ให้เห็น โดยที่ไม่คอกค้นหา สิ่งที่ตามมาคือ ความสมจริงที่หายไปจนหมด ต่อมาสิ่งที่เกินที่ผิดพลาดคือ การคัดเลือกนักแสดง ซึ่งดังที่กล่าว บทได้สร้างตัวละครขึ้นมา แต่คนที่จะมาใส่วิญญาณและชีวิตให้กับตัวละคร กลับไม่เหมาะสม เพราะขาดการตีความให้เข้าใจ นักแสดงคนแรกจึงต้องเปลี่ยนและกลายเป็นการถ่ายใหม่ทั้งเรื่อง โดยที่พูดเท็จแก้ไขไม่ได้เลย

การ Pre-Production จึงสำคัญที่สุดในการสร้างงาน หากเราพลาดขั้นตอนนี้ ความมั่นใจในการคุมทิศทางงานก็จะหายไปด้วย เป็นอุทธาหรณ์ สำหรับผู้ที่ก้าวเข้ามาทำงานด้านภาพยนตร์ในคราวต่อไป

สิ่งที่สำคัญรองลงมาคือ การกำกับการแสดง การทำให้คนดูเข้าใจความรู้สึก อารมณ์ของตัวละคร ภาพยนตร์ชีวิตต้องการตัวละครที่สื่ออารมณ์ทางด้านลึก ละเลียดอ่อนถ้าได้นักแสดงที่มีความสามารถ มาสื่อถึงตรงส่วนนี้ได้เป็นอย่างดี จะช่วยเสริมตัวหนังได้เป็นอย่างดี ซึ่งจำเป็นต้องใช้การวางแผนการกำกับ ความเข้าใจในตัวละคร และใช้หลักจิตวิทยาเป็นสำคัญ หากทำให้ตัวละครประทับใจในใจของคนดูแล้ว ส่วนนี้จะทำให้เรื่องน่าติดตาม และพาไปสู่จุดมุ่งหมายในการนำเสนอ คือก เพื่อให้คนดูเข้าใจมนุษย์ (ตัวละคร) ในการเผชิญปัญหา การแก้ปัญหา แล้วจะข้อคิด ไปคิดซักแล้วประยุกต์ใช้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาในขั้นตอนก่อนการถ่ายทำ

บทภาพยนตร์

ปัญหาในส่วนของบทภาพยนตร์ ถือเป็นปัญหาหลักที่สำคัญที่สุด สิ่งสำคัญที่เราจำเป็นต้องรู้และเข้าใจมากที่สุด ก็คือบทภาพยนตร์ของเราจะต้องสื่อเรื่องราว สื่อความหมายถึงอะไร ตัวละครของเราคิดใคร่ หน้าตาแบบไหน เราต้องเข้าใจ และคิดออกเป็นภาพได้ทั้งหมด

ถ้าเราเริ่มต้นจากการที่เราอ่านและเข้าใจถึงประเด็นของเรื่องอย่างแน่ชัด ก็จะทำให้เรากำหนดจุดการทำงานหาข้อมูลของเราให้แคบลง ทำให้เราไม่หลงทิศ หลงทาง ออกจากเป้าหมาย

การคัดเลือกนักแสดง

ในการคัดเลือกนักแสดงในบทภาพยนตร์เรื่องนี้ มีปัญหาเยอะมาก จนแทบเรียกได้ว่า อันดับหนึ่งของอุปสรรคทั้งหมด เพราะมันทำให้เกิดการโละทิ้งของงานแรก แล้วต้องถ่ายทำใหม่ โดยที่ปัญหาที่เล็ก แต่ใหญ่ที่สุด นั่นคือ นักแสดงที่ไม่สมจริง ซึ่งเกิดจากการวางตัวแสดงแบบอุกฤษฏ์ เพราะความที่คิดไว้เกิดการปฏิเสธรก่อนการถ่ายทำเพียงไม่นาน เนื่องจากติดต่อนักแสดงจากการไปเดินหาตัวเอง ไม่มีความเป็นมืออาชีพ เขาก็ไม่เข้าใจ และยกเลิกโดยไม่ฟังเหตุผลใดๆ

นักแสดงที่เรามาสวมแทน จึง เล่นแข็ง ไม่เข้าใจอารมณ์ที่แท้จริง และลักษณะทางกายภาพบางอย่างไม่เหมาะสม เช่น เด็กไป หรือ บุคลิกไม่เหมาะที่จะทำอาชีพคนขายข้าว

ปัญหาในการถ่ายทำ

1. ปัญหาอันเนื่องมาจาก การควบคุมการถ่ายทำไม่มีประสิทธิภาพ นักแสดงเกิดความเครียด เบื่อ และล้า จึงแสดงออกมาทางสีหน้าจนเล่นกันไม่ได้ ทีมงานทุกคนจึงเหนื่อยหนักกับการสอนการแสดงให้อีกครั้งหนึ่ง ทำให้เสียเวลาไปอีก
2. ปัญหาในเรื่องการบริหารเวลา คือ การถ่ายทำที่รับเร่งภายใต้ กฎของสถานที่ที่หาได้ใหม่ คือ บริษัทแห่งหนึ่ง และให้เวลาที่คาดว่าจะไม่พอสำหรับหลายๆซีนที่ต้องถ่ายในวันนั้น ทำให้ถ่ายไม่ครบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ปัญหาของสถานที่ เพราะเมื่อวันแรกถ่ายไม่ครบ เมื่อเข้าไปขอใช้อีกครั้ง ปรากฏว่า เกิดการปฏิเสธความอนุเคราะห์ เพราะอ้างถึงเวลาที่ยุ่งวุ่นวาย และเป็นการรบกวนถ้าจะถ่ายอีกครั้ง แก้ปัญหาโดยการตัดสินใจเข้าเซทฉากในโรงถ่ายเพื่อถ่ายเพิ่มเติม

ปัญหาที่เกิดในการลำดับภาพ

1. ปัญหาที่เกิดจากเสียง เพราะฉากที่เป็นข้างถนน และในโรงถ่าย มีเสียงที่ดังอื้ออึง และในโรงถ่ายเป็นสถานที่โล่ง เสียงจึงก้อง และฟังชัด จึงต้องให้การแก้เสียงกับโปรแกรมแก้เสียง แต่ก็เสียคุณภาพไปเยอะ
2. ปัญหาของสีภาพระหว่างฉากบริษัทจริงที่ถ่ายวันแรก กับฉากที่เซทขึ้นในโรงถ่าย ต้อง ใช้การแก้สีในโปรแกรมเข้าช่วย แต่ก็ผ่านไปได้ด้วยดี

ข้อเสนอแนะ

1. ขั้นตอนที่ต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก ในการทำภาพยนตร์คือ ขั้นตอนการวางแผนก่อนการถ่ายทำ งานที่มีการวางแผนที่ดี ทั้งทางด้านฉาก ของประกอบฉาก สถานที่ เสื้อผ้า การตรวจสอบอุปกรณ์ รวมถึงการวางแผนกับทีมงาน ถ้ามีทุกอย่างครบเป็นออย่างดี ก็จะทำให้ลดปัญหาที่จะเกิดขึ้นในการถ่ายทำได้อีกมาก และผลที่ออกมาก็จะดีขึ้นตามไปด้วย

2. ในฐานะผู้กำกับ ซึ่งเป็นหัวหน้างาน ในระหว่างการทำงานมักจะมีปัญหาต่างๆเกิดขึ้นมากมายให้แก้ไข การควบคุมอารมณ์ให้สงบ นิ่ง มีสมาธิ มีสติ จะเป็นส่วนสำคัญในการแก้ปัญหา ทางสายกลางเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพ ยอมในสิ่งที่ควรยอม ไม่ยอม ในสิ่งที่ไม่ควรยอมแต่ต้องผ่านกระบวนการคิดอย่างใจเย็น และเก็บอารมณ์

จากการที่ได้ศึกษาการกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิตครั้งนี้ บทเรียนที่ได้รับอย่างหนึ่งคือการทำงานเป็นระบบ สร้างกฎให้ตัวเอง เป็นสิ่งสำคัญที่ขาดไม่ได้ การทำงานที่สมบูรณ์ขึ้นไปในแต่ละขั้นตอนนั้นก็เปรียบเหมือนการสร้างรากฐานที่มั่นคงไปสู่ยอด

ตัวผู้กำกับเองที่จะเป็นผู้ที่จะควบคุมการทำงานของภาพยนตร์ทั้งหมด การนำเสนอประเด็นต่อผู้ชม การแก้ปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้น จากการทำงานที่ผ่านมาจนถึงจุดนี้ ถือเป็นประสบการณ์ที่ดียิ่ง เป็นการพัฒนาร่างงานของตนเอง เพื่อก้าวไปสู่การทำงานในอนาคต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

พระภัสสร เลิศอนันต์ การกำกับภาพยนตร์ , กรุงเทพมหานคร ; สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง , พ.ศ. 2542

นายปวิตร มงคลประสิทธิ์ การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต เรื่อง "เรื่องตลก" ศิลปินพันธ์ ศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต : คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ , สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง , ปีการศึกษา พ.ศ. 2542

นายวินชัย สืบเชียง การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้น แนวชีวิต เรื่อง "ทางสุดท้าย" ศิลปินพันธ์ ศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต : คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ , สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง , ปีการศึกษา 2546

บทสัมภาษณ์ นพ.วิภากร ฐานะวุฒิมิ สัมภาษณ์โดย พัสิตาภรณ์ เจริญผล พฤศจิกายน 2548

บทสัมภาษณ์ คุณ ดวงกมล ขตติสิงห์ สัมภาษณ์โดย พัสิตาภรณ์ เจริญผล มกราคม 2549

Erich Fromm : แนวคิดสตรีนิยมของอิริค ฟรอมม์ , สมเกียรติ ตั้งนโม แปล , เวทีใต้ มหาวิทยาลัยเที่ยงคืน

ผศ.จรัล ดิษฐาอภิชัย เรื่องสิทธิมนุษยชน : สิทธิสตรี ; มติชนรายวัน 18 มีนาคม 2548, กรุงเทพมหานคร

บรรจง โสถลวัฒน์ ,การถ่ายทำและการผลิตภาพยนตร์ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2540

รักสมนต์ วิวัฒน์สินอุดม : นักสร้างหนังสั้น, 12 สิงหาคม 2545

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารแนบเอกสารทลงวนไว้สำหรับกรรเวงในเพอกรรทกษำเทำนน เมอญูเยเตเทนนเบเซบระเซงนตำนการค้ำ
ไม่วำกรณิใด ๆ ทั้งลีน อิกทั้งหำมมิให้ดัดแปลงเนือหำ และตอ้งอ้ำงถึงเจ้ำของเอกสารทุกคร้่งที่มีกรนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์กับการแข่งขันเพื่อการแข่งขัน ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า เมื่ออนุญาตเนื้อหาเบ็ดเสร็จหรือบางส่วนในการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นางสาว พัสิตาภรณ์ เจริญผล

เกิดวันที่ 8 กรกฎาคม พ.ศ. 2526

ที่อยู่ 17 ซ. รังสิต ปทุมธานี 10 ซอย 9 ต. ประชาธิปัตย์ อ. ธัญบุรี จ. ปทุมธานี

ประวัติการศึกษา

ระดับประถมศึกษา

ร.ร. พัฒนวิทยา

ระดับมัธยมศึกษา

ร.ร. มัชฌิมสังคีตวิทยากรุงเทพมหานคร

ระดับปริญญาตรี

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
ภาควิชาศิลปะสถาปัตยกรรมและวีดีโอ

ผลงานภาพยนตร์

ภาพยนตร์เรื่อง แตกต่าง ตำแหน่ง เขียนบท / กำกับภาพยนตร์ ปี พ.ศ. 2548

ภาพยนตร์เรื่อง กายเปลือย ตำแหน่ง เขียนบท/กำกับภาพยนตร์ ปี พ.ศ. 2547

ภาพยนตร์เรื่อง เพลงของวี ตำแหน่ง เขียนบท/กำกับภาพยนตร์ ปี พ.ศ. 2546

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้